

प्रेषितांची कृत्ये

लूक दुसरे पुस्तक लिहितो

1 प्रिय थियफिलस, येशूने जे सर्व काही केले आणि शिकविले त्याविषयी मी पहिले पुस्तक लिहिले. 2 येशूच्या सुरुवातीपासून ते, तो स्वर्गात जाईपर्यंतच्या संपूर्ण जीवनाविषयी मी लिहिले. हे घडण्यापूर्वी येशूने जे प्रेषित* निवडले होते त्यांच्याशी तो बोलला. येशूने प्रेषितांना पवित्र आत्म्याच्या सहाय्याने त्यांनी जे करायला पाहिजे त्याविषयी सूचना दिल्या. 3 हे येशूच्या मृत्यूनंतरचे होते. परंतु त्याने प्रेषितांना दाखविले की, तो जिवंत आहे. येशूने अनेक सामर्थ्यशाली कृत्ये करून दाखवून हे सिद्ध केले. मरणातून उठविले गेल्यानंतर चाळीस दिवसांपर्यंत येशूला प्रेषितांनी पुष्कळ वेळा पाहिले. येशू प्रेषितांशी देवाच्या राज्याविषयी बोलला. 4 एकदा येशू त्यांच्यासह जेवत बसलेला असताना त्याने सांगितले की, यरुशलेम सोडू नका. येशू म्हणाला, "पित्याने तुम्हांला अभिवचन दिले आहे; मी तुम्हांला त्याविषयी पूर्वी सांगितले होते. येथे (यरुशलैमात) त्याचे अभिवचन मिळण्याची वाट पाहा. 5 योहानाने लोकांचा पाण्याने बाप्तिस्मा* केला. परंतु थोड्याच दिवसांत तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने* होईल."

येशू वर स्वर्गात घेतला जातो

6 सर्व प्रेषित एकत्र जमले होते. त्यांनी येशूला विचारले, "प्रभूजी, ह्याच काळात यहुदी लोकांना तुम्ही त्यांचे राज्य पुन्हा देणार काय?" 7 येशू त्यांना म्हणाला, "केवळ पित्यालाच तारखा व वेळा ठरविण्याचा अधिकार आहे. ह्या गोष्टीची माहिती असणे तुम्हा कडे नाही. 8 परंतु पवित्र आत्मा तुम्हांकडे येईल. मग तुम्हांला शक्ति मिळेल. तुम्ही माझे साक्षी व्हाल. तुम्ही लोकांना माझ्याविषयी सांगाल. पहिल्यांदा यरुशलैम येथील लोकांना तुम्ही सांगाल. नंतर तुम्ही यहुदीया, शोमरोन व जगाच्या सर्व भागात सांगाल."

प्रेषित येशूने आपल्यासाठी निवडलेले खास मदतनीस.

बाप्तिस्मा ग्रीक शब्द याचा अर्थ बुडविणे. एखादी व्यक्ति किंवा वस्तु काही काळ पाण्याखाली बुडविणे.

पवित्र आत्मा याला देवाचा आत्मा, ख्रिस्ताचा आत्मा व सांतचन करणारा असे म्हणतात. तो देव व ख्रिस्त यांच्यासह देवाच्यासाठी जगातील लोकांमध्ये कार्य करतो.

9 नंतर येशूने प्रेषितांना या गोष्टी सांगितल्यावर, तो आकाशात उचलला गेला. प्रेषित हे पाहत असताना येशू ढगाआड गेला. आणि ते त्याला पाहू शकले नाहीत. 10 येशू दूर जात होता, आणि प्रेषित आकाशात पाहत असताना पांढरी वस्त्रे परिधान केलेले दोन पुरुष (देवदूत) अचानक त्यांच्याजवळ येऊन उभे राहिले.

11 आणि ते दोघे प्रेषितांना म्हणाले, "गालीलकरांनो, तुम्ही आकाशाकडे पाहत येथे का उभे राहिल्यात? हा येशू तुमच्यापासून जसा वर स्वर्गात घेतला गेला व त्याला (येशूला) जाताना तुम्ही पाहिलेत त्याच मार्गाने तो परत येईल."

एक नवा प्रेषित निवडण्यात येतो

12 नंतर प्रेषित जैतुनाच्या डोंगरावरून यरुशलैमास परत गेले. (हा डोंगर यरुशलैमापासून एक किलोमीटर अंतरावर आहे.) 13 प्रेषित शहरात परत आल्यावर ज्या ठिकाणी मुक्कामाला होते, त्या ठिकाणी गेले. ही माडीवरची खोली होती. त्या ठिकाणी हे प्रेषित होते: पेत्र, योहान, याकोब, आंद्रिया, फिलिप्प, थोमा, बर्थलमय, मतय, याकोब (अल्पफीचा पुत्र), शिमोन (झिलोट* म्हणून माहीत असलेला) आणि यहुदा (याकोबाचा पुत्र).

14 हे सर्व प्रेषित एकत्र राहत होते. ते एकाच उद्देशाने सतत प्रार्थना करीत होते. काही स्त्रिया, मरीया येशूची आई आणि त्याचे भाऊ प्रेषितांबरोबर होते.

15 काही दिवसांनी विश्वासणाऱ्यांची एक सभा झाली. (तेथे सुमारे 120 जण होते.) तेव्हा पेत्र उभा राहिला आणि म्हणाला, 16-17 "बंधुंनो, पवित्र शास्त्रामध्ये पवित्र आत्मा दावीदाकरवी बोलला ते, काहीतरी घडणे आवश्यक आहे. आपल्या गटातील एक जण जो यहुदा त्याच्याविषयी तो बोलत होता. ते असे की, यहुदा आपल्याबरोबर सेवा करीत होता. आत्मा म्हणाला की, येशूला धरून देण्यासाठी यहुदा लोकांचे पुढारीपण करील."

18 यहुदाला हे वाईट काम करण्यासाठी पैसे देण्यात आले होते. या पैशांनी त्याच्यासाठी शेत विकत घेतले गेले. परंतु यहुदा आपल्या डोक्यावर पडला. त्याचे शरीर तुटले. व त्याची सर्व आतडी बाहेर पडली. 19 यरुशलैम

झिलोट हा यहुदी लोकांमधील एक राजकीय गट होता.

येथील सर्व लोकांना हे समजले. म्हणून त्यांनी त्या शेताचे नाव हकलदमा असे ठेवले. त्यांच्या भाषेत हकलदमा याचा अर्थ "रक्ताचे शेत" असा होता.

²⁰पेत्र म्हणाला, "स्तोत्रसंहितेत (यहूदाविषयी) असे लिहिले आहे:

'त्याच्या जमिनीजवळ (मालमतेजवळ) लोक न जावोत; कोणीही तिच्यात वस्ती न करो!' स्तोत्र. 69:25

आणखी असे लिहिले आहे: 'त्याचा कारभार दुसरा घेवो.' स्तोत्र. 109:8

²¹⁻²²म्हणून आता दुसऱ्या व्यक्तीने आमच्यात आले पाहिजे आणि येशूच्या मरणानंतर झालेल्या पुनरुत्थानाचे साक्षीदार व्हावे. प्रभु येशू आपल्याबरोबर असलेल्या संपूर्ण काळ्यात आपल्या गटात राहिलेल्यांपैकी तो मनुष्य असायला पाहिजे. योहान लोकांचा बापतिस्मा करीत असे त्या काळापासून ते येशूला आपल्यातून वर स्वर्गात घेण्यात आले त्या वेळेपर्यंत आपल्यामध्ये राहत असलेल्यांपैकीच हा मनुष्य असला पाहिजे."

²³प्रेषितांनी दोन मनुष्यांना गटासमोर उभे केले. एक जण योसेफ बर्सबा होता. (त्याचे उपनाव युस्त होते.) व दुसरा मत्थिया होता. ²⁴⁻²⁵प्रेषितांनी प्रार्थना केली, "प्रभु, तू सर्वांची मने जाणतोस. या दोघांपैकी हे काम करण्यासाठी तू कोणाची निवड केलेली आहेस हे आम्हांला सांग. यहूदाने या सेवेकडे पाठ फिरवली. आणि ज्या ठिकाणचा तो होता तिकडे गेला." ²⁶नंतर दोघातील एकाची निवड करण्यासाठी प्रेषितांनी फासे (सोंगट्या) टाकले. फाशावरून प्रभुला मत्थिया पाहिजे होता हे दिसून आले. म्हणून तो इतर अकरा शिष्यांसह प्रेषित झाला.

पवित्र आत्म्याचे आगमन

2 पन्नासावाचा * दिवस आला, तेव्हा सर्व प्रेषित एका ठिकाणी एकत्र होते. ²अचानक आकाशातून आवाज ऐकू आला. तो आवाज सोसाट्याने वाहणाऱ्या वाऱ्यासारखा होता. ज्या ठिकाणी ते बसले होते ते घर त्या आवाजाने भरून गेले. ³त्यांनी अग्नीच्या ज्वालांसारखे काहीतरी पाहिले. त्या ज्वाला विभक्त होत्या. आणि तेथील प्रत्येक मनुष्यावर एक एक अशा उभ्या राहिल्या. ⁴ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरून गेले आणि ते निरनिराळ्या भाषा बोलू लागले. हे करण्यासाठी पवित्र आत्मा त्यांना सामर्थ्य देत होता.

⁵त्यावेळी यरुशलेंमध्ये काही फार धार्मिक यहूदी लोक होते. हे लोक जगातील प्रत्येक देशाचे होते. ⁶या लोकांपैकी मोठा गट हा आवाज ऐकल्यामुळे तेथे आला.

पन्नासावाचा वल्हांडण सणानंतर पन्नास दिवसांनी येणारा यहूदी सण. गव्हाच्या कापणीचा हंगाम साजरा करतात.

ते आश्चर्यचकित झाले कारण प्रेषित बोलत होते आणि प्रत्येक मनुष्याला त्याची स्वतःची भाषा ऐकायला मिळाली. ⁷यामुळे यहूदी लोक अर्चबित झाले. त्यांना हे समजत नव्हते की, प्रेषित हे कसे करू शकले. ते म्हणाले, "पाहा! ही माणसे (प्रेषित) ज्यांना आपण बोलताना ऐकत आहोत ती सर्व गालीली* आहेत! ⁸पण आपण त्यांचे बोलणे आपल्या स्वतःच्या भाषेत ऐकत आहोत. हे कसे शक्य आहे? आपण भिन्न देशाचे आहोत: ⁹पार्थी, मेदी, एलम, मेसोपोटेमिया, यहूदा, कपदुकीया, पंत, आशिया* ¹⁰फुगिया, पंफिलीया, इजिप्त, कुरेने शहराजवळचा लिबीयाचा भाग, रोमचे प्रवासी, ¹¹क्लेत व अरब प्रदेश असे आपण सर्व निरनिराळ्या देशांचे आहोत. आपल्यापैकी काही जन्मानेच यहूदी आहेत. काही जण धर्मांतरीत आहेत. आपण या निरनिराळ्या देशांचे आहोत. परंतु आपण ह्या लोकांचे बोलणे आपापल्या भाषेत ऐकत आहोत! आपण सर्व ते देवाविषयीच्या ज्या महान गोष्टी बोलत आहोत त्या समजू शकतो." ¹²ते लोक आश्चर्यचकित झाले, आणि गोंधळून गेले. त्यांनी एकमेकांना विचारले, "काय चालले आहे?" ¹³दुसरे लोक प्रेषितांना हसत होते. त्यांना असे वाटले की, प्रेषित द्राक्षारस खूप प्रमाणात प्यालेले आहेत.

पेत्राचे लोकांपुढे भाषण

¹⁴मग पेत्र अकरा प्रेषितांसह उठून उभा राहिला. आणि तेथे असलेल्या लोकांना ऐकू जावे म्हणून मोठ्याने बोलला. तो म्हणाला, "माझ्या यहूदी बंधूना, आणि तुम्ही सर्व यरुशलेंमचे रहिवासी, माझे एका. मी जे सांगतो, ते तुम्हांला समजणे जरूरीचे आहे. काळजीपूर्वक ऐका. ¹⁵सकाळचे नऊ वाजलेले आहेत आणि तुम्हाला वाटते तसे हे लोक द्राक्षारसाच्या धुंदीत बोलत नाहीत! ¹⁶परंतु आज येथे ज्या गोष्टी घडताना तुम्ही पाहत आहात त्याविषयी योएल संदेष्ट्याने लिहीले होते. योएल असे लिहिले:

¹⁷देव म्हणतो: शेवटल्या दिवसात मी अखिल मानवांवर आपला आत्मा ओतीन तुमचे पुत्र व कन्या भविष्य सांगतील तुमच्या तरुणांना दृष्टांत* होतील; तुमच्या वृद्धांना विशेष स्वप्ने पडतील.

¹⁸त्यावेळी मी माझा आत्मा माझ्यासेवकांवर, पुरुषांवर व स्त्रियांवर ओतीन आणि ते भविष्य सांगतील.

¹⁹वर आकाशात मी अद्भुत गोष्टी दाखवीन. खाली पृथ्वीवर मी पुरावे देईन. तेथे रक्त, अग्नि आणि दाट धूर असतील.

गालीली लोकांना वाटले गालीलचे लोक केवळ त्यांची स्वतःचीच भाषा बोलू शकतात.

आशिया आशिया मायनरचा पश्चिमेकडील भाग.

दृष्टांत जणू काय स्वप्न. ज्याचा उपयोग देव लोकांशी बोलण्यासाठी करतो.

²⁰सूर्य अंधारामध्ये बदलला जाईल चंद्र रक्तासारखा लाल होईल नंतर प्रभुचा महान व गौरवी दिवस येईल.

²¹प्रत्येक व्यक्ति जी प्रभुवर विश्वास ठेवते ती वाचेल.
योएल 2:28-32

²²माझ्या यहुदी बांधवांनो, हे शब्द ऐका: नासरोथचा येशू हा एक फार विशेष मनुष्य होता. देवाने तुम्हांला हे स्पष्टपणे दाखविले आहे. देवाने येशूच्या हातून मोठ्या सामर्थ्यशाली व अद्भुत गोष्टी तुमच्यामध्ये करून हे सिद्ध केले. तुम्ही सर्वांनी या गोष्टी पाहिल्या. म्हणून तुम्ही हे जाणता की हे सत्य आहे. ²³तुमच्याकरिता येशूला देण्यात आले आणि तुम्ही त्याला जिवे मारले. वाईट लोकांच्या मदतीने तुम्ही येशूला वधस्तंभावर खिळले. परंतु हे सर्व होणार हे देव जाणून होता. ती देवाचीच योजना होती. फार पूर्वीच देवाने ही योजना तयार केली होती. ²⁴येशूने मरणाचे दुःख सहन केले. परंतु देवाने त्याला मुक्त केले. देवाने येशूला मरणातून उठविले. मरण येशूला बांधून ठेवू शकले नाही. ²⁵येशूविषयी दावीद असे म्हणतो:

‘मी प्रभूला नेहमी माझ्यासमोर पाहिले आहे. मला सुरक्षित ठेवण्यासाठी तो माझ्या उजवीकडे असतो

²⁶म्हणून माझे हृदय आनंदात आहे आणि माझे तोंड आनंदाने बोलते. होय, माझे शरीरदेखील आशा धरून राहील

²⁷कारण तू माझा जीव मरणाच्या जागेत* राहू देणार नाहीस तू तुझ्या पवित्र लोकांच्या शरीराला कुजण्याचा अनुभव येऊ देणार नाहीस.

²⁸तू मला कसे जगायचे ते शिकविलेस, तू माझ्याजवळ येशील. आणि मला मोठा आनंद देशील.’

स्तोत्र. 16:8-11

²⁹माझ्या बांधवांनो, खरोखर आपला पूर्वज दावीद याच्याविषयी मी तुम्हांला सांगू शकतो. तो मेला आणि पुरला गेला. आणि त्याची कबरे आजच्या ह्या दिवसापर्यंत आपल्यामध्ये आहे. ³⁰दावीद हा संदेष्टा* होता. आणि देव जे काही बोलला ते त्याला माहीत होते. दावीदाला देवाने अभिचवन दिले की, तो त्याच्याच घराण्यातून एका व्यक्तीला त्याच्या राजासनावर बसवील. ³¹ते घडण्यापूर्वीच दावीदाला हे माहीत होते. यासाठीच दावीद त्या व्यक्तीबद्दल असे म्हणतो:

‘त्याला मरणाच्या जागेत राहू दिले नाही. त्याचा देह कबरेमध्ये कुजला नाही.’

मरणाची जागा शब्दशः मृत्युलोक, नरक.

संदेष्टा देवाच्या वतीने बोलणारी व्यक्ती.

दावीद ख्रिस्ताच्या मरणातून पुन्हा उठविण्याविषयी म्हणत होता. ³²म्हणून येशूला देवाने मरणातून उठविले. दाविदाला नाही! आम्ही सर्व ह्या गोष्टीचे साक्षीदार आहोत. आम्ही त्याला पाहिले! ³³येशूला स्वर्गात उचलून घेण्यात आले. आता येशू देवाच्या उजवीकडे देवाबरोबर आहे. देवाने येशूला आता पवित्र आत्मा दिलेला आहे. हाच पवित्र आत्मा देण्याचे वचन देवाने दिले होते. म्हणून आता येशू तो आत्मा ओतीत आहे. हेच तुम्ही पाहत आहात व एकत आहात! ³⁴दावीद वर स्वर्गात उचलला गेला नाही, तर येशूला वर स्वर्गात उचलून घेण्यात आले. दावीद स्वतः म्हणाला,

‘प्रभु (देव) माझ्या प्रभुला म्हणाला: मी तुझे वैरी

³⁵तुझ्या सामर्थ्याखाली घालीपर्यंत* माझ्या उजवीकडे बैस.
स्तोत्र. 110:1

³⁶म्हणून, सर्व यहुदी लोकांना खरोखर हे समजले पाहिजे की देवाने येशूला प्रभु व ख्रिस्त* असे केलेले आहे. तुम्ही वधस्तंभावर खिळून मारलेला हाच तो मनुष्य!”

³⁷जेव्हा लोकांनी हे ऐकले, तेव्हा त्यांना फार फार दुःख झाले. त्यांनी पेत्राला व इतर प्रेषितांना विचारले, “आम्ही काय करावे?”

³⁸पेत्रा त्यांना म्हणाला, “तुमची हृदये व जीविते बदला आणि येशू ख्रिस्ताच्या नावात तुम्ही प्रत्येकाने बाप्टिस्मा घ्यावा. मग देव तुमच्या पापांची क्षमा करील आणि तुम्हांला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल. ³⁹हे अभिचवन तुम्हांसाठी आहे. हे तुमच्या मुलांना आणि जे लोक खूप दूर आहेत त्यांनासुद्धा आहे. प्रभु आपला देव, ज्यांना स्वतःकडे बोलवितो अशा प्रत्येक व्यक्तीला ते दिलेले आहे.”

⁴⁰पेत्राने दुसऱ्या पुष्कळ शब्दांत त्यांना सावधान केले; त्याने त्यांना विनवणी केली, “ह्या युगाच्या दुष्टाई पासून स्वतःचा बचाव करा!” ⁴¹मग ज्यांनी पेत्राने सांगितलेल्या गोष्टींचा स्वीकार केला, त्यांचा बाप्टिस्मा करण्यात आला. त्या दिवशी विश्वासणाऱ्यांच्या बंधुवर्गामध्ये तीन हजार लोकांची भर पडली. ⁴²सर्व विश्वासणारे एकत्र भेटत असत. ते विश्वाचे वेळ प्रेषितांची शिकवण शिकण्यात घालवीत. विश्वासणारे एकमेकांशी सहभागिता करीत. ते एकत्र खात आणि एकत्र प्रार्थना करीत.

विश्वासणाऱ्यांचा सहभाग

⁴³प्रेषित अनेक सामर्थ्यशाली आणि अद्भुत गोष्टी करीत; आणि प्रत्येक व्यक्तीला देवाविषयी आदर वाटू

सामर्थ्याखाली घालीपर्यंत शब्दशः मी तुझ्या शत्रूचे तुझ्या पायांखाली आसन करीपर्यंत.

ख्रिस्त अभिषिक्त (मशीहा) देवाचा निवडलेला.

लागला. ⁴⁴सर्व विश्वासणारे एकत्र राहत. प्रत्येक गोष्ट ते आपापसात वाटत असत. ⁴⁵विश्वासणाऱ्यांनी आपल्या मालकीच्या जमिनी व वस्तू विकल्या. नंतर त्यांनी पैसे विभागून ज्यांना आवश्यकता होती अशा लोकांना दिले. ⁴⁶सर्व विश्वासणारे मंदिरामध्ये दररोज एकत्र जमत. त्या सर्वांचा उद्देश सारखाच होता. ते त्यांच्या घरामध्ये एकत्र खात. आपले अन्न इतरांना वाटण्यात त्यांना फार आनंद होत असे आणि आनंदी मनाने ते खात असत. ⁴⁷विश्वासणारे देवाची स्तुति करीत. आणि सर्व लोकांना ते आवडत असत. आणि अधिकाधिक लोक तारले जात होते. व विश्वासणाऱ्यांच्या गटामध्ये प्रभु रोज अनेक लोकांची भर घालीत असे.

पेत्र एका लंगड्या मनुष्याला बरे करतो

3 एके दिवशी पेत्र व योहान मंदिराकडे जात होते. त्यावेळी दुपारचे तीन वाजले होते. मंदिरातील प्रार्थनेची ती नेहमीची वेळ होती. ²जेव्हा ते मंदिरात जाऊ लागले, तेव्हा त्या ठिकाणी एक मनुष्य होता. हा मनुष्य जन्मापासूनचा लंगडा होता. त्याला चालता येत नव्हते. म्हणून काही मित्र त्याला उचलून घेऊन आले. दररोज त्याचे मित्र त्याला मंदिराकडे आणित असत. ते त्या लंगड्या माणसाला मंदिराच्या एका दरवाजाजवळ ठेवीत असत. या दरवाजाचे नाव सुंदर दरवाजा असे होते. तेथे तो मनुष्य मंदिरात येणाऱ्या लोकांकडे भीक मागत असे. ³त्या दिवशी त्या लंगड्या मनुष्याने पेत्र व योहानाला मंदिरात जाताना पाहिले. त्याने त्यांच्याकडे पैसे मागितले. ⁴पेत्र व योहान यांनी त्या माणसाकडे पाहिले व म्हटले, "आमच्याकडे पाहा!" ⁵त्या मनुष्याने त्यांच्याकडे पाहिले; त्याला वाटले ते त्याला काही पैसे देतील. ⁶परंतु पेत्र म्हणाला, "माझ्याकडे सोने किंवा चांदी काही नाही, परंतु माझ्याकडे दुसरे काही तरी आहे, ते मी तुला देतो: नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या नावाने ऊठ आणि चालू लाग!" ⁷मग पेत्राने त्या माणसाचा उजवा हात धरला व त्याला उठविले. आणि ताबडतोब त्या मनुष्याच्या पायात व घोट्यात शक्ति आली. ⁸तो माणूस उडी मारून उभा राहिला व चालू लागला. तो चालत, बागडत, आणि देवाचे गुणगान करीत त्यांच्याबरोबर मंदिरात गेला. ⁹⁻¹⁰सर्व लोकांनी त्याला ओळखले. मंदिराच्या सुंदर नावाच्या दरवाजापाशी भीक मागत बसत असे तो हाच म्हणून त्यांनी त्याला ओळखले. आता त्यांनी त्याच माणसाला चालताना व देवाची स्तुति करताना पाहिले. लोक आश्चर्यचकित झाले. हे कसे घडले हे त्यांना समजत नव्हते.

पेत्र लोकांच्या पुढे भाषण करतो

¹¹तो लंगडा मनुष्य पेत्र व योहान यांना बिलगून उभा होता. सर्व लोक आश्चर्यचकित झाले होते. कारण तो मनुष्य बरा झाला होता. ते पेत्र व योहान उभे असलेल्या

शलमोनाच्या द्वारमंडपाकडे * धावत येऊ लागले. ¹²जेव्हा पेत्राने हे पाहिले, तो लोकांना म्हणाला, "माझ्या यहुदी बंधूंनी, ह्यामुळे तुम्हांला आश्चर्य का वाटत आहे? तुम्ही आमच्याकडे असे पाहात आहात की जणू काय आमच्या सामर्थ्यानेच हा मनुष्य चालू लागला आहे. तुम्हांला असे वाटते का की, आमच्या चांगुलपणामुळे असे घडले? ¹³नाही! देवाने हे केले! तो अब्राहामाचा देव आहे, इसहाकाचा देव आहे आणि तो याकोबाचा देव आहे. आमच्या पूर्वजांचा तो देव आहे. त्याचा खास सेवक येशू याला त्याने गौरव दिलेला. परंतु तुम्ही येशूला मारण्यासाठी दिले. पिलाताने येशूला मुक्त करण्याचा निर्णय घेतला, परंतु तुम्ही पिलाताला सांगितले की, तुम्हांला येशू नको. ¹⁴येशू शुद्ध आणि चांगला (निष्पाप) होता. परंतु तुम्ही म्हणाला तुम्हाला तो नको. तुम्ही पिलाताला सांगितले की येशूऐवजी आम्हांला एक खुनी दे. ¹⁵आणि म्हणून जो जीवन देतो त्याला तुम्ही मारले! परंतु देवाने त्याला मरणानून उठविले. आम्ही त्याचे साक्षी आहो. आम्ही आमच्या डोळ्यांनी ते पाहिले. ¹⁶येशूच्या सामर्थ्यानेच हा लंगडा बरा झाला. आम्ही येशूच्या सामर्थ्यावर विश्वास ठेवला म्हणून हे घडले. तुम्ही या मनुष्याला पाहू शकता. आणि तुम्ही त्याला ओळखता. येशूवरील विश्वासाने तो पूर्णपणे बरा झाला. तुम्ही हे घडलेले पाहिले!

¹⁷"माझ्या बंधूंनी, तुम्ही येशूला जे केले ते तुम्ही अजाणता केले. (तुम्हांला समजत नव्हते, तुम्ही काय करीत आहात. तुमच्या नेत्यांनासुद्धा हे समजले नाही.) ¹⁸देवाने सांगितले या गोष्टी घडतील. देवाने भविष्यवाद्यांकरवी हे सांगितले की, त्याचा ख्रिस्त दुःखसहन करील व मरेल. मी तुम्हांला सांगितलेले आहे की, देवाने हे कसे घडवून आणले. ¹⁹म्हणून तुम्ही तुमची हृदये व जीवने बदलली पाहिजेत! देवाकडे परत या आणि तो तुमच्या पापांची क्षमा करील. ²⁰मग प्रभु (देव) तुम्हांला आध्यात्मिक विश्रंतीसाठी वेळ देईल. तो तुम्हाला येशू देईल, ज्याला त्याने ख्रिस्त म्हणून निवडले. ²¹परंतु देवाने त्याच्या पवित्र भविष्यवाद्यांच्या तोंडून ज्या गोष्टी आरंभापासूनच सांगितल्या त्या घडून येईपर्यंत त्याला स्वर्गातच राहिले पाहिजे. ²²मोशे म्हणाला, 'प्रभु तुमचा देव तुम्हांला संदेष्टा देईल. तो संदेष्टा तुमच्या स्वतःच्या (यहुदी लोकांच्या) मधूनच देईल.* तो माझ्यासारखा भविष्यवादी असेल. तो जे तुम्हांला सांगेल ते सारे तुम्ही पाव. ²³जो कोणी संदेष्ट्याची (भविष्यवादी) आज्ञा पाळणार नाही, त्याचे आपल्या बांधवांमधून मुळासकट उच्चाटन होईल.' ²⁴शमुवेल व इतर संदेष्टे (भविष्यवादी) जे शमुवेलानंतर झाले, जे देवासाठी बोलले, ते या आताच्या काळाविषयी बोलले. ²⁵संदेष्टे ज्या

शलमोनाचा द्वारमंडप मंदिराचा पूर्वकडील भाग, तो छपराने आच्छादित होता.

प्रभु तुमचा ... देईल अनुवाद 18:15,19

गोष्टीविषयी बोलले, त्या गोष्टी तुम्हांला मिळाल्या आहेत. देवाने तुमच्या वाडवडिलांशी (पूर्वजांशी) जो करार केला तो तुम्हांला मिळाला आहे. देवाने तुमचा पिता अब्राहाम याला म्हटले, 'तुझ्या कुटुंबामुळे पृथ्वीवरील राष्ट्रे आशीर्वादित होतील.* ²⁰देवाने आपला खास सेवक येशू याला प्रथम तुमच्याकडे पाठविले. तुमच्या वाईट मार्गापासून तुम्हांला परावृत्त करण्याकडून.' तुम्हांला आशीर्वाद देण्यासाठी देवाने येशूला पाठविले.'

पेत्र व योहान यहूदी धर्मसंभेपुढे

4 पेत्र व योहान लोकांशी बोलत असताना, काही लोक त्यांच्याकडे आले. त्यातील काही यहूदी याजक, मंदिराचे रक्षण करणाऱ्या शिपायांचा कप्तान व काही सदूकी लोक होते. ²ते चिडले होते. कारण दोन प्रेषित लोकांना शिकवीत होते. पेत्र व योहान लोकांना शिकवीत होते की, येशूच्या सामर्थ्याने मेलेली माणसे पुन्हा उठतील. ³यहूदी पुढाऱ्यांनी व नियमशास्त्र शिक्षकांनी पेत्र व योहानाला धरले व तुरुंगात टाकले. अगोदरच रात्र झाली होती, म्हणून त्यांनी पेत्र व योहान यांना दुसऱ्या दिवसापर्यंत तुरुंगात ठेवले. ⁴परंतु पेत्र व योहान यांचा संदेश ऐकणाऱ्या पुष्कळ लोकांनी, त्यांनी सांगितलेल्या गोष्टींवर विश्वास ठेवला. विश्वासाणाऱ्यांच्या गटांमध्ये सुमारे पाच हजार लोक होते. ⁵दुसऱ्या दिवशी यहूदी लोकांचे पुढारी, वडील जन, व नियमशास्त्र शिकविणारे शिक्षक यरुशलेममध्ये एकत्र जमले. ⁶हेन्र (प्रमुख याजक), केफा, योहान आणि अलेक्संद्र हे तेथे होते. तसेच प्रमुख याजकाच्या घरातील प्रत्येक जण हजर होता. ⁷त्यांनी पेत्र व योहान यांना सर्वासमोर उभे राहण्यास सांगितले. यहूदी पुढाऱ्यांनी पुष्कळ वेळा त्यांना विचारले, "या लंगड्या माणसाला तुम्ही कसे बरे केले? कोणत्या शक्तीचा उपयोग तुम्ही केला? कोणाच्या अधिकाराने हे तुम्ही केले?"

⁸मग पेत्र पवित्र आत्म्याने भरला गेला. तो त्यांना म्हणाला, "अहो पुढाऱ्यांनो आणि वडीलधारी लोकांनो; ⁹या लंगड्या माणसाच्या बाबतीत जी चांगली गोष्ट झाली त्याबद्दल तुम्ही आम्हांला प्रश्न विचारीत आहात काय? तुम्ही आम्हांला विचारीत आहात का की याला कोणी बरे केले? ¹⁰तुम्ही सर्वांनी आणि यहूदी लोकांनी समजून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे, ती ही की, नासरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या सामर्थ्याने हा मनुष्य बरा झाला! तुम्ही येशूला वधस्तंभावर खिळले. देवाने त्याला मरणान्त उठविले. हा मनुष्य लंगडा होता, पण आता तो चांगला झाला आहे. आणि येशूच्या सामर्थ्यामुळे तुमच्यासमोर उभा राहू शकत आहे!

¹¹तुम्ही बांधणारांनी जो दगड नापसंत केला, जो पुढे कोनशिल झाला तोच हा येशू होय.' स्तोत्र. 118:22

¹²येशू हा एकमेव आहे जो लोकांना तारू शकेल. त्याचे नाव हेच सामर्थ्य फक्त जगामध्ये आहे जे लोकांना तारण्यासाठी दिले आहे. आमचे तारण येशूद्वारे झालेच पाहिजे!"

¹³यहूदी लोकांना समजले की, पेत्र व योहान यांचे खास प्रशिक्षण किंवा शिक्षण झालेले नाही. पण पुढाऱ्यांनी हे सुद्धा पाहिले की, पेत्र व योहान बोलायला घाबरत नव्हते. म्हणून पुढारी आश्चर्यचकित झाले. मग त्यांना उमगले की, पेत्र व योहान येशूबरोबर होते. ¹⁴त्यांनी पाहिले की, तो लंगडा मनुष्य तेथे दोन प्रेषितांसह उभा आहे. त्यांनी पाहिले की, तो मनुष्य बरा झालेला आहे. म्हणून ते प्रेषितांविरुद्ध काही बोलू शकत नव्हते. ¹⁵यहूदी पुढारी त्यांना म्हणाले की, त्यांनी सभा सोडून जावे. मग पुढारी काय करायला हवे याविषयी एकमेकांमध्ये विचारविनिमय करू लागले. ¹⁶ते म्हणाले, "या मनुष्यांचे आपण काय करावे? यरुशलेममधील प्रत्येक व्यक्ती हे जाणते की, त्यांनी एक महान चमत्कार केला आहे. हे स्पष्ट आहे. आपण असे म्हणू शकत नाही की ते खरे नाही. ¹⁷परंतु आपण त्यांना त्या माणसाविषयी (येशूविषयी) सांगण्यास (प्रतिबंध करू) घाबरून सोडू. मग ही समस्या लोकांमध्ये पसरणार नाही."

¹⁸मग यहूदी पुढाऱ्यांनी पेत्र व योहान यांना परत आत बोलाविले. त्यांनी प्रेषितांना सांगितले की, येशूच्या नावाने काही करू नका व शिकवू नका. ¹⁹पण पेत्र व योहान यांनी त्यांना उत्तर दिले, "तुम्हांला कोणते बरोबर वाटते? देव काय इच्छितो? आम्ही तुमची की देवाची आज्ञा पाळायची? ²⁰आम्ही शांत बसू शकत नाही. आम्ही ज्या गोष्टी पाहिल्या आणि ऐकल्या त्या आम्हांला सांगितल्याच पाहिजेत."

²¹⁻²²प्रेषितांना शिक्षा करण्याचा मार्ग त्यांना सापडेना; कारण जे काही घडले होते त्याविषयी लोक देवाची स्तुति करीत होते. (हा चमत्कार देवाकडून घडला होता. शिवाय जो बरा झाला होता, तो चाळीस वर्षांहून अधिक वयाचा होता.) म्हणून यहूदी पुढाऱ्यांनी प्रेषितांना पुन्हा ताकीद दिली व त्यांना सोडून दिले.

पेत्र व योहान विश्वासाणाऱ्यांकडे परततात

²³पेत्र व योहान यांची सुटका झाल्यावर ते त्यांच्या स्वतःच्या बंधुवर्गाकडे परत गेले. त्यांनी प्रमुख याजक व प्रमुख वडील यहूदी पुढारी जे बोलले ते सर्व त्यांनी बंधुवर्गास सांगितले. ²⁴जेव्हा विश्वासाणाऱ्यांनी हे ऐकले, तेव्हा त्या सर्वांनी एक मनाने देवाला प्रार्थना केली. ते म्हणाले, "सर्वसमर्थ प्रभु, तूच आकाश, जमीन, समुद्र व जगातील सर्वांचा निर्माणकर्ता आहेस. ²⁵आमचा पिता दावीद हा तुझा सेवक होता. पवित्र आत्म्याच्या सहाय्याने त्याने हे शब्द लिहिले:

‘राष्ट्रे का ओरडत आहेत? लोक (देवाविरुद्ध) का व्यर्थ कट रचित आहेत?

²⁶या भूतलावरील राजे लढाईसाठी सज्ज झाले आणि प्रभु परमेश्वर व त्याचा ख्रिस्त यांच्याविरुद्ध एकवट झाले आहेत.’

स्तोत्र. 2:1-2

²⁷या गोष्टी खरोखर घडल्या, जेव्हा हेरोद, * पंत पिलात, यहूदीतर राष्ट्र व यहूदी लोक हे सर्व जण येशूविरुद्ध ‘एकत्र आले.’ ²⁸त्यांनी तुझी योजना प्रत्यक्षात आणली, हे सर्व तुझ्या सामर्थ्याने व तुझ्या इच्छेने घडले. ²⁹आणि आता प्रभु, ते काय म्हणत आहेत ते ऐक. ते आम्हांला भेडसावण्याचा प्रयत्न करीत आहेत! प्रभु, आम्ही तुझे सेवक आहोत. तुला आम्ही जे बोलवे असे वाटते ते न भीता बोलण्यासाठी आम्हांला मदत कर. ³⁰तुझे सामर्थ्य दाखवून आम्ही धीट बनण्यासाठी आम्हांला मदत कर; आजारी लोकांना बरे कर, पुरावे दे आणि चमत्कार कर, जे येशू जो तुझा पवित्र सेवक याच्या सामर्थ्याने घडतील.”

³¹विश्वासणाऱ्यांनी प्रार्थना केल्यावर, ज्या ठिकाणी ते एकत्र जमले होते ती जागा हादरली, ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरले गेले. व ते न भीता देवाचा संदेश सांगत गेले.

विश्वासणाऱ्यांचा सहभाग

³²विश्वासणाऱ्यांचा हा परिवार एक मनाने व ऐक्याने राहत असे. ते एकचित्त होते. परिवारामधील कोणीही आपल्या मालमतेवर स्वतंत्र अधिकार सांगत नसे. उलट प्रत्येक गोष्ट ते वाटून घेत. ³³मोठ्या सामर्थ्याने प्रेषित लोकांना प्रभु येशू मेलेल्यांतून उठला याविषयी साक्ष देत. आणि त्या विश्वासणाऱ्यांवर देवाचा मोठा आशीर्वाद होता.

³⁴त्यांना आवश्यकता भासे ते सर्व त्यांना मिळत असे. प्रत्येक जण ज्याची स्वतःची शेत (जमीन) होती किंवा घर होती, त्यांनी ते पैशासाठी विकले व विकून आलेले पैसे त्यांनी प्रेषितांच्या हवाली केले. ³⁵आणि प्रत्येक व्यक्तीला त्याच्या गरजेनुसार पुरवठा केला जात असे.

³⁶एका विश्वासणाऱ्याचे नाव होते योसेफ. प्रेषित त्याला बर्णबा म्हणत. (याचा अर्थ, “जो इतरांना मदत करतो तो मनुष्य.”) तो लेवी वंशातला होता. आणि कुप्र बेटावर जन्मलेला होता. ³⁷योसेफाचे स्वचःचे शेत होते, ते त्याने विकले व पैसे त्याने प्रेषितांकडे दिले.

हनन्या आणि सप्पीरा

5 हनन्या नावाचा एक मनुष्य होता त्याच्या पत्नीचे नाव सप्पीरा होते. हनन्याने त्याच्याकडे जी काही

हेरोद महान हेरोदचा मुलगा, त्याचे नाव अन्टीपस. हा गालीली व पेरीया प्रांताचा रोमी सत्तेच्या वतीने शासन चालवणारा राजा होता.

जमीन होती ती विकली. ²परंतु विकून आलेल्या पैशातून त्याने थोडेच पैसे प्रेषितांच्या हातात दिले. त्याने त्यातील काही पैसे गुपचूप काढून स्वतःसाठी ठेवले होते. त्याच्या पत्नीला हे माहित होते. तिने या गोष्टीला संमति दिली होती. ³पेत्र म्हणाला, “हनन्या, तू तुझ्या अंतःकरणावर सैतानाला का अधिकार चालवू देतोस? तू खोटे बोललास व पवित्र आत्म्याला फसविण्याचा प्रयत्न केलास. तू जमीन विकलीस, पण त्यातील काही पैसे स्वतःसाठी का ठेवलेस? ⁴ती जमीन विकण्यापूर्वी तुझी होती. आणि विकल्यानंतर सुद्धा ते पैसे तुला जसे पाहिजे तसे खर्च करता आले असते. अशी वाईट गोष्ट करावी असा विचार तू का केलास? तू मनुष्यांशी नाही, तर देवाशी खोटे बोललास.” ⁵⁻⁶जेव्हा हनन्याने हे ऐकले तेव्हा तो खाली पडला आणि मरण पावला. काही तरुण लोकांनी त्याचे शरीर गुंडळले व बाहेर नेऊन पुरले. ज्या प्रत्येक मनुष्याने हे ऐकले, तो अति भयभीत झाला.

⁷सुमारे तीन तासांनंतर त्याची पत्नी आत आली. सप्पीरा तिच्या नवऱ्याच्या बाबतीत जे झाले ते काहीच माहित नव्हते.

⁸पेत्र तिला म्हणाला, “मला सांग, तुमच्या शेतासाठी तुम्हांला किती पैसे मिळाले, (अमुक) इतक्याच पैशांना मिळाले काय?” सप्पीरास उत्तर दिले, “होय, आम्हाला शेत विकून तेवढेच पैसे मिळाले.”

⁹पेत्र म्हणाला, “देवाच्या आत्म्याची परीक्षा पाहण्याचे तू व तुझ्यानवऱ्याने का ठरविले? ऐक! त्या पावलांचा आवाज ऐकतेस का? ज्या माणसांनी तुझ्या नवऱ्याला पुरले ते दाराजवळच आहेत! (तुझ्या नवऱ्याला जसे नेले) तसेच ते तुलाही नेतील.” ¹⁰त्याच क्षणी सप्पीर त्याच्या पायाजवळ खाली पडली आणि मेली. तरुण माणसे आली, त्यांनी पाहिले की, ती मेलेली आहे. त्या माणसांनी तिला बाहेर नेले आणि तिच्या नवऱ्याजवळ पुरले. ¹¹सर्व विश्वासणारे आणि इतर दुसरे लोक ज्यांनी याविषयी ऐकले ते अतिशय भयभीत झाले.

देवाचे पुरावे

¹²प्रेषितांनी पुष्कळसे चमत्कार व सामर्थ्यशाली गोष्टी केल्या. सर्व लोकांनी या गोष्टी पाहिल्या. आणि ते सर्व एकचित्ताने शलमोनाच्या द्वारमंडपात जमत असत. ¹³आणि इतर लोकांतील कोणी त्यांच्याजवळ उभे राहण्याचे धैर्य करीत नसत. परंतु सर्व प्रेषितांची स्तुति करीत; ¹⁴आणि किती तरी लोक पुढे येऊन प्रभु येशूवर विश्वास ठेवीत. अशा रीतीने बरेच पुरुष व स्त्रिया येऊन त्यांना मिळाल्या. ¹⁵त्यामुळे पेत्र रस्त्याने जाऊ लागला म्हणजे त्याची सावली रोगी व आजारी लोकांच्यावर पडावी यासाठी लोक त्यांना वाटेवर खाट अगर अंधरुणावर ठेवीत असत. ¹⁶लोक यरुशलेम सभोवतालच्या गावांगावातून येऊ लागले. आणि त्यांचे आजारी व भूतबाधा झालेले लोक यांना ते आणू लागले. तेव्हा ही सर्व माणसे बरी केली गेली.

यहूदी प्रेषितांना मना करण्याचा प्रयत्न करतात

¹⁷प्रमुख याजक आणि त्याचे सर्व मित्र (सदूकी नावाचा एक गट) यांना फार हेवा वाट लागला. ¹⁸त्यांनी प्रेषितांना धरले आणि तुरुंगात टाकले. ¹⁹पण रात्रीच्या वेळी देवाच्या दूताने तुरुंगाचा दरवाजा उघडला. देवदूताने प्रेषितांना बाहेर आणले आणि म्हणाला, ²⁰“जा आणि मंदिरात उभे राहा. येशू ख्रिस्तामधील जे नवीन जीवन आहे त्याविषयी लोकांना सांगा.” ²¹जेव्हा प्रेषितांनी हे ऐकले, त्यांनी ती आज्ञा पाळली आणि मंदिरात गेले. ती पहाटेची वेळ होती. आणि तेथे लोकांना शिक्षण देऊ लागले. प्रमुख याजक व त्याचे मित्र सभास्थानात आले. त्यांनी यहूदी पुढाऱ्यांची सभा आणि सर्व वडीलजन, जे यहूदी लोकांचे नेते होते यांची एकत्र सभा बोलाविली. मग प्रेषितांना तेथे घेऊन येण्यासाठी काही जणांना तुरुंगात पाठविले. ²²जेव्हा शिपाई तुरुंगामध्ये त्यांना पाहावयास गेले, तेव्हा त्यांना आतमध्ये प्रेषित आढळले नाहीत. म्हणून त्यांनी परत जाऊन यहूदी पुढाऱ्यांना त्याविषयी सांगितले. ²³शिपाई म्हणाले, “तुरुंगाची दारे बंद केलेली व त्यांस कुलूप लावलेले होते. तसेच पहारेकरीही दारावर पहारा देत आहेत. परंतु आम्ही जेव्हा दार उघडले, तेव्हा आतमध्ये कोणीच आढळले नाही!” ²⁴मंदिराच्या पहारेकऱ्यांच्या सरदाराने आणि प्रमुख याजकाने हे शब्द ऐकले. ते गोंधळात पडले. व यानंतर काय होईल याबद्दल बुचकळ्यात पडले. ²⁵नंतर कोणी एक आला आणि म्हणाला, “ज्या लोकांना तुम्ही तुरुंगात टाकले ते तर मंदिरात उभे राहून लोकांना शिक्षण देत आहेत!” ²⁶तेव्हा कप्तान व त्याचे लोक बाहेर गेले व प्रेषितांना पुन्हा घेऊन आले. त्यावेळी त्यांनी बळाचा वापर केला नाही, कारण त्यांना लोकांचे भय वाटले व असे वाटले की लोक कदाचित त्यांना दाडमार करतील.

²⁷त्यांनी प्रेषितांना आणून सभेपुढे उभे केले. प्रमुख याजकाने प्रेषितांना प्रश्न विचारले. ²⁸तो म्हणाला, “आम्ही तुम्हांला (येशू) या मनुष्याच्या नावाने शिक्षण देऊ नका म्हणून ताकीद दिली होती. आणि तरीही तुम्ही तुमच्या शिकवणुकीचा प्रसार सर्व यरुशलेमभर केलात. आणि या मनुष्याच्या (येशूच्या) मरणणाचा दोष आमच्यावर ठेवण्यासाठी तुम्ही प्रयत्न करीत आहात.”

²⁹पत्र व इतर प्रेषितांनी उत्तर दिले, “आम्हांला देवाची आज्ञा पाळलीच पाहिजे, तुमची नाही! ³⁰तुम्ही येशूला मारले. तुम्ही त्याला वधस्तंभावर खिळले. परंतु त्याच देवाने, जो आमच्या वाडवडिलांचा (पूर्वजांचा) देव होता, त्याने येशूला मरणातून उठविले! ³¹देवाने त्याला उठविले व आपल्या उजवीकडे बसविले. देवाने येशूला राजपुत्र व उद्धारकर्ता म्हणून उजवीकडे बसविले. देवाने हे यासाठी केले की, यहूदी लोकांनी त्यांची हृदये व जीविते बदलावीत. ह्या गोष्टी घडताना आम्ही पाहिल्या. ³²पवित्र आत्मासुद्धा हे खरे आहे हे दर्शवितो. जे लोक देवाची आज्ञा पाळतात त्या सर्वांना त्याने पवित्र आत्मा दिलेला आहे.”

³³जेव्हा यहूदी सभेच्या पुढाऱ्यांनी हे शब्द ऐकले, तेव्हा ते खूप रागावले. त्यांनी प्रेषितांना जिवे मारण्यासंबंधी विचार सुरू केला. ³⁴सभेमध्ये गमलीएल नावाचा एक परुशी उभा राहिला. नियमशास्त्राचा तो शिक्षक होता. आणि सर्व लोक त्याला मान देत असत. त्याने लोकांना सांगितले की, काही वेळसाठी प्रेषितांना बाहेर पाठवा. ³⁵नंतर तो त्यांना म्हणाला, “इझ्राएलच्या लोकांनी, या लोकांना जे काही करण्याचा विचार तुम्ही करीत आहात त्याबद्दल सावधगिरी बाळगा. ³⁶काही काळापूर्वी थुदासचा जन्म झाला. आपण कोणी थोर असल्याचा दावा त्याने केला. सुमारे चारशे जण त्याला जाऊन मिळले. पण त्याला ठार मारण्यात आले त्याचवेळी त्याचे अनुयायीही पांगले. ते काहीच करू शकले नाहीत.

³⁷नंतर, गालीलातून यहूदा नावाचा माणूस आला. ती वेळ जनगणनेची होती. त्यानेही काही अनुयायांचे नेतृत्व केले. त्यालासुद्धा मारण्यात आले. व त्याचे सर्व अनुयायी पांगले व पळून गेले. ³⁸म्हणून आता मी तुम्हांला सांगतो: या लोकांपासून दूर राहा. त्यांना एकटे सोडा. जर त्यांच्या योजना मनुष्यांच्या असतील तर ते अपयशी ठरतील. ³⁹पण जर हे देवापासून असतील तर तुम्ही त्यांना रोखू शकणार नाही. उलट तुम्ही देवाविरुद्ध लढत आहात असे होईल!”

यहूदी लोकांनी गमलीएलचा सल्ला मानला. ⁴⁰त्यांनी प्रेषितांना पुन्हा बोलाविले. त्यांना फटके मारले. आणि येशूच्या नावाने पुन्हा त्यांनी काही बोलू नये असा आदेश दिला. आणि त्यांनी प्रेषितांना सोडून दिले. ⁴¹प्रेषित सभा सोडून गेले. येशूच्या नावासाठी आपण निदानालस्ती सहन करण्याच्या योग्यतेचे ठरलो यामुळे ते आनंदी झाले. ⁴²आणि नंतर प्रेषितांनी लोकांना शिकविण्याचे सोडले नाही. प्रेषित लोकांना सातत्याने शुभवार्ता सांगत राहिले. येशू हा प्रभु आहे, हे ते दररोज मंदिरात व लोकांच्या घरांमध्ये सांगत असत.

विशेष कामासाठी सात जणांची निवड केली जाते

6 अधिकाधिक लोक येशूचे अनुयायी होत होते. पण याचवेळी ग्रीक बोलणाऱ्या अनुयायांचा यहूदी अनुयायांशी वाद झाला. ते म्हणाले की, अनुयायांना मिळणारा जो रोजचा अन्नचा वाटा असतो, तो त्यांच्या विधवांना मिळण्याविषयी दुर्लक्ष होते. ²बारा प्रेषितांनी सर्व अनुयायांना एकत्र बोलाविले. प्रेषित त्यांना म्हणाले, “देवाचे वचन शिकविण्याचे आमचे काम थांबलेले आहे. हे चांगले नाही! लोकांना काही खाण्यासाठी देणे यापेक्षा देवाचे वचन सातत्याने शिकविणे हे आमच्यासाठी अधिक चांगले. ³म्हणून बंधून्, तुमचे स्वतःचे सात लोक निवडा. लोकांनी त्यांना हे चांगले आहेत असे म्हटले पाहिजे. ते ज्ञानाने व आत्म्याने पूर्ण भरलेले असावेत. आणि त्यांना ही सेवा करण्यास आपण देऊ. ⁴मग आपण आपला संपूर्ण वेळ

प्रार्थना करण्यात व देवाचे वचन शिकविण्यात घालवू शकतो.”

⁵बंधुवर्गातील सगळ्यांना ही कल्पना आवडली. मग त्यांनी या सात जणांची निवड केली: स्तेफन (मोठा विश्वास व पवित्र आत्म्याने पूर्ण भरलेला मनुष्य, फिलिप्प), * प्रखर, नीकनोर, तिम्मोन, पार्मिना आणि निकलाव (अंतुखियाकर जो यहुदी झाला होता). ⁶नंतर त्यांनी या सात जणांना प्रेषितांसमोर उभे केले. प्रेषितांनी त्यांच्यावर हात ठेवले व प्रार्थना केली. ⁷देवाचे वचन जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत जात होते. यरुशलैममधील अनुयायांचा गट मोठा होत होता. एवढेच नव्हे तर एका मोठ्या यहुदी याजकवर्गाने विश्वास ठेवला व आज्ञा पाळल्या.

स्तेफनाविरुद्ध यहुदी लोक

⁸स्तेफन (सात लोकांपैकी एक) यास मोठा आशीर्वाद मिळाला. देवाने त्याला लोकांसमोर अद्भूत चमत्कार करण्याचे सामर्थ्य दिले होते. ⁹परंतु काही यहुदी आले आणि त्यांनी स्तेफनाबरोबर वाद घातला. हे यहुदी सभास्थानातून* आले होते. त्याला लिबर्तीनांसाठी सभास्थान असे म्हणत. (हे सभास्थान कुरेने, आणि अलेक्संद्र येथील यहुदी लोकांसाठी सुद्धा होते). किलिकिया व आशियातील यहुदीसुद्धा त्यांच्याबरोबर होते. ते सर्व आले आणि स्तेफनाबरोबर वाद घालू लागले. ¹⁰परंतु ज्या ज्ञानाने व आत्म्याच्या प्रेरणेने स्तेफन बोलत होता त्यापुढे यहुदी लोकांचा टिकाव लागेना. ¹¹तेव्हा त्यांनी काही लोकांना पैसे दिले व असे बोलायला शिकविले की, “आम्ही स्तेफनाला मोशे व देव यांच्याविरुद्ध दुर्भाषण करताना म्हणजे वाईट गोष्टी बोलताना ऐकले.” ¹²त्यामुळे लोकसमुदाय, यहुदी वडीलजन आणि परूशी लोक भडकले. ते इतके चिडले की, त्यांनी येऊन स्तेफनाला धरले. आणि त्याला यहुदी लोकांच्या (पुढाऱ्यांच्या) सभेत नेले. ¹³आणि त्यांनी तेथे खोटे साक्षीदार आणले, ते म्हणाले, “हा मनुष्य (स्तेफन) पवित्र मंदिराविषयी नेहमी वाईट बोलतो. आणि तो मोशेच्या नियमशास्त्राविषयी नेहमी वाईट बोलतो. ¹⁴आम्ही त्याला असे बोलताना ऐकले आहे की, नासरेथचा येशू ही जागा नष्ट करील आणि मोशेने घालून दिलेल्या चालीरीती बदलून टाकील.” ¹⁵धर्मसभेत बसलेल्या सर्व सभासदांनी स्तेफनाकडे न्याहाळून पाहिले. तेव्हा त्याचा चेहरा देवदूताच्या चेहऱ्यासारखा दिसत होता.

स्तेफनाचे भाषण

7 प्रमुख याजक स्तेफनाला म्हणाला, “हे सर्व खरे आहे काय?” ²स्तेफनाने उत्तर दिले, “माझ्या यहुदी वडीलजनांना आणि बंधूंना, माझे ऐका. आपला पिता

(पूर्वज) अब्राहाम मेसोपोटेमिया येथे असताना आपल्या गौरवी देवाने त्याला दर्शन दिले. हे तो हारान येथे राहण्यापूर्वी घडले होते. ³देव अब्राहामाला म्हणाला, ‘तुझा देश व तुझे नातेवाईक सोड. आणि मी दाखवीन त्या देशात जा!’ ⁴म्हणून अब्राहामाने आपले वतन खासगांचा देश सोडला आणि तो हारान येथे राहू लागला. अब्राहामाच्या वडिलांच्या मृत्यूनंतर देवाने त्याला या ठिकाणी पाठविले, जेथे आता तुम्ही राहत आहात. ⁵परंतु देवाने अब्राहामाला या जमिनीतील काही दिले नाही. देवाने यातील एक पाऊल ठेवण्या इतकी सुद्धा जमीन त्याला दिली नाही. परंतु देवाने त्याला अभिवचन दिले की भविष्यात तो त्याला ही जमीन देईल. व त्याच्या मुलांनाही देईल. अब्राहामाला संतान होण्यापूर्वी हे घडले. ⁶देव त्याला म्हणाला, ‘तुझी संतती उपरी होईल. ते दुसऱ्या देशात राहतील. तेथील लोक तुझ्यावंशजांना गुलाम बनवतील आणि त्यांना चारशे वर्षे वाईट रीतीने वागवतील. ⁷परंतु जो देश त्यांना गुलाम बनवील त्यांना मी शिक्षा देईन.’ * देव असे सुद्धा म्हणाला, ‘त्या गोष्टी घडल्यानंतर, तुझे लोक त्या देशातून बाहेर येतील. मग तुझे लोक या ठिकाणी माझी उपासना करतील.’ * ⁸देवाने अब्राहामाशी करार केला, या कराराचे चिन्ह होते सुता. आणि म्हणून जेव्हा अब्राहामाला मुलगा झाला, तेव्हा अब्राहामाने आपल्या मुलाची, तो आठ दिवसांचा असताना, सुता केली. त्याच्या मुलाचे नाव इसहाक होते. इसहाकानेसुद्धा आपला मुलगा याकोब याची सुता केली. व याकोबाने आपल्या मुलांची सुता केली. हे पुत्र नंतर बारा (पूर्वज) वडील झाले.

⁹‘या वडिलांना (पूर्वजांना) योसेफाचा मत्सर वाटला. त्यांनी योसेफाला इजिप्तमध्ये एक गुलाम म्हणून विकले. परंतु योसेफाबरोबर देव होता. ¹⁰योसेफावर तेथे खूप संकटे आली पण देवाने त्याला सर्व संकटांतून सोडविले. देवाने योसेफाला ज्ञान व शहाणपण दिले. त्यामुळे इजिप्तचा राजा, फारो, याची मर्जी योसेफाला संपादन करता आली. फारोने योसेफाला इजिप्त देशावर व त्याच्या घरावर अधिपती म्हणून नेमले. ¹¹मग सर्व इजिप्त व कनान देशावर दुष्काळ पडला. आणि लोकांच्या दुःखाला अंत राहिला नाही. आमच्या पूर्वजांना अन्नधान्य मिळेनासे झाले. ¹²जेव्हा याकोबाने ऐकले की, इजिप्त देशामध्ये धान्य आहे, त्याने आपल्या पूर्वजांना तिथे पाठविले. ही पहिली वेळ होती. ¹³ते दुसऱ्या वेळी आले तेव्हा योसेफाने आपली ओळख त्यांना करून दिली. आणि फारो राजाला योसेफाच्या कुटुंबाची माहिती झाली. ¹⁴मग योसेफाने काही लोकांना आपल्या वडिलांना, आणि त्याच्या कुटुंबातील पंच्याहत्तर

तुझा देश ... देशात जा उत्पत्ति 12:1

तुझी संतती ... शिक्षा देईन उत्पत्ति 15:13-14

या ठिकाणी ... उपासना करतील उत्पत्ति 15:14;
निर्गम 3:12

फिलिप्प प्रेषित फिलिप्प नव्हे.

सभास्थान या ठिकाणी (इमारतीत) यहुदी लोक देवाचे वचन वाचण्यासाठी व अभ्यासण्यासाठी येत असत.

लोकांना इजिप्त येथे. बोलावण्यासाठी पाठविले. ¹⁵मग याकोब इजिप्त देशात गेला आणि तो व आपले पूर्वज तेथेच मरण पावले. ¹⁶नंतर त्यांचे मृतदेह शेखेमला नेण्यात आले व तेथेच त्यांना पुरण्यात आले. अब्राहामाने शेखेम येथे हामोराच्या पुत्रांना पुरेपूर मोबदला देऊन विकत घेतलेल्या कबरीत त्यांना पुरण्यात आले.

¹⁷देवाने अब्राहामाला दिलेले वचन पुरे होण्याची वेळ जसजशी जवळ येऊ लागली, तसतशी इजिप्त देशातील आपल्या लोकांची संख्या वाढू लागली. ¹⁸शेवटी, ज्या राजाला योसेफाची माहिती नव्हती, असा राजा इजिप्तवर राज्य करू लागला. ¹⁹त्या (नवीन) राजाने फार हुशारीने आपल्या लोकांचा फायदा घेतला. तो आपल्या लोकांशी फार निरक्षितेने वागू लागला. तो त्यांच्या बालकांना घराबाहेर टाकून देण्यास भाग पाडू लागला. ती बालके जिवंत राहू नयेत हा त्याचा हेतु होता. ²⁰त्या काळात मोशेचा जन्म झाला. आणि तो (देवाच्या नजरेत) फार सुंदर बालक होता. तीन महिन्यांपर्यंत त्याच्या वडिलांच्या घरात वाढला. ²¹आणि जेव्हा त्याला घराबाहेर ठेवण्यात आले तेव्हा फारोच्या कन्येने त्याला घेतले. तिने त्याला आपल्या मुलसारखा वाढवला. ²²इजिप्तच्या लोकांनी त्याला सर्व प्रकारच्या ज्ञानात सुशिक्षित केले. तसेच तो बोलण्यात व कृतीत भारदस्त झाला.

²³जेव्हा तो चाळीस वर्षांचा झाला, त्याने विचार केला की, आपले बांधव, जे यहुदी लोक त्यांना जाऊन भेटावे, ²⁴आणि जेव्हा त्याने आपल्या इज्राएली बांधवांपैकी एकाला वाईट वागविले जाताना पाहिले, तेव्हा त्याने त्या इजिप्तच्या रहिवाश्याला मारले. व आपल्या बांधवाची सुटका केली; छळ केला जाणाऱ्या यहुदी मनुष्याच्या वतीने त्याने बदला घेतला. ²⁵देव त्याच्या हातून यहुदी लोकांची सुटका करीत आहे, हे यहुदी लोकांना कळले असे मोशेला वाटले, परंतु त्यांना ते कळले नाही. ²⁶दुसऱ्या दिवशी दोन यहुदी माणसे भांडण करताना मोशेने पाहिली, ते पाहून मोशे त्यांच्यात मध्यस्थी करू लागला. तो त्यांना म्हणाला, 'पुरुषांनो, तुम्ही एकमेकांचे भाऊ आहात, तुम्ही एकमेकांशी का भांडत आहात?' ²⁷परंतु जो मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याशी वाईट रीतीने वागत होता, त्याने मोशेला एक बाजूला सारून म्हटले, 'आमच्यावर अधिकार गाजवायला आणि आमचा न्यायनिवाडा करायला तुला कोणी नेमिले?' ²⁸काल तू त्या इजिप्तच्या माणसाला ठार मारलेस; तसाच माझाही जीव घेण्याचे तुझ्या मनात आहे का?'

²⁹जेव्हा मोशेने त्याला हे बोलताना ऐकले, तेव्हा तो इजिप्त सोडून पळून गेला. आणि मिद्यान्यांच्या देशात उपरी म्हणून राहू लागला आणि तेथेच त्याला दोन मुलगे झाले. ³⁰चाळीस वर्षांनंतर मोशे सीनाय पर्वताजवळच्या वाळवंटात

होता. एका जळणाऱ्या झुडपात मोशेला देवदूताचे दर्शन झाले. ³¹जेव्हा मोशेने हे पाहिले तेव्हा तो आश्चर्यचकित झाला. नीट पाहता यावे म्हणून तो त्या जळत्या झुडपाजवळ गेला. मोशेने एक वाणी ऐकली. तो आवाज प्रभूचा होता. ³²प्रभु म्हणाला, 'मी तुझ्या वाडवडिलांचा देव आहे- अब्राहाम, इसहाक, याकोब यांचा देव आहे.' मोशे भीतीने थरथर कापू लागला. डोळे वर करून पाहण्याचे धाडस त्याला होईना. ³³देव त्याला म्हणाला, 'तुझ्या पायातील वहाणा काढ! कारण ज्या जागेवर तू उभा आहेस ती जागा पवित्र आहे. ³⁴माझ्या लोकांचा इजिप्त देशात होणारा छळ मी पाहिला आहे. आणि त्यांचे विव्ळणे माझ्या कानी आले आहे. म्हणून त्यांची सुटका करण्यास मी खाली आलो आहे. आता ये, मी तुला परत इजिप्त देशाला पाठवीत आहे.' *

³⁵'मोशे हाच तो मनुष्य होता, ज्याला यहुदी लोकांनी नाकारले. 'तुला कोणी आमच्यावर अधिकार गाजवायला आणि न्याय करायला निवडले आहे काय?' असे ते त्याला म्हणाले. मोशे हाच मनुष्य आहे की ज्याला देवाने शासनकर्ता व तारणारा म्हणून पाठविले. देवाने मोशेला देवदूताच्या मदतीने पाठविले. याच देवदूताला मोशेने जळत्या झुडपात पाहिले होते. ³⁶म्हणून मोशेने लोकांना बाहेर काढले. त्याने सामर्थ्यशाली कृत्ये व चमत्कार केले. मोशेने ह्या गोष्टी इजिप्तमध्ये, तांबड्या समुद्राजवळ, आणि वाळवंटात चाळीस वर्षे केल्या. ³⁷हा तोच मोशे आहे, ज्याने यहुदी लोकांना असे म्हटले: 'देव तुम्हाला एक भविष्यवादी देईल. तो भविष्यवादी तुमच्याच लोकांमधून येईल. तो माझ्यासारखाच भविष्यवादी असेल.' ³⁸जो अरण्यात यहुदांबरोबर होता, सीनाय पर्वतावर आपणाबरोबर बोलणाऱ्या देवदूताबरोबर व आपल्या वाडवडिलांबरोबर होता ज्याला आम्हास देण्यासाठी जीवनदायी वचने मिळाली होती, तोच हा मोशे होय.

³⁹'परंतु आपले वाडवडील त्याचे ऐकायला तयार नव्हते. त्यांनी त्याचे ऐकले नाही. आणि त्यांनी त्याला नाकारले. त्यांची मने इजिप्त देशाकडे परत ओढ घेऊ लागली. ⁴⁰आपले वाडवडील अहरोनाला म्हणाले, 'आमच्यापुढे चालतील असे देव आमच्यासाठी तयार कर, कारण इजिप्त देशातून काढून आम्हांला बाहेर घेऊन येणारा हा मोशे, त्याचे काय झाले हे आम्हांला माहीत नाही.' ⁴¹त्यांनी याच काळात वासरासारखी दिसणारी एक मूर्ती तयार केली आणि त्या मूर्तीला अर्पणे सादर केली. आपल्या हातांनी घडविलेल्या या मूर्तीपुढे त्यांनी आनंदोत्सव साजरा केला! ⁴²पण देवाने त्या लोकांकडे पाठ फिरविली आणि आकाशातील समूहांची (तारे, नक्षत्र, अशा खोल्या देवांची) भक्ति करीत राहण्यासाठी मोकळे सोडले. कारण भविष्यवाद्यांच्या पुस्तकात असे लिहिले आहे: देव म्हणतो,

‘अहो यहूदी लोकांनो, तुम्ही वधलेल्या पशूंची अर्पणे मला आणली नाहीत, रानातील चाळीस वर्षांत

⁴³तुम्ही तुमच्याबरोबर मोलेखासाठी तंबू (उपासनेचे स्थळ) आणि तुमचा देव रेफान यासाठी ताऱ्यांच्या मूर्ती नेल्यात या मूर्ती तुम्ही केल्या यासाठी की तुम्हांला उपासना करता यावी म्हणून मी तुम्हांला दूर बाबेलोनपलीकडे पाठवीन’
आमोस 5:24-27

⁴⁴‘अरण्यात आपल्या वाडवडिलांच्या बरोबर साक्षीदाखल देवाचा तंबू होता. देवाने तो जसा बनविण्यास सांगितले त्याप्रमाणे व देवाने दाखविलेल्या नमुन्याप्रमाणे मोशेने तो बनविला. ⁴⁵नंतर यहोशवाने आपल्या वाडवडिलांचे नेतृत्व करून इतर देशांच्या जमिनी काबिज केल्या. ती राष्ट्रे परमेश्वराने आमच्या पुढून घालविली. जेव्हा आपले लोक या नवीन प्रदेशात गेले तेव्हा हाच तंबू त्यांनी सोबत नेला. आमच्या लोकांना हा तंबू त्यांच्या वाडवडिलांकडून मिळाला व आपल्या पूर्वजांनी दावीदाच्या काळापर्यंत तो ठेवला. ⁴⁶दावीद देवाच्या मर्जीचा असल्याने, याकोबाच्या देवासाठी मंदिर बांधण्याची इच्छा त्याने दर्शविली. ⁴⁷परंतु देवाचे मंदिर शलमोनाने बांधले.

⁴⁸‘कारण सर्वोच्च देव मनुष्यांनी त्यांच्या हातांनी बांधलेल्या घरात राहत नाही. भविष्यवादी असे लिहितात:

⁴⁹‘प्रभु म्हणतो, स्वर्ग माझे सिंहासन आहे. पृथ्वी ही माझे पाय ठेवण्याचे आसन आहे. तुम्ही माझ्यासाठी कसले घर बांधू शकता? मला विश्रंती घेण्यासाठी दुसऱ्या ठिकाणाची गरज नाही.

⁵⁰‘माझ्या हातांनी या सर्व गोष्टी केल्या नाहीत काय?’

यशया 66:1-2

⁵¹‘तुम्ही जे ताठ मानेचे लोक आहात त्या तुमची मने व कान विदेशी लोकांसारखी असून तुम्ही नेहमीच पवित्र आत्म्याला आपल्या पूर्वजांप्रमाणेच नाकारित आला आहात. ⁵²तुमच्या वाडवडिलांनी छळ केला नाही, असा कोणी एखादा भविष्यवादी होऊन गेला काय? एक धार्मिक (ख्रिस्त) येणार अशी घोषणा करणाऱ्यांचा त्यांनी वध केला. आणि आता तर तुम्ही त्याचा ही (ख्रिस्ताचा) विश्वासघात व खून केलात. ⁵³तुम्हीच लोक आहात, ज्यांना नियमशास्त्र मिळाले. देवाने हे नियमशास्त्र देवदूतांकरवी दिले. परंतु तुम्ही ते पाळित नाही!’

स्तेफनाचा वध होतो

⁵⁴यहूदी लोकांनी स्तेफनाला हे बोलताना ऐकले व त्यांना फार राग आला. ते त्याच्याविरुद्ध दातओठ खाऊ लागले. ⁵⁵परंतु स्तेफन पवित्र आत्म्याने भरलेला होता. त्याने आपली नजर वर स्वर्गाकडे लावली. देवाचा गौरव

त्याने पाहिला. त्याने येशूला देवाच्या उजवीकडे उभे असलेले पाहिले. ⁵⁶तो म्हणाला, “पहा! स्वर्ग उघडलेला मला दिसत आहे. व मी मनुष्याच्या पुत्राला देवाच्या उजवीकडे उभा असलेला पाहत आहे!”

⁵⁷स्तेफनाचे हे शब्द ऐकून यहूदी मोठ्याने ओरडले. त्यांनी आपले कान स्वतःच्या हातांनी झाकून घेतले. नंतर ते सर्व मिळून स्तेफनावर धावून गेले. ⁵⁸त्यांनी स्तेफनाला धरून ओढीत शहराच्या बाहेर नेले व त्याला दगडमार करू लागले. जे साक्षी होते, त्यांनी आपले कपडे शौल नावाच्या एका तरुण मनुष्यापाशी ठेवले होते. ⁵⁹ते स्तेफनावर दगडमार करीत असताना तो मोठ्याने प्रार्थना करीत म्हणाला, “हे प्रभु येशू, माझ्या आत्म्याचा स्वीकार कर!” ⁶⁰नंतर स्तेफनाने आपले गुडघे टेकले व मोठ्याने ओरडून म्हणाला, “प्रभु, यांचे हे करणे त्यांच्या माथी पाप असे मानू नको!” असे बोलून त्याने प्राण सोडला.

विश्वासाणाऱ्यांवर संकट

8 स्तेफनाचा जो खून झाला त्याला शौलाची संमति होती. त्या दिवसापासून यरुशलेम येथील ख्रिस्ताच्या मंडळीचा मोठा छळ सुरू झाला. प्रेषितांशिवाय इतर सर्व विश्वासाणारे शिष्य यहूदा व शोमरोन प्रांताच्या कानाकोपऱ्यात पांगून गेले. ²⁻³काही धार्मिक माणसांनी स्तेफनाला पुरले आणि त्याच्यासाठी त्यांनी फार शोक केला. शौलाने ख्रिस्ताच्या मंडळीचा छळ करण्यास सुरूवात केली. तो घरोघर जाई. स्त्रिया व पुरुष यांना धरून खेचून नेई व तुरुंगात टाकीत असे. ⁴विश्वासाणारे सगळीकडे पांगले होते. जेथे कोठे विश्वासाणारे जात, तेथे ते लोकांना सुवार्ता सांगत.

शोमरोनात फिलिप्पाची सेवा

⁵फिलिप्प* शोमरोनातील एका शहरात गेला. त्याने ख्रिस्ताचा संदेश दिला. तेथील लोकांनी फिलिप्पाचे बोलणे ऐकले व त्याने केलेले चमत्कार पाहिले. ⁶फिलिप्प ज्या गोष्टी त्यांना सांगत असे त्या ते लक्षपूर्वक ऐकत असत. ⁷त्यांच्यापैकी पुष्कळांना अशुद्ध आत्मे लागले होते. पण फिलिप्पाने ते सर्व घालविले होते. ते माणसांच्या शरीरातून बाहेर पडताना मोठ्याने ओरडत बाहेर पडत असत. तेथे बरेच लांगडे व अर्धांगवायू झालेले लोक होते. फिलिप्पाने या लोकांना बरे केले. ⁸यामुळे शहरातील लोक फार आनंदित झाले. ⁹शामोन नावाचा मनुष्य त्या नगरात राहत होता. तो जादूचे प्रयोग करीत असे. त्याच्या प्रयोगांमुळे लोक आश्चर्यचकित होत असत. तो स्वतःला फार मोठा समजत असे.

¹⁰अगदी लहानापासून थोरापर्यंत लोक लक्षपूर्वक त्याचे ऐकत. ते म्हणत असत. “देवाची महान शक्ति असे ज्याला

फिलिप्प प्रेषित नव्हे, दुसरा मनुष्य.

म्हणतात तोच हा मनुष्य आहे!" ¹¹त्याने आपल्या जादूमुळे बराच काळपर्यंत लोकांना चक्रीत केले असल्याने लोक त्याच्याकडे लक्ष देत असत. ¹²परंतु जेव्हा देवाच्या राज्याविषयीची सुवाता आणि येशू ख्रिस्ताचे नाव फिलिप्पाने त्या लोकांना सांगितले तेव्हा त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. तेव्हा लोकांना बाप्टिस्मा देण्यात आला. त्यांच्यात जसे पुरुष होते, तशा स्त्रियाही होत्या. ¹³स्वतः शिमोनाने विश्वास ठेवला आणि त्याचा बाप्टिस्मा झाल्यावर तो फिलिप्प बरोबर राहू लागला. आणि झालेले चमत्कार आणि अद्भुत चिन्हे पाहून शिमोन आश्चर्याने थक्क झाला. ¹⁴यरुशलेममधील प्रेषितांनी हे ऐकले की शोमरोनातील लोकांनी देवाच्या वचनाचा स्वीकार केला, म्हणून पेत्र व योहान यांना प्रेषितांनी शोमरोनातील लोकांकडे पाठविले. ¹⁵जेव्हा पेत्र व योहान आले, तेव्हा त्यांनी शोमरोनी विश्वासणाऱ्यांना पवित्र आत्मा मिळावा म्हणून प्रार्थना केली. ¹⁶या लोकांचा प्रभु येशूच्या नावात बाप्टिस्मा झाला होता, परंतु पवित्र आत्मा अजून त्यांच्यावर आला नव्हता. ¹⁷मग पेत्र व योहान यांनी त्यांच्या डोक्यावर हात ठेवला आणि त्यांना पवित्र आत्मा मिळाला.

¹⁸शिमोनाने पाहिले की, प्रेषितांच्या हात ठेवण्याने लोकांना पवित्र आत्मा मिळाला, तेव्हा शिमोन प्रेषितांना पैसे देऊ लागला. ¹⁹शिमोन म्हणाला, "मी ज्याच्यावर हात ठेवीन त्याला पवित्र आत्मा मिळेल, अशी शक्ति मला सुध्दा द्या."

²⁰पेत्र शिमोनाला म्हणाला, "तुझा व तुझ्या पैशाचा नाश होवो! कारण, देवाचे दान पैशाच्या बळावर विकत घेण्याचा तू विचार केलस! ²¹या कामात तू आमचा सहभागी होऊ शकणार नाहीस. कारण तुझे अंतःकरण देवासमोर योग्य नाही. ²²आपले हृदय बदल, तू ज्या या वाईट गोष्टी केल्या आहेत, त्या सोडून दे. प्रभूला (देवाला) प्रार्थना कर. कदाचित तुझ्या पश्चात्पत अंतःकरणामुळे तो तुला क्षमा करील. ²³कारण तुझ्या मनात कटू मत्सर भरलेला आहे. व तू पापाचा दास झालेला आहेस, हे मला दिसून आले आहे!"

²⁴शिमोनाने उत्तर दिले, "आपण दोघेही माझ्यासाठी देवाजवळ प्रार्थना करावी. यासाठी की, ज्या गोष्टीबद्दल तुम्ही बोललात त्यांपैकी एकही गोष्ट माझ्यावर न येवो!"

²⁵नंतर दोन्ही प्रेषितांनी आपली साक्ष लोकांना दिली (जे त्यांनी येशूला करताना पाहिले होते ते सांगितले.) त्यांनी प्रभूचा संदेश त्यांना सांगितला. मग ते यरुशलेमला परत गेले. परत येताना वाटेत त्यांनी अनेक शोमरोनी गावांत सुवाता सांगितली.

इथिओपियाच्या मनुष्याला फिलिप्पा शिक्षण देतो

²⁶देवाचा दूत फिलिप्पाशी बोलला, तो म्हणाला "तयार हो आणि दक्षिणेकडे जा. यरुशलेमहून गाझाकडे जाणाऱ्या रस्त्याने जा- तो रस्ता वाळवंटातून जातो." ²⁷मग फिलिप्प

तयार झाला व गेला. रस्त्यात त्याला एक इथिओपियाचा मनुष्य भेटला. तो मनुष्य षंड होता. तो इथिओपियाच्या कांबके राणीकडे उच्च पदावर अधिकारी म्हणून कामाला होता. तो राणीच्या खजिन्याचा मुख्य होता. तो यरुशलेमला उपासना करण्यासाठी गेला होता. ²⁸आता तो आपल्या घरी चालला होता. तो त्याच्या रथात बसला होता आणि यशया संदेष्ट्याचे पुस्तक वाचत होता. ²⁹पवित्र आत्मा फिलिप्पाला म्हणाला, "त्या रथाजवळ जा!" ³⁰मग फिलिप्प त्या रथाजवळ धावत धावत गेला, तेव्हा तो मनुष्य वाचत असताना त्याने ऐकले. फिलिप्प त्याला म्हणाला, "तुम्ही जे वाचत आहात, त्याचा अर्थ तुम्हांला कळतो का?"

³¹तो अधिकारी म्हणाला, "मला हे कसे समजेल? कोणीतरी याचा उलगडा करून मला सांगायला हवे." आणि त्याने फिलिप्पाला रथात चढून आपल्यापाशी बसण्यास बोलविले. ³²पवित्र शास्त्रातील जे भाग तो वाचत होता, तो भाग पुढीलप्रमाणे होता:

"वधायला नेत असलेल्या मेंढरासारखा तो होता. लोकर कातरणाऱ्यांपुढे गप्प राहणाऱ्या मेंढराप्रमाणे तो शांत राहिला. त्याने आपले तोंड उघडले नाही.

³³त्याला लज्जत केले गेले, त्याचे हक्क काढून घेतले गेले. त्याच्या पिढीविषयी कोणतीही गोष्ट पुढे वर्णिली जाणार नाही. कारण पृथ्वीवरील त्याचे जीवन संपविले गेले आहे." यशया 53:7-8

³⁴तो अधिकारी फिलिप्पाला म्हणाला, "कृपा करून मला सांगा, भविष्यवादी हे कोणाविषयी बोलतो आहे? तो स्वतःविषयी बोलत आहे की दुसऱ्या कोणाविषयी बोलत आहे?" ³⁵मग फिलिप्पाने तोंड उघडले व पवित्र शास्त्रातील या भागापासून सुरुवात करून येशूविषयीची सुवाता त्याला सांगितली.

³⁶ते दोघे प्रवास करीत असताना एका पाण्याच्या ठिकाणाजवळ (तब्यजाजवळ) आले. अधिकारी म्हणाला, "पहा! येथे पाणी आहे! माझा बाप्टिस्मा करायला कोणती अडचण आहे?"

³⁷* ³⁸आणि षंडाने रथ थांबविण्याची आज्ञा केली. नंतर फिलिप्प व षंड हे दोघे उतरून पाण्यात गेले आणि फिलिप्पाने त्याचा बाप्टिस्मा केला. ³⁹जेव्हा ते पाण्याबाहेर आले, तेव्हा प्रभूच्या आत्म्याने फिलिप्पाला दूर नेले आणि त्या अधिकाऱ्याला फिलिप्प पुन्हा दिसला नाही. पण तो अधिकारी पुढे तसाच मोठ्या आनंदाने प्रवास करीत घरी गेला.

वचन 37 काही अगदी अलीकडील प्रतीमध्ये असे लिहिले आहे: फिलिप्पाने उत्तर दिले, "तुम्ही अंतःकरणपासून जर विश्वास ठेवत असाल, तर तुम्हीही बाप्टिस्मा घेऊ शकता." तो अधिकारी म्हणाला, "येशू ख्रिस्त हा देवाचा पुत्र आहे, असा मी विश्वास धरतो."

⁴⁰आपण अजोत नगरात आहोत असे फिलिप्याला दिसून आले आणि पुढे जात असताना जी गावे लागली त्या सर्व गावात त्याने सुवार्ता सांगितली. नंतर तो कैसरीयाला गेला.

शौलाचे परिवर्तन

9 शौल यरूशलेममध्ये प्रभूच्या अनुयायांना अजूनही धमकावण्याचा व जिवे मारण्याचा प्रयत्न करीत होता. म्हणून तो प्रमुख याजकांकडे गेला. ²शौलाने त्याला दिमिष्क येथील सभास्थानातील यहूदी लोकांना पत्र लिहिण्यास सांगितले. शौलाला प्रमुख याजकाकडून दिमिष्क येथील ख्रिस्ताच्या अनुयायांना पकडण्यासाठी अधिकार पाहिजे होता. जर त्याला तेथे कोणी विश्वासणारा, मग तो पुरुष असो अथवा स्त्री, सापडले असते तर त्याने त्यांना अटक करून यरूशलेमला आणले असते. ³मग शौल दिमिष्काला गेला. जेव्हा तो शहराजवळ आला तेव्हा एकाएकी आकाशातून फारच प्रखर प्रकाश त्याच्याभोवती चमकला. ⁴शौल जमिनीवर पडला. एक वाणी त्याच्याशी बोलताना त्याने ऐकली, "शौला, शौला! तू माझा छळ का करतोस?"

⁵शौल म्हणाला, "प्रभु तू कोण आहेस?"

ती वाणी म्हणाली, "मी येशू आहे. ज्याचा तू छळ करीत आहेस तो मीच आहे. ⁶आता ऊठ आणि नगरात जा. तुला काय करायचे आहे, हे तुला तेथे कोणी तरी सांगेल."

⁷जी माणसे शौलाबरोबर प्रवास करीत होती, ती तेथेच स्तब्ध उभी राहिली. त्या लोकांनी आवाज ऐकला, पण त्यांना कोणी दिसले नाही. ⁸शौल जमिनीवरून उठला. त्याने डोळे उघडले, पण त्याला काहीच दिसेना. म्हणून जे लोक त्याच्या बरोबर होते, त्यांनी त्याचा हात धरून त्याला दिमिष्क शहरात नेले. ⁹तीन दिवसांपर्यंत शौलाला काहीच दिसत नव्हते. त्याने काहीच खाल्ले किंवा प्यायले नाही.

¹⁰दिमिष्कमध्ये येशूचा एक अनुयायी होता. त्याचे नाव हनन्या होते. प्रभु त्याच्याशी एका दृष्टान्तात बोलला: तो म्हणाला, "हनन्या!"

हनन्याने उत्तर दिले, "मी आहे, प्रभु!"

¹¹प्रभु हनन्याला म्हणाला, "ऊठ आणि नीट नावाच्या रस्त्यावर जा. तेथे यहूदाचे * घर शोध व तारसंमूहून आलेल्या शौल नावाच्या व्यक्तिबद्दल विचार. सध्या तो तेथे आहे व प्रार्थना करीत आहे. ¹²शौलाने दृष्टान्त पाहिला आहे. त्यात हनन्या नावाचा मनुष्य आपल्याकडे आला असून आपल्यावर हात ठेवित आहे, असे त्याला दिसले. व त्यानंतर त्याला पुन्हा दृष्टी प्राप्त झाली, असे त्याला दिसले."

¹³परंतु हनन्याने उत्तर दिले, "प्रभु मी त्या मनुष्याविषयी अनेक लोकांच्या तोंडून ऐकले आहे. यरूशलेम येथील तुझ्या संतांशी तो कितती वाईट रीतीने वागला हे मी ऐकले

आहे. ¹⁴आणि आता जे तुझ्या नावावर विश्वास ठेवतात, अशा लोकांना बांधून नेण्यासाठी प्रमुख याजकाकडून अधिकारपत्र घेऊन हा शौल येथे आला आहे."

¹⁵परंतु प्रभु म्हणाला, "जा! एका महत्त्वाच्या कामाकरिता मी त्याला निवडले आहे. माझ्याविषयी त्याने राजांना, यहूदी लोकांना, आणि दुसऱ्या राष्ट्रांना सांगितले पाहिजे. ¹⁶माझ्या नावाकरिता ज्या गोष्टी त्याला सहन कराव्या लागतील त्या मी त्याला दाखवून देईन."

¹⁷हनन्या निघाला, आणि यहूदाच्या घरी गेला. त्याने शौलाच्या डोळ्यावर हात ठेवला आणि म्हटले, "शौला, माझ्या बंधू प्रभु येशूने मला पाठविले. ज्याने तुला इकडे येत असता रस्त्यावर दर्शन दिले त्यानेच मला तुझ्याकडे पाठविले. येशूने मला पाठविले यासाठी की, तुला पुन्हा पाहता यावे व पवित्र आत्म्याने तू भरला जावास." ¹⁸लागलीच खपल्यासारखे काही तरी शौलाच्या डोळ्यांवरून खाली पडले. आणि त्याला पुन्हा दृष्टी आली शौल तेथून उठल्यावर त्याचा बाप्टिस्मा करण्यात आला. ¹⁹नंतर त्याने अन्न सेवन केल्यावर त्याच्या अंगात जोम आला. शौल काही दिवस दिमिष्क येथील शिष्यांबरोबर राहिला.

शौल दिमिष्कात सुवार्ता सांगतो

²⁰यानंतर सरळ सभास्थानात जाऊन शौल येशूच्या नावाची घोषणा करू लागला. "येशू हा देवाचा पुत्र आहे."

²¹ज्या लोकांनी शौलाचे बोलणे ऐकले त्या सर्वांना मोठे नवल वाटले. ते म्हणाले, "यरूशलेम येथील ज्या लोकांचा येशूच्या नावावर विश्वास आहे, त्या सर्वांचा नाश करू पाहणारा हाच नाही काय? तो येशूच्या अनुयायांना अटक करण्यासाठी येथे आला आहे व तो त्यांना यरूशलेम येथील प्रमुख याजकासमोर उभे करणार आहे."

²²परंतु शौल अधिकाधिक सामर्थ्याशील होत गेला. त्याने हे सिद्ध केले की, येशू हाच ख्रिस्त आहे. आणि त्याचे पुरावे इतके सबळ होते की, दिमिष्क येथील यहूदी त्याच्याबरोबर वाद घालू शकले नाहीत.

शौल यहूदी लोकांपासून निसटून जातो

²³बऱ्याच दिवसांनंतर यहूदी लोकांनी शौलाला जिवे मारण्याचा कट रचला. ²⁴यहूदी रात्रंदिवस शहराच्या वेशीवर पहारा देत होते. व शौलाला पकडण्याची वाट पाहत होते. त्यांना शौलाला ठार मारायचे होते, पण त्यांचा हा बेत शौलास समजला. ²⁵एक रात्री शौलाने ज्यांना शिक्षण दिले होते अशा काही अनुयायांनी शहरातून जाण्यासाठी शौलाला मदत केली. अनुयायांनी शौलाला एका टोपलीत ठेवले. नंतर त्यांनी टोपली गावकुसावरून रात्रीच्या वेळी खाली सोडली.

यहूदा हे कोणत्याही प्रेषिताचे नाव नाही.

यरुशलमेमध्ये शौल

²⁶नंतर शौल यरुशलमेला गेला. तेथील विश्वास पाण्यांच्या परिवारात मिसळण्याचा त्याने प्रयत्न केला, पण ते त्याला घाबरत होते. त्यांचा विश्वासच बसत नव्हता की, शौल खरोखर येशूचा शिष्य झाला आहे. ²⁷परंतु बर्णबाने शौलाचा स्वीकार केला व त्याला घेऊन प्रेषितांकडे गेला. बर्णबाने सांगितले की, शौलाने येशूला दिमिष्कच्या रस्त्यावर पाहिले आहे. येशू त्याच्याशी कसा बोलला हेही त्याने सविस्तरपणे सांगितले. मग त्याने प्रेषितांना सांगितले की, येशूविषयीची सुवार्ता शौलाने मोठ्या धैर्याने दिमिष्क येथील लोकांना सांगितली.

²⁸मग शौल अनुयायांसह तेथे राहिला. तो यरुशलमेमध्ये सगळीकडे गेला व धैर्याने प्रभुची सुवार्ता सांगू लागला. ²⁹शौल नेहमी ग्रीक भाषा बोलणाऱ्या यहुदी लोकांशी बोलत असे तो त्यांच्याशी चादविवाद करीत असे. पण ते त्याला मारण्याचा प्रयत्न करीत होते. ³⁰जेव्हा बंधुजनांना (विश्वासणाऱ्यांना) हे कळाले तेव्हा त्यांनी त्याला कैसरीया येथे नेले, व नंतर तेथून त्याला तारसज्ज नगराला पाठविले.

³¹मंडळी जेथे कोठे ती होती-यहुदीया, गालिली, शोमरोन, तेथे त्यांना शांति लाभली. पवित्र आत्म्याच्या साहाय्याने हा गट अधिक शक्तिशाली बनला. आपल्या वागणुकीने विश्वासणाऱ्यांनी दाखवून दिले की, ते प्रभूचा आदर करतात. या कारणामुळे विश्वासणाऱ्यांचा परिवार मोठा होत गेला.

³²पेत्र यरुशलमेच्या सभोवतालच्या गावामध्ये फिरला. लोद या गावामध्ये जे विश्वासणारे होते, त्यांना भेटला.

³³लोद येथे त्याला ऐनेयास नावाचा माणूस आढळला. त्याच्या अंगातून वारे गेल्याने तो पंगू झाला होता व आठ वर्षे अंधरुणाला खिळून होता. ³⁴पेत्र त्याला म्हणाला, "ऐनेयास, येशू ख्रिस्त तुला बरे करीत आहे. ऊठ, आपले अंधरुण नीट कर!" ऐनेयास ताबडतोब उभा राहिला. ³⁵लोद येथे राहणाऱ्या सर्व लोकांनी आणि शारोनाच्या पठारावर राहणाऱ्यांनी त्याला पाहिले. तेव्हा ते सर्व प्रभूकडे वळले.

यापो येथे पेत्र

³⁶यापो शहरात येशूची एक शिष्या राहत होती. तिचे नाव तबिथा होते (ग्रीक भाषेत तिचे नाव दुर्कस होते, त्याचा अर्थ हरीण) ती नेहमी लोकांसाठी चांगली कामे करीत असे. गरीबांना दानधर्म करीत असे. ³⁷जेव्हा पेत्र लोदमध्ये होता, तेव्हा तबिथा आजारी पडली व मेली. त्यांनी (लोकांनी) तिचे शरीर धुतले व ते माडीवरच्या एका खोलीत ठेवले. ³⁸यापो येथील अनुयायांनी ऐकले की, पेत्र लोदमध्ये आहे. (लोद हे यापोजवळ आहे,) म्हणून त्यांनी दोन माणसे पाठविली. त्यांनी त्याला विनंति केली. ते म्हणाले, "त्वरा करा, आमच्याकडे लवकर या!" ³⁹पेत्र तयार झाला व त्यांच्याबरोबर गेला. जेव्हा तो तेथे पोहोचला

तेव्हा त्यांनी त्याला माडीवरच्या खोलीत नेले. सर्व विधवा स्त्रिया पेत्राभोवती उभ्या राहिल्या. त्या रडत होत्या. दुर्कस (तबिथा) जिवंत असताना जे कपडे व झगे तिने तयार केले होते ते त्यांनी पेत्राला दाखवले. ⁴⁰पेत्राने खोलीतील सर्वांना बाहेर काढले. त्याने गुडघे टेकून प्रार्थना केली. आणि दुर्कसच्या शरीराकडे वळून तो म्हणाला, "तबिथा उठ!" तेव्हा तिने डोळे उघडले. जेव्हा तिने पेत्राला पाहिले तेव्हा ती उठून बसली.

⁴¹त्याने तिला आपला हात देऊन उभे राहण्यास मदत केली. नंतर त्याने विश्वासणाऱ्यांना आणि विधवा स्त्रियांना खोलीमध्ये बोलाविले. त्याने तबिथाला त्यांना दाखवले. ती जिवंत होती! ⁴²यापोमधील सर्व लोकांना हे समजले. यातील पुष्कळ लोकांनी प्रभूवर विश्वास ठेवला. ⁴³पेत्र यापोमध्ये बरेच दिवस राहिला. तो शिमोन नावाच्या चांभाराकडे राहिला.

पेत्र आणि कर्नेल्य

10 कर्नेल्य नावाचा मनुष्य कैसरीयामध्ये राहत होता. तो इटलीक नावाच्या पलटणीत शताधिपती होता. ²कर्नेल्य हा धर्मशील असून आपल्या कुटुंबासह देवाचे भय बाळगणारा होता. तो गोरगरिबांना पुष्कळसा दानधर्म करीत असे आणि तो नेहमी देवाची प्रार्थना करीत असे. ³एके दिवशी दुपारी तीन वाजण्याच्या सुमारास, कर्नेल्याला दृष्टान्त झाला. त्याने तो स्पष्टपणे पाहिला. त्या दृष्टान्तात देवाचा एक दूत त्याच्याकडे आला आणि त्याला म्हणाला, "कर्नेल्य!"

⁴कर्नेल्य देवदूताकडे पाहू लागला. तो भयभीत झाला होता. "काय आहे, प्रभु?"

देवदूत कर्नेल्याला म्हणाला, "देवाने तुझी प्रार्थना ऐकली आहे. ज्या गोष्टी तू गरीबांना दिल्या आहेत, त्या देवाने पाहिल्या आहेत. देवाला तुझी आठवण आहे. ⁵तू यापो गावी माणसे पाठीव आणि शिमोन नावाच्या माणसाला घेऊन ये. शिमोनाला पेत्र असे सुद्धा म्हणततात; तो शिमोन नावाच्याच चांभाराच्या घरी राहत आहे. त्याचे घर समुद्राजवळ आहे." ⁷कर्नेल्यशी बोलणे झाल्यावर देवदूत निघून गेला. नंतर कर्नेल्याने त्याचे दोन विषेवासू नोकर व एका धर्मशील शिपाय्याला बोलावून घेतले. ⁸कर्नेल्याने या तिघांना घडलेले सर्व काही सांगितले, आणि त्यांना यापोला पाठविले.

⁹सऱ्या दिवशी ही माणसे यापो गावाजवळ आली. ती दुपारची वेळ होती. त्याच वेळी प्रार्थना करावयास पेत्र गच्चीवर गेला. ¹⁰पेत्राला भूक लागली होती. त्याला खायला पाहिजे होते. ते पेत्रासाठी जेवण करीत असता पेत्राला तंद्री लागली. ¹¹आणि आपल्यासमोर आकाश उघडले असून चारही कोपऱ्यांना बांधून खाली सोडल्यामुळे मोठ्या चादरीसारखे काही तरी जमिनीवर येत आहे, असे त्याला दिसू लागले. ¹²त्या चादरीत वेगवेगळ्या प्रकारचे प्राणी

होते. उदा. चालणारे, सरपटणारे, आकाशात उडणारे पक्षी त्यात होते. ¹³नंतर एक वाणी पेत्राने ऐकली, "पेत्रा, ऊठ; यापैकी कोणताही प्राणी मारून खा."

¹⁴पण पेत्र म्हणाला, "मी तसे कधीच करणार नाही, प्रभु! जे अशुद्ध व अपवित्र आहे असे कोणतेही अन्न मी अद्याप खाल्लेले नाही."

¹⁵पण ती वाणी त्याला पुन्हा म्हणाली, "देवाने या गोष्टी शुद्ध केल्या आहेत. त्यांना अपवित्र म्हणू नकोस!" ¹⁶असे तीन वेळा घडले. मग त्या सगळ्या गोष्टी वर स्वर्गामध्ये पुन्हा घेतल्या गेल्या.

¹⁷पेत्र भयचकित होऊन या दृष्टान्ताचा अर्थ काय असावा याविषयी विचार करू लागला. ज्या लोकांना कर्नेल्याने पाठविले होते, त्यांना शिमोनाचे घर सापडले. ते दाराजवळ उभे होते. ¹⁸त्यांनी विचारले, "शिमोन पेत्र येथेच राहतो काय?"

¹⁹पेत्र अजूनसुद्धा या दृष्टान्ताविषयीच विचार करीत होता. पण आत्मा त्याला म्हणाला, "ऐक, तीन माणसे तुला शोधित आहेत. ²⁰ऊठ आणि पायऱ्या उतरून खाली जा. कारण मीच त्यांना पाठवले आहे. काही संशय न धरता त्यांच्याबरोबर जा." ²¹मग पेत्र खाली त्या माणसांकडे गेला. तो म्हणाला, "तुम्ही ज्याचा शोध करीत आहात तो मीच आहे. तुम्ही येथे का आलात?"

²²ती माणसे म्हणाली, "एका पवित्र दूताने तुम्हांला आमंत्रित करण्याविषयी कर्नेल्याला सांगितले होते. कर्नेल्य हा शताधिपती आहे. तो चांगला धर्मशील मनुष्य आहे. तो देवाची उपासना करतो. सर्व यहूदी लोक त्याचा आदर करतात. तुम्हांला घरी बोलावून तुमचे शब्द ऐकावेत असे देवदूताने त्याला सांगितले आहे." ²³पेत्राने त्यांना आत बोलावून घेतले व रात्रभर मुद्दम करण्यास सांगितले.

दुसऱ्या दिवशी पेत्र तयार झाला व त्या तीन मनुष्यांबरोबर गेला. यापेे येथील काही बंधुही पेत्राबरोबर गेले. ²⁴दुसऱ्या दिवशी पेत्र कैसरीया शहरात आला. कर्नेल्य त्याची वाट पाहत होता. त्याने आपले जवळचे मित्र व नातेवाईक यांनाही आपल्या घरी जमा केले होते. ²⁵जेव्हा पेत्र आत गेला, तेव्हा कर्नेल्य त्याला भेटला. कर्नेल्याने पेत्राच्या पाया पडून आदराने त्याला अभिवादन केले. ²⁶पण पेत्र म्हणाला, "उभा राहा, मी तुझ्यासारखाच मनुष्य आहे."

²⁷पेत्र त्याच्याशी बोलत घरात गेला आणि आतमध्ये बरेच लोक जमलेले त्याने पाहिले. ²⁸पेत्र त्या लोकांना म्हणाला, "तुम्ही हे जाणता की, यहूदी मनुष्याने इतर जातींच्या लोकांच्या घरी जाणे किंवा त्यांच्याशी संबंध ठेवणे हे यहूदी नियमाला धरून नाही, पण देवाने मला दाखविले आहे की, मी इतर मनुष्यमात्राला 'अशुद्ध' किंवा 'अपवित्र' मानू नये. ²⁹याच कारणासाठी जेव्हा हे लोक मला बोलावण्यास आले, तेव्हा मी त्यांच्याशी वाद घातला नाही. आता, कृपा करून मला सांगा, तुम्ही मला येथे का बोलाविले?"

³⁰कर्नेल्य म्हणाला, "चार दिवसांपूर्वी, माझ्या घरांमध्ये मी प्रार्थना करीत होतो. बरोबर याच वेळेला म्हणजे दुपारचे तीन वाजता मी प्रार्थना करीत होतो. अचानक एक मनुष्य माझ्यासमोर उभा राहिला. त्याने लखलखीत, चमकदार कपडे घातले होते. ³¹तो मनुष्य म्हणाला, 'कर्नेल्या! देवाने तुझी प्रार्थना ऐकली आहे. गरीब लोकांना ज्या वस्तू तू दिल्या आहेत ते देवाने पाहिले आहे. देव तुझी आठवण करतो. ³²म्हणून यापेे या शहरी काही माणसे पाठव व शिमोन पेत्राला बोलावून घे. पेत्र हा शिमोन चांभाराच्या घरी राहत आहे. आणि त्याचे घर समुद्राच्या जवळ आहे.' ³³तेव्हा मी लागलीच तुम्हांला निरोप पाठविला. तुम्ही येथे आलात ही तुमची मोठी कृपा आहे. तेव्हा आम्हांला जे काही सांगण्याची आज्ञा प्रभूने तुम्हांला दिली आहे, ते ऐकण्यासाठी आम्ही सर्व आता येथे देवासमोर जमलेले आहोत."

कर्नेल्याच्या घरात पेत्र भाषण करतो

³⁴पेत्राने बोलायला सुरुवात केली: "मला आता हे खरोखर समजले आहे की, देवाला प्रत्येक मनुष्य सारखाच आहे. ³⁵जो कोणी त्याची भक्ति करतो आणि योग्य ते करतो, त्याला देव स्वीकारतो. व्यक्ति कोणत्या देशाची आहे, हे महत्त्वाचे नाही. ³⁶देव यहूदी लोकांशी बोलला. देवाने त्यांना सुवाता पाठविली की, येशू ख्रिस्ताद्वारे शांति जगात आली आहे. येशू सर्वांचा प्रभु आहे! ³⁷सगळ्या यहूदा प्रांतात काय घडले हे तुम्हा सर्वांना माहीत आहे. त्याची सुरुवात योहानाने लोकांना बाप्तिस्माविषयी गालीलात जो संदेश दिला, त्याने झाली. ³⁸नासरेथच्या येशूविषयी तुम्हांला माहिती आहे. देवाने त्याला पवित्र आत्मा व सामर्थ्य देऊन ख्रिस्त बनविले. येशू सगळीकडे लोकांच्यासाठी चांगल्या गोष्टी करीत गेला. जे लोक दुष्ट आत्म्याने पछाडले होते त्यांना येशूने बरे केले. त्यामुळे देव येशूबरोबर आहे हे दिसून आले. ³⁹येशूने संपूर्ण यहूदी प्रांतात आणि यरुशलमात जे जे केले त्या सर्व गोष्टी आम्ही पाहिल्या आणि आम्ही त्याचे साक्षीदार आहोत. पण येशूला मारण्यात आले. लाकडाच्या वधस्तंभावर त्यांनी त्याला खिळले.

⁴⁰परंतु देवाने तिसऱ्या दिवशी त्याला जिवंत केले! देवाने येशूला लोकांना स्पष्ट पाहू दिले. ⁴¹परंतु सर्वच माणसांनी येशूला पाहिले नाही. देवाने त्यांना अगोदरच साक्षीदार म्हणून निवडले होते, त्यांनीच त्याला पाहिले. ते साक्षीदार आम्ही आहोत! येशू मरणातून उठविला गेल्यानंतर आम्ही त्याच्याबरोबर अन्नपाणी सेवन केले. ⁴²येशूने आम्हांला लोकांना उपदेश करायला सांगितले. जिवंतांचा आणि मेलेल्यांचा न्याय करण्यासाठी देवाने त्याला आपल्याला आहे हे सांगण्यासाठी त्याने आम्हांला आज्ञा केली. ⁴³जो कोणी येशूवर विश्वास ठेवतो, त्याला क्षमा

केली जाईल. येशूच्या नावामध्ये देव त्या व्यक्तिच्या पापांची क्षमा करील. सर्व संदेष्टे हे खरे आहे असे म्हणतात."

यहूदी नसलेल्यांवर पवित्र आत्मा येतो

⁴⁴पेत्र हे बोलत असतानाच त्याचे बोलणे ऐकत बसलेल्या सर्व लोकांवर पवित्र आत्मा आला. ⁴⁵यहूदी विश्वासणारे जे पेत्राबरोबर आले होते, ते चकित झाले. यहूदी नसलेल्या लोकांवरसुद्धा पवित्र आत्मा ओतला गेला, यामुळे ते चकित झाले. ⁴⁶आणि यहूदी नसलेल्या लोकांना निरनिराळ्या भाषा बोलताना आणि देवाची स्तुति करताना यहूदी लोकांनी पाहिले. ⁴⁷मग पेत्र म्हणाला, "या लोकांना पाण्याने बाप्तिस्मा देण्यास आपण नकार देऊ शकत नाही. ज्याप्रमाणे आम्हांला मिळाला, त्याचप्रमाणे त्यांनाही पवित्र आत्मा मिळाला आहे." ⁴⁸म्हणून पेत्राने कर्नेल्य, त्याचे नातेवाईक आणि मित्र यांना बाप्तिस्मा देण्याची आज्ञा केली. मग पेत्राने आणखी काही दिवस त्यांच्याबरोबर राहावे अशी त्या लोकांनी त्याला विनंति केली.

पेत्र यरुशलेमला परत येतो

11 यहूदी नसलेल्या लोकांनीसुद्धा देवाच्या वचनाचा स्विकार केला आहे हे यहूदा प्रांतातील प्रेषितांनी व बंधूंनी ऐकले. ²पण जेव्हा पेत्र यरुशलेमला आला, तेव्हा काही यहूदी विश्वासणाऱ्यांनी त्याच्याशी वाद घातला. ³ते म्हणाले, "जे सुता न झालेले व यहूदीतर आहेत अशा लोकांच्या घरी तुम्ही गेला, एवढेच नव्हे तर तुम्ही त्यांच्यासह जेवणही केले!"

⁴म्हणून पेत्राने त्यांना सर्व घटना स्पष्ट करून सांगितल्या. ⁵पेत्र म्हणाला, "मी यापो शहरात होतो. प्रार्थना करीत असताना मला तंद्री लागल्यासारखे झाले व मला दृष्टान्त घडला. मी दृष्टान्तामध्ये आकाशातून काही तरी खाली येताना पाहिले. ते मोठ्या चादरीसारखे दिसत होते. व त्याचे चारही कोपरे धरून ते खाली सोडले जात होते. ते खाली आले आणि अगदी माझ्याजवळ थांबले. ⁶मी त्याच्या आतमध्ये पाहिले. मी त्यात पाळीव आणि जंगली प्राणी पाहिले. सरपटणारे प्राणी आणि उडणारे पक्षी मी त्यात पाहिले. ⁷एक वाणी माझ्याशी बोलताना मी ऐकली. 'पेत्रा, उठ, यातील कोणताही प्राणी मार व खा!' ⁸पण मी म्हणालो, 'प्रभु, मी असे कधीही करणार नाही. मी अपवित्र किंवा अशुद्ध असे कधीच खाल्ले नाही'. ⁹आकाशातून त्या वाणीने पुन्हा उत्तर दिले, 'देवाने या गोष्टी शुद्ध केल्या आहेत. त्यांना अपवित्र म्हणू नकोस!' ¹⁰असे तीन वेळा घडले. मग ते सर्व पुन्हा वर आकाशात घेतले गेले. ¹¹तेवढ्यात तीन माणसे मी ज्या घरामध्ये राहत होतो, तेथे आली. कैसरीया शहरातून या तीन माणसांना माझ्याकडे पाठविण्यात आले होते. ¹²आत्म्याने मला कोणत्याही प्रकारचा संशय न धरिता त्यांच्याबरोबर जाण्यास सांगितले. हे सहा बंधु (विश्वासणारे) जे येथे आहेत, तेही माझ्याबरोबर

होते. आम्ही कर्नेल्याच्या घरी गेलो. ¹³कर्नेल्याने आपल्या घरात देवदूत उभा असलेला कसा दिसला हे आम्हास सांगितले. देवदूत कर्नेल्याला म्हणाला, "काही माणसे यापोस पाठव. शिमोन पेत्राला बोलावून घे. ¹⁴तो तुझ्याशी बोलेल. तो ज्या गोष्टी तुला सांगेल, त्यामुळे तुझे व तुझ्या कुटुंबाचे तारण होईल.' ¹⁵त्यानंतर मी माझ्या भाषणाला सुरुवात केली. सुरुवातीला ज्याप्रमाणे पवित्र आत्मा आपल्यावर आला तसाच तो त्यांच्यावरही आला. ¹⁶तेव्हा मला प्रभूचे शब्द आठवले. प्रभु म्हणाला होता, 'योहान लोकांचा बाप्तिस्मा पाण्याने करीत असे. पण तुमचा बाप्तिस्मा पवित्र आत्म्याने होईल!' ¹⁷आपण येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवला तेव्हा जसे आपणांस तसे त्यांसही देवाने सारखेच दान दिले. मग देवाचे काम मी कसा थांबवू शकत होतो?"

¹⁸जेव्हा यहूदी विश्वासणाऱ्यांनी या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हा त्यांनी आपले म्हणणे थांबविले. त्यांनी देवाची स्तुति केली आणि म्हणाले, "म्हणजे देव यहूदी नसलेल्यांना त्यांचे अंतःकरण बदलण्यासाठी मोकळीक देत आहे आणि आम्हांला जसे जीवन प्राप्त झाले तसे त्यांनाही देऊ इच्छीत आहे "

अंत्युखियाला सुवाता येते

¹⁹स्तेफन मारला गेल्यानंतरच्या काळात जो छळ झाला, त्यामुळे विश्वासणारे पांगले. यातील काही दूरच्या ठिकाणी, उदा. फेनीके, कुप्र व अंत्युखियापर्यंत गेले. विश्वासणाऱ्यांनी या ठिकाणी फक्त यहूदी लोकांनाच सुवाता सांगितली. ²⁰यातील काही विश्वासणारे कुप्र व कुरेने येथे राहणारे होते. जेव्हा हे लोक अंत्युखियात आले, तेव्हा ते ग्रीक लोकांशीही बोलले. त्यांनी या ग्रीक लोकांना येशूविषयीची सुवाता सांगितली. ²¹प्रभु विश्वासणाऱ्यांना मदत करीत होता आणि बऱ्याच मोठ्या गटाने विश्वास ठेवला व ते प्रभूला अनुसरू लागले.

²²याविषयीची बातमी यरुशलेम येथील विवासाणाऱ्या मंडळीच्या कानावर आली. म्हणून यरुशलेम येथील विश्वासणाऱ्यांनी बर्णबाला अंत्युखियाला पाठविले.

²³⁻²⁴बर्णबा चांगला मनुष्य होता. तो पवित्र आत्म्याने आणि विश्वासाने पूर्णपणे भरलेला होता. जेव्हा बर्णबा अंत्युखियाला गेला, तेव्हा त्याने पाहिले की, देवाने या लोकांना खूपच आशीर्वाद दिला आहे. त्यामुळे बर्णबाला खूप आनंद झाला. अंत्युखियातील सर्व विश्वासणाऱ्यांना त्याने उत्तेजन दिले. त्याने त्यांना सांगितले, "कधीही तुमचा विश्वास गमावू नका. नेहमी प्रभूची आज्ञा अंतःकरणपासून पाळा." पुष्कळ लोक ख्रिस्ताचे अनुयायी झाले.

²⁵जेव्हा बर्णबा तारस शहरी गेला तेव्हा तो शौलाचा शोध घेत होता. ²⁶जेव्हा बर्णबाने त्याला शोधले तेव्हा त्याने शौलाला आपल्यासह अंत्युखियाला आणले. शौलाने व बर्णबाने वर्षभर तेथे राहून पुष्कळ लोकांना शिकवले. अंत्युखियामध्ये येशूच्या अनुयायांना 'ख्रिस्ती' हे नाव

पहिल्यांदा मिळाले. ²⁷याच काळात काही संदेष्टे यरुशलमहून अंत्युखियास आले. ²⁸यांच्यापैकी एकाचे नाव अगाब होते. अंत्युखियात तो उभा राहिला आणि बोलू लागला. पवित्र आत्म्याच्या साहाय्याने तो म्हणाला, “फार वाईट काळ सर्व पृथ्वीवर येत आहे. लोकांना खायला अन्न मिळणार नाही.” (क्लौदिया राजा राज्य करीत होता तेव्हा त्याच्या काळात हे घडले.) ²⁹विश्वासणाऱ्यांनी ठरविले की, यहूदीया येथील आपल्या बंधु व भगिनींना जास्तीत जास्त मदत पाठविण्याचा प्रयत्न करावा प्रत्येक विश्वासणाऱ्याने जास्तीत जास्त मदत पाठवण्याचे ठरविले. ³⁰त्यांनी पैसे गोळा करून बर्णबा व शौल यांच्याकडे दिले. मग बर्णबा व शौल यांनी ते पैसे यहूदीयातील वडीलजनांकडे आणले.

हेरोद अग्रिप्पा ख्रिस्ती मंडळीला दुखावतो

12 त्याच काळात हेरोद राजा मंडळीतील काही विशिष्ट विश्वासणाऱ्यांचा छळ करू लागला. ²हेरोदाने याकोबाला तलवारीने मारण्याची आज्ञा केली. याकोब हा योहानाचा भाऊ होता. ³हेरोदाने पाहिले की, यहूदी लोकांना हे आवडले आहे. म्हणून त्याने पेत्रालासुद्धा अटक करण्याचे ठरविले. (हे वल्हांडण सणाच्या काळात घडले.) ⁴हेरोदाने पेत्राला अटक करून तुरुंगात टाकले. सोळा शिपाई पेत्राभोवती पहारा देत होते. हेरोदाला वल्हांडण होईपर्यंत थांबायचे होते. मग त्याने पेत्राला लोकांसमोर आणण्याची योजना केली. ⁵म्हणून पेत्राला तुंगात ठेवण्यात आले. पण मंडळी सातत्याने पेत्रासाठी देवाकडे प्रार्थना करीत होती.

पेत्र तुरुंग सोडतो

⁶पेत्र दोन शिपायांच्यामध्ये झोपला होता. त्याला साखळ्यांनी बांधले होते. तुरुंगाच्या दाराजवळ आणखी काही शिपाई पहारा देत होते. ती रात्रीची वेळ होती व हेरोदाने असा विचार केला की, दुसऱ्या दिवशी पेत्राला लोकांसमोर आणावे. ⁷अचानक देवाचा दूत तेथे उभा राहिला. तुरुंगाच्या खोलीत एकदम प्रकाश पडला. देवदूताने पेत्राच्या कुशीला स्पर्श करून त्याला उठविले. देवदूत म्हणाला, “लवकर उठा!” तेव्हा पेत्राच्या हातातील साखळ्या गळून पडल्या. ⁸देवदूत पेत्राला म्हणाला, “कपडे घाल व तुझ्या वहाणा घाल.” मग पेत्राने कपडे घातले. मग देवदूत म्हणाला, “तुझा झगा अंगात घाल व माझ्यामागे ये!” ⁹मग देवदूत बाहेर पडला व पेत्र त्याच्या मागे चालला. पेत्राला कळत नव्हते की, देवदूत हे खरोखर काय करीत आहे. त्याला वाटले आपण दृष्टान्त पाहत आहोत. ¹⁰पहिल्या व दुसऱ्या फेऱ्यातील पहारेकऱ्यांना ओलांडून पेत्र व देवदूत लोखंडी फाटकजवळ येऊन पोहोचले. शहर आणि त्यांच्यामध्ये आता फक्त फाटकच होते. ते फाटक त्यांच्यासाठी आपोआप उघडले. पेत्र व देवदूत फाटकामधून बाहेर पडले. त्यांनी एक रस्ता पार केला आणि अचानक

देवदूत पेत्राला सोडून निघून गेला. ¹¹पेत्राला मग कळले की नेमके काय घडले. आणि तो म्हणाला, “आता मला समजले की प्रभूने त्याचा दूत माझ्याकडे पाठविला. व त्याने मला हेरोदापासून सोडविले. यहूदी लोकांना वाटले की, माझा छळ होईल. पण प्रभूने मला या सर्वांतून सोडविले आहे.”

¹²या गोष्टीची जाणीव झाल्यावर पेत्र मरीयेच्या घरी गेला. ती योहानाची आई होती. (योहानाला मार्क असेही म्हणत) पुष्कळ लोक त्या ठिकाणी जमले होते. ते सर्व प्रार्थना करीत होते. ¹³पेत्राने बाहेरील बाजूने दार ठोठावले. तेव्हा रुदा नावाची दासी दार उघडण्यासाठी आली. ¹⁴तिने पेत्राचा आवाज लगेच ओळखला आणि ती खूप आनंदित झाली. ती दार उघडण्याचेसुद्धा विसरून गेली. ती आतमध्ये पळली आणि लोकांना तिने सांगितले, “पेत्र दाराजवळ उभा आहे!” ¹⁵विश्वासणारे रुदाला म्हणाले, “तू बावचळलीस!” परंतु पेत्र दाराजवळ उभा आहे, असे रुदा परत परत अगदी कळकळीने सांगू लागली. म्हणून लोक म्हणाले, “तो पेत्राचा दूत असला पाहिजे!”

¹⁶पण पेत्र बाहेरून दार सारखे ठोठावत होता. जेव्हा विश्वासणाऱ्यांनी दार उघडले, तेव्हा त्यांनी पेत्राला पाहिले. ते चकित झाले होते. ¹⁷पेत्राने हाताने खुणावून शांत राहायला सांगितले. मग त्याने प्रभूने तुरुंगातून कसे आणले हे सविस्तर सांगितले. तो म्हणाला, “याकोब व इतर बांधवांना काय घडले ते सांगा.” मग पेत्र तेथून निघून दुसऱ्या ठिकाणी गेला. ¹⁸दुसऱ्या दिवशी शिपाई फार हताश झाले होते. पेत्राचे काय झाले असावे याचा ते विचार करीत होते. ¹⁹हेरोदाने पेत्राला सगळीकडे शोधले पण तो त्याला शोधू शकला नाही. मग हेरोदाने पहारेकऱ्यांना प्रश्न विचारले व त्यांना मरणाची शिक्षा ठोठावली.

हेरोद अग्रिप्पाचे मरण

नंतर हेरोद यहूदातून निघून गेला. तो कैसरीया शहरात गेला व तेथे काही काळ राहिला. ²⁰हेरोद सोर व सिदोन नगरातील लोकांवर फार रागावला होता. ते लोक मिळून हेरोदाला भेटायला आले. बलस्तसला आपल्या बाजूला वळविण्यात ते यशस्वी झाले. बलस्तस हा राजाचा खाजगी सेवक होता. लोकांनी हेरोदाकडे शांततेची मागणी केली कारण त्यांचा देश अन्नधान्याच्या बाबतीत हेरोदाच्या देशावर अवलंबून होता.

²¹हेरोदाने त्यांना भेटण्यासाठी एक दिवस ठरविला. त्या दिवशी हेरोदाने आपला सुंदर दरबारी पोशाख घातला होता. तो सिंहासनावर बसून लोकांसमोर भाषण करू लागला. ²²लोक मोठ्याने ओरडून म्हणाले, “ही तर देवाची वाणी आहे, मनुष्याची नव्हे!” हेरोदाने या स्तुतीचा स्वीकार केला. ²³आणि त्याने देवाला गौरव दिला नाही, म्हणून देवाच्या दूताने लगेच त्याला आजारी पाडले. किड्यांनी त्याला आतून खाल्ले आणि तो मेला.

²⁴देवाचा संदेश जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत पसरत होता. व लोकांना प्रेरित करीत होता. विश्वासणाऱ्यांचा गट दिवसेंदिवस मोठा होत होता.

²⁵बर्णबा व शौलाने त्यांचे यरुशलेम येथील काम संपविल्यानंतर ते अंत्युखियाला परत आले. त्यांनी मार्क योहान याला त्यांच्याबरोबर घेतले.

बर्णबा व शौल यांची खास कामासाठी निवड होते

13 अंत्युखिया येथील ख्रिस्ती मंडळीत काही संदेष्टे येथे व शिक्षक होते. ते पुढीलप्रमाणे: बर्णबा, निग्र शिमोन, लूक्य कुरेनेकर, मनाएन (जे हेरोदाबरोबर लहानाचा मोठा झाला), आणि शौल. ²ही सर्व माणसे देवाची सेवा करीत असत व उपास करीत असत. पवित्र आत्मा त्यांना म्हणाला, "बर्णबा व शौलाला माझ्याकडे द्या. एक खास काम त्यांच्याकडून मला करवून घ्यायचे आहे. हे काम करण्यासाठी मी त्यांना निवडले आहे"

³म्हणून मंडळीने उपास व प्रार्थना केल्या. त्यांनी बर्णबा व शौल यांच्या डोक्यांवर हात ठेवून प्रार्थना केली. मग त्यांना पाठवून दिले.

कुप्र येथे बर्णबा व शौल

⁴पवित्र आत्म्याच्या द्वारे बर्णबा व शौल यांना पाठविण्यात आले. ते सलुकीया शहराला गेले. नंतर ते समुद्रमार्गे कुप्र बेटावर गेले. ⁵जेव्हा बर्णबा व शौल सलमीन शहरात आले, तेव्हा त्यांनी देवाचा संदेश यहुदी लोकांच्या सभास्थानात दिला. मार्क म्हटलेला योहान त्यांच्या मदतीला होता. ⁶ते संपूर्ण बेट पार करून पफे शहरास गेले. पफे येथे त्यांना एक यहुदी मनुष्य भेटला. तो जादूच्या करामती करीत असे. त्याचे नाव बर्येशू होते. तो खोटा संदेष्टा होता. ⁷बर्येशू नेहमी सिग्य पौल याच्या निकट राहण्याचा प्रयत्न करायचा. सिग्य पौल राज्यपाल होता. व तो हुशार होता. त्याने बर्णबा व शौल यांना आपणाकडे बोलाविले. त्याला त्यांचा संदेश ऐकावयाचा होता. ⁸परंतु अलीम जादुगार हा बर्णबा व शौल यांच्या विरुद्ध होता. (ग्रीक भाषेत बर्येशूसाठी अलीम शब्द वापरतात. त्याचा अर्थ तोच आहे.) राज्यपालाने येशूवर विश्वास ठेवू नये म्हणून अलीमने त्याचे मन कळविण्याचा प्रयत्न केला. ⁹पण शौल आत्म्याने भरला होता. (शौलाचे दुसरे नाव पौल) पौलाने अलीमकडे (बर्येशूकडे) पाहिले व म्हणाला, ¹⁰"सैतानाच्या पुत्रा! जे काही योग्य असेल त्या सर्वांचा तू शत्रू आहेस. तू दुष्टाईने व खोटेपणाने भरलेला आहेस. तू देवाचे सत्य नेहमी खोटेपणात बदलण्याचा प्रयत्न करतोस!" ¹¹आता तुला देवाने स्पर्श करताच तू आंधळा होशील. भर दिवसाच्या उन्हातही तुला काही काळ दिसणार नाही."

मग अलीमसाठी सर्व काही अंधकारमय झाले. चाचपडत तो इकडेतिकडे फिरू लागला. कोणीतरी मदतीला घेऊन त्याचा हात धरून जाण्यासाठी प्रयत्न करू लागला. ¹²जेव्हा

राज्यपालाने ते पाहिले (सिग्य पौल) त्याने विश्वास ठेवला. प्रभूच्या शिक्षणाने तो चकित झाला.

पौल व बर्णबा कुप्र सोडतात

¹³पौल व जे लोक त्याच्याबरोबर होते ते पफेकडून समुद्रमार्गे निघाले. ते पंपुल्यातील पिर्गा गावी आले. परंतु योहान (मार्क) त्यांना सोडून परत यरुशलेमला गेला. ¹⁴त्यांनी त्यांचा प्रवास पुढे चालू ठेवला. पिर्गापासून पुढे ते अंत्युखियास गेले. (जे पिरीडीयाजवळ होते.) अंत्युखियात असताना शब्बाथ दिवशी ते यहुदी सभास्थानात गेले आणि तेथे बसले.

¹⁵पवित्र शास्त्रातील नियमशास्त्र आणि संदेष्ट्यांच्या लिखाणाचे वाचन झाले. मग सभास्थानाच्या अधिकाऱ्यांनी पौल व बर्णबाला निरोप पाठविला: "बंधूने, येथील लोकांना काही मदत होईल असे काही तरी तुम्हांला सांगायचे असेल तर कृपा करून बोला!"

¹⁶पौल उभा राहिला. आणि आपला हात उंचावून (लोकांचे लक्ष वेधून घेऊन) म्हणाला, "माझ्या यहुदी बांधवानो व इतर लोकहो, जे तुम्ही खऱ्या देवाची उपासना करता, ते कृपा करून माझे ऐका! ¹⁷इझ्राएलाच्या देवाने आपल्या वाडवडिलांची निवड केली. ते ज्या काळात इजिप्तमध्ये परकी म्हणून राहत होते, त्याकाळात देवाने त्यांना यशस्वी होण्यास मदत केली. मोठ्या सामर्थ्याने देवाने त्यांना त्या देशातून बाहेर आणले. ¹⁸आणि देवाने अरण्यातील चाळीस वर्षात त्यांना सहनशीलता दाखविली. ¹⁹देवाने कनानच्या प्रदेशातील सात राष्ट्रांना नाश केला. देवाने त्यांच्या जमिनी त्याच्या लोकांना दिल्या. ²⁰हे सर्व साधारणपणे चारशेपन्नास वर्षात घडले.

"त्यानंतर देवाने आपल्या लोकांना शास्ते (नेते) दिले. ते शमुवेल संदेष्ट्याच्या काळापर्यंत. ²¹मग लोकांनी राजाची मागणी केली. देवाने त्यांना किशाचा पुत्र शौल याला दिले. शौल हा बन्यामिनाच्या वंशातील होता. तो चाळीस वर्षेपर्यंत राजा होता. ²²नंतर देवाने शौलाला काढून टाकले. देवाने दावीदाला त्यांचा राजा केले. दावीदाविषयी देव असे बोलला: दावीद, इश्रायाचा पुत्र, हा मला आवडला. मला ज्या गोष्टी पाहिजेत त्या सर्व तो करील. ²³याच दाविदाच्या वंशजातून देवाने इझ्राएल लोकांचा तारणारा आणिला. तो वंशज येशू आहे. देवाने हे करण्याचे अभिवचन दिले होते. ²⁴येशू येण्यापूर्वी सर्व यहुदी लोकांना योहानाने उपदेश केला. त्यांच्या अंतःकरणात बदल व्हावा म्हणून योहानाने लोकांना सांगितले की, त्यांनी बाप्टिस्मा घेतला पाहिजे. ²⁵जेव्हा योहान आपले काम संपवत होता, तेव्हा तो म्हणाला, 'मी कोण आहे असे तुम्हांला वाटते? मी ख्रिस्त नाही. तो नंतर येत आहे. त्याच्या वहाणांचे बंद सोडण्याची सुद्धा माझी लायकी नाही.'

²⁶माझ्या बंधूने, अब्राहामाच्या कुटुंबातील पुत्रांनो, आणि तुम्ही यहुदी नसलेले पण खऱ्या देवाची उपासना

करणारे, ऐका! या तारणाची बातमी आम्हांला सांगितली गेली. ²⁷जे यरूशलेममध्ये राहतात ते यहुदी व यहुदी पुढारी यांना जाणीव झाली नाही की, येशू हा तारणारा होता. येशूविषयी जे शब्द भविष्यवाद्यांनी लिहिले ते यहुदी लोकांसाठी प्रत्येक शब्दाथाच्या वारी वाचले गेले. परंतु त्यांना ते समजले नाही. यहुदी लोकांनी येशूचा धिक्कार केला. जेव्हा त्यांनी असे केले, तेव्हा त्यांनी भविष्यवाद्यांचे म्हणणे खरे ठरविले! ²⁸येशूने का मरावे याचे खरे कारण ते शोधू शकले नाहीत. पण त्यांनी पिलाताला सांगितले की त्याला जिवे मारावे. ²⁹शास्त्रामध्ये येशूच्याबद्दल या गोष्टी लिहिल्या होत्या की, जे वाईट ते त्याच्याबाबतीत घडणारे होते, ते सर्व या यहुदी लोकांनी येशूला केले. मग त्यांनी येशूला वधस्तंभावरून खाली घेतले. व त्याला कबरेत ठेवले. ³⁰पण देवाने त्याला मरणातून उठविले ³¹यानंतर, पुष्कळ दिवसांपर्यंत जे त्याच्याबरोबर होते, त्यांना गालीला पासून यरूशलेमपर्यंत येशूने दर्शन दिले. ते लोक आता त्याचे साक्षीदार म्हणून लोकांसमोर आहेत. ³²आम्ही तुम्हांला देवाने जे अभिवचन आमच्या वाडवडिलांना (पूर्वजांना) दिले त्याविषयी सुवार्ता सांगतो. ³³आम्ही त्यांची लेकरे (वंशज) आहोत आणि देवाने हे अभिवचन आमच्या बाबतीत खरे करून दाखविले. देवाने हे येशूला मरणातून पुन्हा उठविण्याद्वारे केले. आम्ही याविषयी स्तोत्रसंहितातेमध्येसुद्धा वाचतो:

‘तू माझा पुत्र आहेस. आज मी तुझा पिता झालो आहे.’

स्तोत्र. 2:7

³⁴देवाने येशूला मरणातून उठविले. येशू पुन्हा कबरेत जाऊन माती बनणार नाही. म्हणून देव म्हणाला:

‘दाविदाला देण्यात आलेली पवित्र व सत्यअभिवचने मी तुला देईन’

यशया 55:3

³⁵ पण दुसऱ्या ठिकाणी देव म्हणतो:

‘तू तुझ्या पवित्र पुरुषाला कबरेत कुजण्याचा अनुभव घडू देणार नाहीस.’

स्तोत्र. 16:10

³⁶ज्या काळात दाविद राहत होता तेव्हा त्याने देवाच्या इच्छेप्रमाणे केले. मग तो मेला. आपल्या वाडवडिलांशेजारी त्याला पुरले. आणि कबरेत त्याचे शरीर कुजले ³⁷पण ज्याला देवाने मरणातून पुन्हा उठविले, त्याला कुजण्याचा अनुभव आला नाही. ³⁸⁻³⁹बंधुनो, आम्ही जे सांगत आहोत ते तुम्ही समजून घेतले पाहिजे: या एकाकडूनच तुमच्या पापांची क्षमा तुम्हांला मिळू शकते. मोशेचे नियमशास्त्र तुम्हांला तुमच्या पापांपासून मुक्त करणार नाही. पण प्रत्येक व्यक्ति जी त्याच्यावर विश्वास ठेवते, ती त्याच्याद्वारे त्या

सर्वाविषयी न्यायी ठरविली जाते. ⁴⁰संदेश्यांनी सांगितलेल्या काही गोष्टी घडतील. सावध राहा! या गोष्टी तुमच्याबाबत होऊ नयत म्हणून जपा. भविष्यवादी म्हणाला:

⁴¹ऐका, जे तुम्ही संशय धरता! तुम्ही चकित होता पण मग दूर जाता व मरता; कारण तुमच्या काळामध्ये मी (देव) काही तरी करीन ज्याच्यावर तुमचा विश्वास बसणार नाही कोणी ते स्पष्ट करून सांगितले तरी तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवणार नाही.”

हबकूक 1:5

⁴²जेव्हा पौल व बर्णबा (सभास्थानातून) जाऊ लागले, तेव्हा लोक म्हणाले की, पुढील शब्दाथाच्या दिवशी परत या आणि आम्हांला याविषयी अधिक सांगा. ⁴³सभास्थानातील बैठक संपल्यावर अनेक यहुदी लोक आणि यहुदी मतानुसारी चालणारे इतर धार्मिक लोक पौल व बर्णबा यांच्यामागे गेले. पौल व बर्णबा यांनी त्या लोकांना देवाच्या कृपेत टिकून राहण्यास कळकळीची विनंती केली.

⁴⁴पुढील शब्दाथवारी शहरातील जवळ जवळ सर्व लोक देवाचे वचन ऐकण्यासाठी एकत्र आले. ⁴⁵यहुदी लोकांनी त्या सर्वांना तेथे पाहिले. त्यामुळे यहुदी लोकांना मत्सर वाटू लागला. तेही काही फार वाईट गोष्टी बोलले आणि जे पौल बोलला त्याविरुद्ध वाद उपस्थित केला. ⁴⁶पण पौल व बर्णबा फार धैर्याने बोलले. ते म्हणाले, “देवाचा संदेश तुम्हा यहुद्यांना प्रथम आम्हांला सांगितलाच पाहिजे. पण तुम्ही ऐकण्यास नकार देत आहात. तुम्ही तुमचे स्वतःचेच नुकसान करून घेत आहात. व अनंतकाळचे जीवन प्राप्त करून घेण्यासाठी आपत्र ठरत आहात! म्हणून आम्ही आता दुसऱ्या देशांतील यहुदीतर लोकांकडे जाऊ!

⁴⁷प्रभूने आम्हांला हे करण्यास सांगितले आहे. प्रभु म्हणाला:

‘दुसऱ्या देशांसाठी मी तुम्हाला प्रकाश असे केले यासाठी की, तुम्ही पृथ्वीवरील सर्व लोकांना तारणाचा मार्ग दाखवू शकाल.’”

यशया 49:6

⁴⁸जेव्हा यहुदी नसलेल्यांनी पौलाला असे बोलताना ऐकले तेव्हा ते फार आनंदित झाले. देवाच्या संदेशाचा त्यांनी बहुमान केला. आणि त्या लोकांपैकी पुष्कळांनी संदेशावर विश्वास ठेवला. कारण ते अनंतकाळच्या जीवनासाठी निवडले गेले होते.

⁴⁹आणि म्हणून देवाचा संदेश संपूर्ण देशात सांगितला गेला. ⁵⁰तेव्हा यहुदी लोकांनी शहरातील काही धार्मिक स्त्रिया व पुढारी यांना भडकावून दिले. त्या लोकांनी पौल व बर्णबा यांच्याविरुद्ध अनेक वाईट गोष्टी केल्या आणि त्यांना शहराबाहेर घालवून दिले. ⁵¹मग पौल व बर्णबा यांनी आपल्या पायाची धूळ झटकली. व ते इकून्या शहराला

गेले. ⁵²पण अंत्युखियातील येशूचे अनुयायी आनंदाने व पवित्र आत्म्याने भरून गेले होते.

इकुन्या येथे पौल व बर्णबा

14 पौल व बर्णबा इकुन्या शहरात गेले. ते तेथील यहूदी सभास्थानात गेले. (प्रत्येक शहरात गेल्यावर ते असेच करीत) तेथील लोकांशी ते बोलले. पौल व बर्णबा इतके चांगले बोलले की, पुष्कळ यहूदी लोकांनी व ग्रीक लोकांनी त्यांनी जे सांगितले त्यावर विश्वास ठेवला. ²परंतु काही यहूदी लोकांनी विश्वास ठेवला नाही. त्यांनी यहूदीतर लोकांची मने भडकाविली आणि बंधुजनांविषयीची मने वाईट केली. ³म्हणून पौल व बर्णबाने त्या ठिकाणी बरेच दिवस मुक्काम केला. आणि धैर्याने येशूविषयी सांगत राहिले. पौल व बर्णबाने देवाच्या कृपेविषयी संदेश दिला. देवाने त्यांना पौल व बर्णबाला चमत्कार व अद्भुत कृत्ये करण्यास मदत करून ते जे काही सांगत होते ते खरे ठरविले. ⁴परंतु शहरातील काही लोकांना यहूदी लोकांची मते पटली. दुसऱ्या लोकांना पौल व बर्णबाचे म्हणणे पटले. (त्यांनी विश्वास ठेवला) त्यामुळे शहरात दोन तट पडले.

⁵काही यहूदीतर लोक, काही यहूदी लोक व त्यांचे पुढारी यांनी पौल व बर्णबाला बांधले व इजा करण्याचा प्रयत्न केला. त्यांना पौल व बर्णबा यांना दगडमार करून मारावयाचे होते. ⁶जेव्हा पौल व बर्णबा यांना त्याविषयी कळले तेव्हा त्यांनी ते शहर सोडले. ते लुझ व दर्बे या लुकवनिऱ्याच्या नगरात गेले. आणि त्या शहरांच्या सभोवतालच्या परिसरात गेले. ⁷त्या ठिकाणीसुद्धा त्यांनी सुवार्ता सांगितली.

लुझ व दर्बे येथे पौल

⁸लुझ येथे एक मनुष्य होता त्याचे पाय अंधू होते तो जन्मतःच पांगळ जन्मला होता. व कधीच चालला नव्हता. ⁹पौल भाषण करीत असताना हा मनुष्य ऐकत होता. पौलाने त्याच्याकडे पाहिले, पौलाने पाहिले की, देव त्याला बरे करील असा त्या मनुष्याचा विश्वास झाला आहे. ¹⁰तेव्हा पौल मोठ्याने म्हणाला, "तुझ्या पायावर उभा राहा!" तेव्हा त्या मनुष्याने उंच उडी मारली आणि चालू लागला. ¹¹पौलाने केलेले लोकांनी जेव्हा पाहिले, तेव्हा ते आपल्या लुकवनिऱ्या भाषेत ओरडले. ते म्हणाले, "देव माणसांसारखे झाले आहेत! ते आमच्याकडे खाली आले आहेत!" ¹²लोकांनी बर्णबाला ज्युपिटर * म्हटले व पौलाला मर्क्युरी * म्हटले. कारण पौल मुख्य बोलणारा होता. ¹³ज्युपिटरचे मंदिर जवळ होते. या मंदिराचा पुजारी काही

बैल व फुले घेऊन वेशीजवळ आला. पुजारी व लोकांना पौल व बर्णबा यांची उपासना करण्यासाठी त्यांच्यापुढे बळी द्यावयाचा होता.

¹⁴परंतु ते काय करीत आहेत, हे जेव्हा पौल व बर्णबा यांना समजले तेव्हा त्यांनी आपले कपडे फाडले व लोकांच्या गर्दीत शिरले आणि मोठ्याने म्हणाले, ¹⁵"लोकांनो, ह्या गोष्टी तुम्ही का करीत आहात? आम्ही देव नाही! तुम्हांला जशा भावना आहेत, तशाच आम्हालाही आहेत! आम्ही तुम्हांला सुवार्ता सांगायला आलो. आम्ही तुम्हांला हे सांगत आहोत की या वर्थ गोष्टींपासून तुम्ही तुमचे मन वळावे. खऱ्या जिवंत देवाकडे आपले मन लावावे. त्यानेच आकाश, पृथ्वी, समुद्र व जे काही आहे ते निर्माण केले. ¹⁶भूतकाळात, देवाने सर्व राष्ट्रांना त्यांना जसे पाहिजे तसे वागू दिले. ¹⁷परंतु देवाने अशा गोष्टी केल्या की त्या द्वारे तो खरा आहे हे सिद्ध व्हावे. तो तुमच्यासाठी चांगल्या गोष्टी करतो. तो तुम्हांला आकाशातून पाऊस देतो. योग्य वेळी तो तुम्हांला चांगले पीक देतो. तो तुम्हांला भरपूर अन्न देतो व तो तुमची अंतःकरणे आनंदाने भरतो" ¹⁸पौल व बर्णबाने ह्या गोष्टी लोकांना सांगितल्या. व मोठ्या प्रयासाने आपणास यज्ञ अर्पिण्यापासून त्यांना परावृत्त केले.

¹⁹नंतर अंत्युखिया व इकुन्या येथील काही यहूदी लोक तेथे आले. त्यांनी लोकसमुदायाची मने आपल्या बाजूस वळविली. आणि पौलाला दगडमार केला. त्यात पौल मेल्या असे समजून त्यांनी त्याला ओढत नेऊन नगराबाहेर टाकले. ²⁰येशूचे शिष्य पौलाभोवती जमा झाले मग पौल उठून परत शहरात गेला व दुसऱ्या दिवशी ते दोघे दर्बेला गेले.

सिरियातील अंत्युखियाला परत येणे

²¹आणि त्या नगरात त्यांनी सुवार्ता सांगून अनेक लोकांना शिष्य केले. त्यानंतर ते लुझ, इकुन्या आणि अंत्युखिया नगरांना परत आले. ²²आणि त्यांनी तेथील शिष्यांना येशूवरील विश्वासात बळकट केले. त्यांनी आपल्या विश्वासात अढळ राहावे म्हणून उत्तेजन दिले. ते म्हणाले, "अनेक दुःखांना तोंड देत आपण देवाच्या राज्यात प्रवेश केला पाहिजे." ²³पौल व बर्णबाने प्रत्येक मंडळीत वडीलजनांची नेमणूक केली. त्यांनी या वडिलांसाठी उपास आणि प्रार्थना केल्या. प्रभु येशूवर विश्वास असलेले असे सर्व वडीलजन होते म्हणून पौलाने व बर्णबाने त्यांना प्रभुच्या हाती सोपविले.

²⁴पौल आणि बर्णबा पिसीदिया प्रदेशातून गेले नंतर ते पंपुफुलिया येथे आले. ²⁵त्यांनी पिर्गा शहरात देवाचा संदेश दिला नंतर ते अत्तालिया शहरात गेले. ²⁶नंतर तेथून पुढे पौल व बर्णबा सिरिया येथील अंत्युखियात समुद्रमार्ग गेले. जे काम त्यांनी पूर्ण केले होते त्याची सुरुवात त्यांनी अंत्युखियापासूनच केली होती.

²⁷जेव्हा ते तेथे पोहोचले, तेव्हा त्यांनी मंडळीला एकत्र बोलाविले आणि देवाने त्यांच्याबाबतीत ज्या ज्या गोष्टी

ज्युपिटर अनेक ग्रीक देवांमधील अत्यंत महत्त्वाचा देव.

मर्क्युरी ग्रीकांचा आणखी एक देव. तो इतर देवांचा निरोप्या आहे असे ते मानीत.

केल्या त्या त्यांना सांगितल्या तसेच दुसऱ्या देशातील
यहूदीतर लोकांमध्ये देवाने कसे दार उघडले ते सांगितले.
२८नंतर ते शिष्यांबरोबर तेथे बरेच दिवस राहिले.

यरुशलम येथील सभा

15 मग काही माणसे यहूदीया प्रांतातून अंत्युखियास
आली. ती बंधुजनांना (यहूदीतर) शिक्षण देऊ
लागली: "तुमची सुंता झालेली नसेल तर तुमचे तारण
होणार नाही. मोशेने आम्हांला हे करायला शिकविले."
२पौल व बर्णबा या शिक्षणाविरुद्ध होते. या विषयावर त्या
लोकांशी पौलाने व बर्णबाने वाद घातला, म्हणून लोकांनी
असे उरविले की, पौल, बर्णबा व इतर काही जणांना
यरुशलमला पाठवायचे. हे लोक त्या ठिकाणी प्रेषित व
वडीलजनांशी या विषयावर अधिक बोलण्यासाठी गेले.
३मंडळीने त्यांना प्रवासस जाण्यासाठी मजबूत केली. हे लोक
फेनीके व शोमरोन प्रांतातून जात असता यहूदीतर विदेशी
लोक देवाकडे कसे वळले. याविषयी सविस्तर हकीगत
त्यांनी तेथील बंधुवर्गाला सांगितली. त्यामुळे ते फार आनंदित
झाले. ४ते जेव्हा यरुशलमला पोहोचले तेव्हा तेथील ख्रिस्ती
मंडळी, प्रेषित आणि वडीलजन यांनी त्यांचे स्वागत केले.
त्यावेळी पौल व बर्णबा यांनी आपल्या हातून देवाने जे
काम करून घेतले त्याविषयी सविस्तर सांगितले.

५परुशी गटातील काही विश्वासणारे उभे राहिले आणि
म्हणाले, "यहूदीतर विश्वासणाऱ्यांची सुंता झालीच पाहिजे.
तसेच आपण त्यांना मोशेचे नियम पाळण्याविषयी शिकविले
पाहिजे!"

६मग प्रेषित आणि वडीलजन या समस्येचा अभ्यास
करण्यासाठी एकत्र जमले. ७त्यावर प्रदीर्घ चर्चा झाली.
मग पेत्र उभा राहिला. आणि त्यांना म्हणाला, "माझ्या
बंधूना मला माहीत आहे, सुरुवातीला जे काही घडले, ते
तुमच्या आठवणीत आहे. जे यहूदी नाहीत, त्या लोकांना
सुवार्ता सांगण्यासाठी तुमच्यामधून देवाने माझी निवड केली.
यासाठी की, त्यांनीही विश्वास धरवा. ८देव सर्वांचे विचार
जाणतो. आणि त्याने या यहूदीतर लोकांचा स्वीकार केला
आहे. देवाने जसा आम्हांला पवित्र आत्मा दिला, तसाच
त्यांनाही देऊन त्याने हे आम्हांस दाखवून दिले. ९देवाच्या
दृष्टीने ते लोक आपल्यापेक्षा वेगळे नाहीत. जेव्हा त्यांनी
विश्वास ठेवला, तेव्हा त्याने त्यांची हृदये शुद्ध केली.
१०मग आता यहूदीतर लोकांच्या मानेवर जड जू तुम्ही का
ठेवीत आहात? तुम्ही देवाला राग आणीत आहात काय?
आपण व आपले वाडवडील (पूर्वज) हे ओझे वाहण्याइतके
सशक्त नव्हते. ११आम्ही असा विश्वास धरतो की, आम्ही
आणि हे लोक प्रभु येशूच्या क्रुपेमुळे तारले जाणार आहोत."

१२मग सगळे लोक शांत झाले. ते पौल व बर्णबाचे
बोलणे ऐकू लागले. पौलाने व बर्णबाने लोकांना सांगितले
की, देवाने त्यांच्याद्वारे यहूदीतर लोकांमध्ये चमत्कार व
अद्भुत कृत्ये केली. १३पौलाने व बर्णबाने आपले बोलणे

संपविले. मग याकोब बोलला. तो म्हणाला, "माझ्या बंधूना,
माझे एका. १४शिमोन (पेत्र) याने यहूदीतर लोकांना देवाने
आपले प्रेम कसे दाखविले ते सांगितले. पहिल्यांदाच देवाने
यहूदीतर लोकांना स्वीकारले. आणि त्यांना आपले लोक
बनविले. १५संदिष्ट्यांच्या शब्दांनी सुद्धा याला सहमती
दर्शविली:

१६मी (देव) यानंतर परत येईन मी दाविदाचे घर पुन्हा
बांधीन ते पडलेले आहे त्याच्या घराचे पडलेले भाग मी
पुन्हा बांधीन मी त्याचे घर नवे करीन

१७मग इतर सर्व लोक देवाचा शोध करतील सर्व
यहूदीतर लोकसुद्धा माझे लोक आहेत असे मी मानतो.
प्रभु (देव) असे म्हणाला, व हे करणारा तोच आहे.

१८या सर्व गोष्टी सुरुवातीपासूनच माहीत आहेत'

अमोस ९:११-१२

१९"म्हणून मला वाटते जे यहूदीतर बंधु देवाकडे वळले
आहेत, त्यांना आपण तसदी देऊ नये.

२०त्याऐवजी आपण त्यांना एक पत्र लिहू या. आपण
त्यांना या गोष्टी सांगू:

मूर्तिपुढे ठेवलेले अन्न खाऊ नका. (त्यामुळे अन्न अशुद्ध
होते) कोणत्याही प्रकारचे अनैतिक पाप करू नका. रक्त
चाखू नका गुदमरून मारलेले प्राणी खाऊ नका.

२१त्यांनी या गोष्टी करू नयेत. कारण अजूनसुद्धा प्रत्येक
शहरात यहूदी लोक आहेत जे मोशेचे नियम शिकविताना.
बऱ्याच वर्षांपासून दर शब्बाथ दिवशी सभासथानातून
मोशेचे नियम वाचण्यात येतात."

यहूदीतर विश्वासणाऱ्यांना पत्र

२२प्रेषितांना, वडीलजनांना व सगळ्या मंडळीला वाटत
होते की, पौल व बर्णबा यांच्याबरोबर आणखी काही
माणसे अंत्युखियाला पाठवावीत. मंडळीने त्यांचे स्वतःचे
काही लोक निवडले. २३त्यांनी यहूदा (बर्सबा) आणि
सीला यांना निवडले. यरुशलमधील बंधुवर्गामध्ये या
माणसांचा आदर केला जात असे. मंडळीने या लोकांबरोबर
हे पत्र पाठविले. पत्रात असे लिहिले होते की,

प्रेषित, वडीलजन आणि तुमचे बंधुजन यांजकडून
अंत्युखिया शहरातील तसेच सीरीया व किलिकिया
देशातील सर्व यहूदी नसलेल्या बांधवांस: प्रिय बंधूना,
२४आम्ही असे ऐकले की, आमच्यातील काही लोक
तुमच्याकडे आले. ज्या गोष्टी त्यांनी सांगितल्या
त्यामुळे तुम्हांला त्रास झाला व तुम्ही हताश झालात.
परंतु आम्ही त्यांना हे करण्यास सांगितले नाही!

²⁵आम्ही सर्वांनी या गोष्टीला सहमती दर्शविली की, काही लोकांची निवड करून त्यांना तुमच्याकडे पाठवावे. आमचे प्रिय मित्र पौल व बर्णबा यांच्यासह ते असतील. ²⁶बर्णबा व पौल यांनी आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या सेवेसाठी आपले जीवन दिले आहे. ²⁷म्हणून आम्ही यहुदा व सीला यांना त्यांच्याबरोबर पाठवत आहोत. ते सुद्धा तुम्हांला त्याच गोष्टी सांगतील. ²⁸पवित्र आत्म्याला असे वाटते की, तुमच्यावर आता अधिक ओझे असू नये. आणि आम्हांला ते मान्य आहे. तुम्ही फक्त पुढील गोष्टी कराव्यात:

²⁹कोणतेही अन्न जे मूर्तीला वाहिले आहे ते खाऊ नका रक्त चाखू नका गुदमरून मारलेले प्राणी खाऊ नका. कोणत्याही प्रकारचे अनैतिक पाप करू नका.

जर तुम्ही या गोष्टींपासून दूर राहाल, तर तुम्ही चांगले कराल आता आम्ही तुमचा निरोप घेतो कळवे.'

³⁰मग पौल, बर्णबा, यहुदा व सीला यांनी यरुशलेम सोडले. ते अंत्युखियास गेले. अंत्युखियात त्यांनी विश्वासणाऱ्यांना एकत्र केले. आणि त्यांना ते पत्र दिले. ³¹जेव्हा त्यांनी ते पत्र वाचले. ते आनंदित झाले. पत्राने त्यांचे समाधान झाले. ³²यहुदा व सीला हेसुद्धा संदेष्ये होते. त्यांनी विश्वासणाऱ्या बंधूंना विश्वासात भक्कम करण्यासाठी पुष्कळ गोष्टी सांगितल्या. ³³यहुदा व सीला काही काळ तेथे राहिल्यानंतर ते निघून गेले. बंधूंकडून त्यांना शांतीचा आशीर्वाद मिळाला. ज्या यरुशलेममधील बंधूंनी यहुदा व सीला यांना पाठवले होते, त्यांच्याकडे ते परत गेले. ³⁴*

³⁵पण पौल व बर्णबा अंत्युखियातच राहिले. त्यांनी व इतर पुष्कळ लोकांनी सुवार्ता सांगितली आणि प्रभूचा संदेश लोकांना शिकविला.

पौल व बर्णबा वेगळे होतात

³⁶काही दिवसांनंतर पौलाने बर्णबाला सांगितले, "आपण पुष्कळ गावात प्रभूचा संदेश दिला. आपण फुन्हा या गावांमध्ये तेथील बंधुभगिनींना भेट देण्यासाठी आणि त्यांचे कसे काय चालले आहे हे पाहण्यासाठी जायला हवे." ³⁷बर्णबाला त्यांच्यासोबत योहान (मार्क) यालाही घ्यायचे होते. ³⁸पण ज्याने पंफुलिया येथे त्यांची साथ सोडली व आपले काम पूर्ण केले नाही, त्याला आपल्यासोबत घेऊ नये असे पौलचे म्हणणे होते ³⁹पौल आणि बर्णबा यांच्यात यावरून

वचन 34 प्रेषितांनी केलेले कार्याच्या काही प्रतीमध्ये वचन 34 आहे. "... पण सीलने तेथेच राहायचे ठरविले."

मोठा वाद झाला. ते विभक्त झाले व वेगळ्या मार्गांनी गेले. बर्णबा योहानसह कुप्र येथे समुद्रमार्ग गेला. ⁴⁰पौलाने सीलाला आपल्यासोबत नेण्यासाठी निवडले. अंत्युखियातील बांधवांनी, पौलाला देवाच्या कृपेवर सोपवले आणि मग त्यांना रवाना केले. ⁴¹पौल, सीरीया व किलकीया भागातील मंडळ्यांना स्थैर्य देत गेला.

तीमथ्य पौल व सीला यांच्यासह जातो

16 पौल दर्बे व लुस्त्र या शहरांमध्ये गेला. तेथे ख्रिस्ताचा आई एक यहुदी विश्वासणारी स्त्री होती. त्याचा पिता एक ग्रीक मनुष्य होता. ²तीमथ्याविषयी लुस्त्र व इकुन्या येथील बंधुजनांचे फार चांगले मत होते. ³तीमथ्याला आपल्याबरोबर प्रवासाला घेऊन जावे अशी पौलची इच्छा होती. पण त्या भागात राहणाऱ्या यहुदी लोकांना माहीत होते की, तीमथ्याचे वडील ग्रीक (यहुदीतर) आहेत. म्हणून पौलाने यहुदी लोकांचे समाधान होण्यासाठी तीमथ्याची सुता केली. ⁴मग पौल व त्याच्याबरोबर असलेले लोक इतर शहरांमधून प्रवास करीत निघाले. यरुशलेममधील प्रेषितांनी व वडीलजनांनी दिलेले नियम व त्यावरचे निर्णय ते विश्वासणाऱ्यांना देत गेले. त्यांनी विश्वासणाऱ्यांना त्या नियमांचे पालन करण्यास सांगितले. ⁵मग मंडळ्या विश्वासात भक्कम होत गेल्या व संख्येतदेखील त्या वाढत गेल्या.

पौलाला आशियातून बोलावतात

⁶पौल व त्याच्याबरोबर असलेले बंधु फ्रुगिया व गलतीया या प्रदेशातून गेले. आशिया देशात पवित्र आत्म्याने त्यांना सुवार्ता सांगण्यास मना केले. ⁷पौल व तीमथ्य मिसिया देशाच्या जवळ गेले. त्यांना बिथनीया प्रांतात जायचे होते. पण येशूच्या आत्म्याने त्यांना आत जाऊ दिले नाही. ⁸म्हणून ते मिसियाजवळून जाऊन त्रोवस येथे गेले. ⁹त्या रात्री पौलाने एक दृष्टान्त पाहिला. या दृष्टान्तामध्ये "मासेदोनियाला या आणि आम्हांला मदत करा!" अशी विनंति मासेदोनियातील कोणीतरी मनुष्य उभा राहून पौलाला करीत होता. ¹⁰पौलाला हा दृष्टान्त झाल्यावर आम्ही तेथे जाऊन तेथील लोकांना सुवार्ता सांगवी यासाठी देवाने आम्हांला बोलाविले. हे आम्ही समजलो. आणि लगेच मासेदोनियाला जाण्याच्या तयारीला लागलो.

लीदीयाच्या मनाचा पालट

¹¹नंतर आम्ही जहाजाने त्रोवस सोडले आणि आम्ही समथ्राकेस येथे समुद्रमार्ग आलो. दुसऱ्या दिवशी नियापोलीस येथे गेले. ¹²नंतर आम्ही फिलिप्पैला गेले. ते त्या भागातील मासेदोनियातील पहिले नगर आहे. ते रोमी लोकांचे नगर आहे. त्या नगरात आम्ही काही दिवस राहिलो.

¹³शब्बाथवारी आम्ही त्या नगराच्या वेशीच्या बाहेर प्रार्थना करण्यासाठी नदीकाठी सुरक्षित जागा आढळेल असे वाटल्यावरून तेथे जाऊन बसलो. आणि तेथे जमा झालेल्या स्त्रियांशी बोलू लागलो. ¹⁴त्यांच्यामध्ये लुदियाने नावाची स्त्री होती. ती थुवतीरा नगरची होती. ती किरमीजी रंगाच्या कापडाचा व्यापार करीत असे. ती चांगली देवभक्त होती. लीदीयाने पौलाचे बोलणे ऐकले. देवाने तिचे अंतःकरण उघडले. पौलाने जे सांगितले त्यावर तिने विश्वास ठेवला. ¹⁵तिचा व तिच्या घरामध्ये राहणाऱ्या सर्वांचा बाप्टिस्मा करण्यात आला. मग लुदियाच्या आम्हांला तिच्या घरी बोलाविले. ती म्हणाली, तुम्हाला जर खरोखरच वाटत असेल की मी प्रभु येशूमध्ये विश्वासणारी आहे, तर माझ्या घरी येऊन राहा. तिने आम्हांला तिच्या घरी राहावे म्हणून गळ घातली.

पौल व सीला तुरुंगात

¹⁶एकदा आम्ही प्रार्थनेला जात असताना. एक दासीकाम करणारी मुलगी आम्हांला भेटली. तिच्या अंगात येत असे * ती दैवप्रश्ना सांगून आपल्या घरधन्यास पुष्कळ मिळकत करून देत असे. ¹⁷ती मुलगी पौलाच्या व आमच्या मागे आली. ती मोठ्याने म्हणाली, 'हे लोक सर्वोच्च देवाचे सेवक आहेत! ते तुम्हांला सांगत आहेत की, तुमचे तारण कसे होईल!' ¹⁸तिने हे असे बरेच दिवस केले. त्यामुळे पौल विचलित झाला. मग तो वळला व त्या आत्म्याला म्हणाला, 'येशू ख्रिस्ताच्या सामर्थ्याने, मी तुला आज्ञा देतो, तिच्यातून बाहेर निघ!' ताबडतोब तो आत्मा बाहेर आला. ¹⁹ज्या लोकांची ही मुलगी नोकरी करीत असे त्यांनी हे पाहिले. त्यांनी हे ओळखले की, आता ते त्या मुलीचा वापर पैसे कमविण्यासाठी करू शकणार नाहीत. म्हणून त्यांनी पौल व सीला यांना धरून शहरातील सभेच्या ठिकाणी ओढून नेले. शहराचे अधिकारीही तेथे होते. ²⁰त्या लोकांनी पौल व सीला यांना पुढाऱ्यांपुढे आणले. व ते म्हणाले, 'हे लोक यहूदी आहेत. आपल्या शहरात ते त्रास देत आहेत. ²¹आमच्यासाठी ज्या गोष्टी योग्य नाहीत त्या करण्यासाठी ते लोकांना सांगत आहेत. आम्ही रोमी नागरिक आहेत व या गोष्टी आम्ही करणार नाही. ²²लोक पौल व सीला यांच्याविरुद्ध होते. मग पुढाऱ्यांनी पौलाचे व सीलाचे कपडे फाडले व लोकांना सांगितले की, त्यांना काठीने मारा. ²³लोकांनी पौलाला व सीला यांना पुष्कळ मारले. मग पुढाऱ्यांनी त्या दोघांना तुरुंगात टाकले. पुढाऱ्यांनी तुरुंगाधिकार्याला सांगितले, "फार काळजीपूर्वक यांच्यावर पहारा ठेवा!" ²⁴अधिकार्याने तो खास आदेश मिळाल्यावर पौल व सीला यांना तुरुंगात आत दूरवर ठेवले. त्याने त्यांचे पाय लाकडाच्या ऑडक्यामध्ये बांधले.

²⁵मध्यरात्रीच्या वेळी पौल व सीला, देवाची गीते गात होते व प्रार्थना करीत होते व इतर कैदी ऐकत होते. ²⁶अचानक मोठा धरणीकंप झाला. तो इतका जबरदस्त होता की त्यामुळे तुरुंगाचे पाये डळमळले. मग तुरुंगाचे सर्व दरवाजे उघडले. सर्व कैदांची त्यांच्या साखळंदंडातून सुटका झाली. ²⁷तुरुंगाधिकारी जागा झाला. त्याने पाहिले की, तुरुंगाचे दरवाजे उघडे आहेत. त्याला वाटले कैदी अगोदरच पळले असतील म्हणून अधिकार्याने आपली तरवार काढली, तो स्वतःला मारणार होता ²⁸इतक्यात पौल ओरडला, "स्वतःला इजा करून घेऊ नकोस आम्ही सर्व येथेच आहोत!"

²⁹अधिकार्याने कोणाला तरी दिवा आणायला सांगितले. मग तो आतमध्ये पळला. तो थरथर कापत होता. तो पौल व सीला यांच्यापुढे पडला. ³⁰मग त्याने त्यांना बाहेर आणले आणि म्हणाला, "पुरुषांनो, माझे तारण व्हावे म्हणून मी काय करावे?"

³¹ते त्याला म्हणाले, "प्रभु येशूवर विश्वास ठेव आणि तुझे तारण होईल- तुझे व तुझ्या घरात राहणाऱ्या सर्वांचे तारण होईल."

³²पौलाने व सीलाने तुरुंगाधिकार्याच्या घरातील सर्वांना व त्यालासुद्धा प्रभूचा संदेश सांगितला. ³³त्या वेळी बरीच रात्र झाली होती, पण तुरुंगाधिकार्याने पौल व सीला यांच्या जखमा धुतल्या. मग अधिकारी व त्याच्या घरातील सर्वांना बाप्टिस्मा झाला. ³⁴नंतर त्याने पौल व सीला यांना घरी नेले व अन्न खावयास दिले. सर्व लोक अतिशय आनंदित झाले होते. कारण ते आता देवावर विश्वास ठेवीत होते.

³⁵दुसऱ्या दिवशी सकाळी पुढाऱ्यांनी काही शिपायांना पाठविले व तुरुंगाधिकार्याला निरोप दिला की, "त्या लोकांना (पौल व सीला) यांना मोकळे सोडा!"

³⁶तुरुंग अधिकारी पौलाला म्हणाला, "पुढाऱ्यांनी या शिपायांना तुम्हाला सोडण्याविषयी सांगितले आहे. तुम्ही आता जाऊ शकता. शांतीने जा."

³⁷परंतु पौल त्या शिपायांना म्हणाला, "तुमच्या पुढाऱ्यांनी आम्ही चूक केली आहे हे सिद्ध केले नाही. परंतु त्यांनी आम्हांला लोकांसमोर मारले व तुरुंगात टाकले. आम्ही रोमी नागरिक आहोत म्हणून आम्हांला अधिकार आहेत. आता पुढाऱ्यांना वाटते की आम्ही गुप्तपणे निघून जावे. नाही! पुढाऱ्यांनी येऊन आम्हांला बाहेर काढले पाहिजे!"

³⁸शिपायांनी पुढाऱ्यांना पौल जे म्हणाला, ते सांगितले. जेव्हा पुढाऱ्यांनी ऐकले की पौल व सीला रोमी नागरिक आहेत, तेव्हा ते घाबरले. ³⁹मग पुढाऱ्यांनी येऊन त्यांची क्षमा मागितली. पुढाऱ्यांनी येऊन त्यांना सोडविले व शहर सोडण्याविषयी सांगितले. ⁴⁰पण जेव्हा पौल व सीला तुरुंगाबाहेर आले, तेव्हा ते लीदीयाच्या घरी गेले. त्यांनी तेथे काही विश्वासणाऱ्यांना पाहिले. व त्यांना धोर दिला. मग पौल व सीला गेले.

थेस्सलनीका येथे पौल

17 पौल व सीला अफिपुली व अपुल्लोनिया या प्रदेशांतून प्रवास करीत गेले. ते थेस्सलनीका शहरात आले. त्या शहरात यहुदी लोकांचे सभास्थान होते. ²यहुदी लोकांना भेटण्यासाठी पौल सभास्थानात गेला. तो असे नेहमीच करीत असे. तीन आठवडे प्रत्येक शब्बाथवारी पवित्र शास्त्राविषयी पौलाने यहुदी लोकांशी चर्चा केली. ³पौलाने पवित्र शास्त्रातील वचने यहुदी लोकांना स्पष्ट करून सांगितली. त्याने दाखवून दिले की, ख्रिस्ताने मरणे अगत्याचे होते. तसेच त्याचे मरणातून उठणेही अगत्याचे होते. पौल म्हणाला, “हा मनुष्य ‘येशू’ ज्याच्याबद्दल मी तुम्हांला सांगत आहे तो ‘ख्रिस्त’ आहे.” ⁴सभास्थानांमध्ये काही ग्रीक लोक होते, जे खऱ्या देवाची उपासना करीत. तेथे काही महत्त्वाच्या स्त्रियाही होत्या. यातील पुष्कळ लोक पौल व सीला यांना जाऊन मिळले.

⁵पण ज्या यहुदी लोकांनी विश्वास ठेवला नव्हता, ते जळफळू लागले. शहरातून काही दुष्ट माणसांना त्यांनी भाड्याने आणले. त्या दुष्ट माणसांनी आणखी लोकांना जमा केले व शहरात अशांतता निर्माण केली. लोक यासोनाच्या घरी गेले. पौल व सीला यांचा शोध घेत ते गेले. त्या लोकांची अशी इच्छा होती की, पौल व सीला यांना लोकांसमोर आणायचे. ⁶पण त्यांना पौल व सीला सापडले नाहीत. म्हणून लोकांनी यासोनाला व आणखी काही दुसऱ्या विश्वासणाऱ्यांना नगराच्या अधिकाऱ्यांपुढे ओढीत नेले. ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, “या लोकांनी जगत समळीकडे उलथापालथ केली. आणि आता ते येथेसुद्धा आले आहेत! यासोनाने त्यांना आपल्या घरी ठेवले. कैसराच्या * नियमांवरिद्ध हे लोक करतात. ते म्हणत की, आणखी एक राजा आहे. त्याचे नाव येशू आहे.”

⁸शहराच्या अधिकाऱ्यांनी व इतर लोकांनी हे ऐकले. ते खूपच अस्वस्थ झाले. ⁹त्यांनी यासोनाला व इतर विश्वासणाऱ्यांना दंड भरण्यास सांगितले. मग त्यांनी विश्वासणाऱ्यांना जाऊ दिले.

पौल व सीला बिरुया येथे जातात

¹⁰त्याच रात्री विश्वासणाऱ्यांनी पौल व सीला यांना बिरुया नावाच्या दुसऱ्या शहरी पाठविले. बिरुयामध्ये पौल व सीला यहुदी सभास्थानामध्ये गेले. ¹¹हे यहुदी लोक थेस्सलनीका येथील यहुदी लोकांपेक्षा बरे होते. पौल व सीला यांनी गोष्टी सांगितल्या. त्या गोष्टी त्यांनी आनंदाने ऐकल्या. बिरुया येथील हे यहुदी लोक पवित्र शास्त्राचा दररोज अभ्यास करीत. या गोष्टी खऱ्याच घडल्या आहेत की काय याविषयी जाणून घेण्यास ते उत्सुक होते. ¹²यातील पुष्कळ यहुदी लोकांनी विश्वास ठेवला. पुष्कळशा ग्रीक

पुरुषांनी व स्त्रियांनी (ज्यांना समाजात महत्त्व होते.) त्यांनीसुद्धा विश्वास ठेवला. ¹³परंतु जेव्हा थेस्सलनीका येथील यहुदी लोकांना समजले की पौल बिरुया येथेही देवाचे वचन सांगत आहे, ते बिरुया येथे सुद्धा आले. थेस्सलनीका येथील यहुदी लोकांनी बिरुया येथील लोकांना हैराण केले व त्रास दिला. ¹⁴म्हणून विश्वासणाऱ्यांनी पौलाला ताबडतोब सुमुद्राकडे नेले. पण सीला व तीमथ्य तेथेच राहिले. ¹⁵विश्वासणारे जे पौलाबरोबर गेले होते त्यांनी त्याला अथेनै शहरात आणले. या बांधवांनी पौलचा संदेश जो सीला व तीमथ्यासाठी होता, तो घेऊन ते परत आले. संदेशात असे म्हटले होते, “तुम्हांला शक्य होईल तितक्या लवकर माझ्याकडे या.”

अथेनै येथे पौल

¹⁶पौल अथेनै येथे सीला व तीमथ्य यांची वाट पाहत होता. पौलाचे मन अस्वस्थ झाले. कारण त्याने पाहिले की, ते शहर मूर्तींनी भरलेले आहे. ¹⁷सभास्थानामध्ये पौल जे खऱ्या देवाची उपासना करीत अशा यहुदी व ग्रीक लोकांशी बोलला. शहराच्या व्यापार क्षेत्रातील काही लोकांशीही पौल बोलला. पौल दररोज लोकांशी बोलत असे. ¹⁸काही एपिकूरपंथी व स्तोयिक पंथीय तत्त्वज्ञानी मंडळीने त्याच्याशी वाद घातला.

त्यांच्यातील काही म्हणाले, “या माणसाला तो काय बोलत आहे, ते त्याचे त्यालाच कळत नाही. तो काय सांगण्याचा प्रयत्न करीत आहे?” पौल त्यांना येशूच्या मरणातून पुन्हा उठण्याची सुवार्ता सांगत होता. ते म्हणाले, “असे वाटते की तो आपल्याला दुसऱ्या कोणत्या तरी देवाबद्दल सांगत आहे” ¹⁹त्यांनी पौलाला धरले व अरीयपगाच्या* सभेपुढे नेले. ते म्हणाले, “तुम्ही आमहांला जी नवी कल्पना शिकवीत आहात ती कृपा करून स्पष्ट करून सांगा. ²⁰तुम्ही ज्या गोष्टी सांगत आहात त्या आमच्यासाठी नवीन आहेत. यापूर्वी आम्ही हे कधीही ऐकले नाही. या शिकवणीचा अर्थ काय हे आमहांला जाणून घ्यायचे आहे.” ²¹(अथेनै येथे राहणारे तसेच त्यांच्यात राहणारे विदेशी लोक नेहमी नव्या कल्पनांविषयी बोलण्यात वेळ घालवित असत).

²²मग पौल अरीयपगाच्या सभेपुढे उभा राहिला. पौल म्हणाला, “अथेनैच्या लोकांनो, मी पाहत आहे की, सर्व गोष्टींमध्ये तुम्ही फार धार्मिक आहात. ²³मी तुमच्या शहरातून जात होतो आणि ज्यांची तुम्ही उपासना करता ते मी पाहिले. मी एक वेदी पाहिली. त्यावर असे लिहिले होते: ‘अज्ञात देवाला’. तुम्ही अशा देवाची उपासना करता जो तुम्हांला माहित नाही. याच देवाविषयी मी तुम्हांला सांगत आहे! ²⁴ज्याने हे सर्व जग व त्यातील सर्व काही

निर्माण केले तोच हा देव आहे. तो जमीन व आकाश यांचा प्रभु आहे. मनुष्यांनी बांधलेल्या मंदिरात तो राहत नाही! ²⁵हा देव जीवन देतो, श्वास देतो व सगळे काही देतो. त्याला जे पाहिजे ते सगळे त्याच्याकडे आहे. ²⁶देवाने एका माणसाला (आदाम) निर्माण करून सुरुवात केली. त्याच्यापासून त्याने वेगवेगळे लोक निर्माण केले. देवाने त्यांना सगळीकडे राहण्यास मुभा दिली. देवाने त्यांना काळ व सीमा ठरवून दिल्या. ²⁷त्यांनी देवाचा शोध करावा अशी त्याची इच्छा होती. कदाचित तो त्यांचा शोध करील व त्यांना तो सापडेल. पण तो आमच्या कोणापासूनही दूर नाही.

²⁸आम्ही त्याच्यासह राहतो आम्ही त्याच्यासह चालतो आम्ही त्याच्यासह आहोत,'

तुमच्यातीलच काही लोकांनी असे लिहिले आहे:

'आम्ही त्याची मुले आहोत'

²⁹आपण देवाची मुले आहोत. म्हणून इतर लोक ज्या प्रकारे समजतात त्या प्रकारचा देव आहे असे आपण मुळीच समजू नये. तो सोने, चांदी, किंवा दगडासारखा नाही. ³⁰भूतकाळात लोक देवाला समजू शकले नाहीत पण देवाने त्याकडे दुर्लक्ष केले. पण आता, जगातील प्रत्येक व्यक्तीला देव सांगतो की, त्याने आपले हृदय व जीवन बदलावे. ³¹देवाने एक दिवस ठरविलेला आहे, ज्या दिवशी तो जगातील प्रत्येक व्यक्तीला न्याय करील. तो निःपक्षपाती असेल. हे करण्यासाठी तो एका माणसाचा (येशूचा) वापर करील. देवाने त्याला फार पूर्वीच निवडले आहे. व प्रत्येक माणसाला देवाने हे दाखवून दिले आहे; त्या माणसाला मरणातून पुन्हा उठवून दाखवून दिले आहे!"

³²जेव्हा लोकांनी ऐकले की, येशूला मरणातून पुन्हा उठविण्यात आले तेव्हा त्यांच्यातील काही जण हसू लागले. लोक म्हणाले, "आम्ही याविषयी नंतर पुन्हा ऐकू!" ³³पौल त्यांच्यापासून निघून गेला. ³⁴पण काही लोकांनी पौलावर विश्वास ठेवला व ते त्याला जाऊन मिळाले. त्यांच्यापैकी एक दिओनुस्य होता. तो अरीयपणा सभेचा सभासद होता. दामारि नावाच्या स्त्रीनेही विश्वास ठेवला. आणखीही काही लोक होते, ज्यांनी विश्वास ठेवला.

करिथमध्ये पौल

18 नंतर पौलाने अथेने शहर सोडले व करिथ शहरास गेला. ²करिथमध्ये पौल एका यहुदी मनुष्याला भेटला ज्याचे नाव अक्विल्ला असे होते. तो पंत येथील रहिवासी होता. आपली पत्नी प्रिस्किल्ला हिच्यासह नुकताच तो इटलीहून आला होता. कारण सर्व यहुदी लोकांनी रोम शहर सोडून गेले पाहिजे असा हुकूम

क्लौद्य* याने काढला होता. पौल त्यांना (अक्विल्ला व प्रिस्किल्ला) भेटावयास गेला. ³पौलासारखेच ते तंबू बनविणारे होते. तो त्यांच्याबरोबर राहिला व त्यांच्याबरोबर काम करू लागला. ⁴प्रत्येक शब्बाथवारी पौल सभास्थानात यहुदी लोकांशी व ग्रीक लोकांशी बोलत असे (चर्चा करीत असे) आणि तो यहुदी व ग्रीक लोकांची मने वळविण्याचा प्रयत्न करीत असे.

⁵जेव्हा सीला व तीमथ्य हे मासेदेनियाहून परत आले, तेव्हा पौल उपदेश करण्यात आपला सर्व वेळ घालवू लागला. येशू हाच ख्रिस्त आहे अशी साक्ष देऊ लागला. ⁶परंतु यहुदी लोकांनी पौलाला विरोध केला. त्याला ते (यहुदी लोक) वाईट रीतीने बोलले. तेव्हा आपला निषेध दर्शविण्याकरिता पौलाने आपल्या अंगावरील कपडे झटकले. तो यहुदी लोकांना म्हणाला, "जर तुमचे तारण झाले नाही, तर तो तुमचा दोष असेल! तुमचे रक्त तुमच्याच माथी असो! मी जबाबदार नाही. येथून पुढे मी यहुदीतर लोकांकडेच जाईन." ⁷पौल तेथून निघाला आणि सभास्थानाजवळ राहत असलेल्या तीत युस्त नावाच्या देवाच्या भक्ताच्या घरी गेला. ⁸त्या सभास्थानाचा क्रिस्प हा पुढारी होता. क्रिस्पने व त्याच्या घरातील सर्वांनी प्रभूवर विश्वास ठेवला. करिथ येथील पुष्कळ लोकांनी पौलाचे बोलणे ऐकले आणि विश्वास ठेवला. करिथ येथील पुष्कळ लोकांनी पौलाचे बोलणे ऐकले आणि विश्वास ठेवला आणि त्यांचा बापतिस्मा करण्यात आला.

⁹एके रात्री, प्रभु स्वप्नामध्ये पौलाशी बोलला, "घाबरू नको! बोलत राहा. शांत राहू नको!" ¹⁰मी तुझ्याबरोबर आहे. कोणीही तुझ्यावर हल्ला करणार नाही व तुला इजा करणार नाही; कारण या शहरात माझे पुष्कळ लोक आहेत." ¹¹म्हणून पौल तेथे दीड वर्षे देवाचे वचन त्या लोकांना शिकवीत राहिला.

पौलाला गल्लियोपुढे उभे करतात

¹²जेव्हा गल्लियो अख्य प्रांताचा राज्यपाल होता, त्यावेळेस काही यहुदी पौलाविरुद्ध एकत्र आले आणि त्याला न्यायसभेपुढे उभे केले. ¹³यहुदी लोक म्हणाले, "हा मनुष्य अशा रीतीने लोकांना देवाची उपासना करावला शिकवीत आहे की, जे नियमशास्त्राच्या विरुद्ध आहे."

¹⁴पौल काही बोलणार इतक्यात गल्लियो यहुदी लोकांना म्हणाला, "एखादा अपराध किंवा वाईट गोष्ट असती तर तुमचे म्हणणे ऐकून घेणे रास्त ठरले असते. ¹⁵परंतु ज्याअर्थी ही बाब शब्द, नावे व तुमच्या नियमशास्त्रातील प्रश्नांशी संबंधित आहे, त्याअर्थी तुम्हीच तुमची समस्या सोडवा. अशा गोष्टींबाबत न्याय करण्यास मी नकार देतो!" ¹⁶मग गल्लियोने त्यांना न्यायालयाबाहेर घालवून दिले. ¹⁷मग

त्या सर्वांनी यहुदी सभास्थानाचा प्रमुख सोस्थनेस याला मारहाण केली, पण गलिलीयाने त्याकडे लक्ष दिले नाही.

पौल अंत्युखियास परत जातो

¹⁸पौल बंधुजनांबरोबर बरेच दिवस राहिला. नंतर तो निघाला, व सूरिया देशाला समुद्रमार्गे गेला. आणि त्याच्याबरोबर प्रिस्किल्ला व अक्विल्ला ही दोघे होती. पौलाने किंखिया येथे आपल्या डोक्याचे मुंडण केले. कारण त्याने नवस केला होता. ¹⁹मग ते इफिस येथे आले. पौलाने प्रिस्किल्ला व अक्विल्ला यांना तेथे सोडले. तो सभास्थानात गेला आणि यहुदी लोकांबरोबर वादविवाद केला. ²⁰जेव्हा त्यांनी त्याला तेथे आणखी काही वेळ थांबण्यासाठी सांगितले, तेव्हा तो कबूल झाला नाही. ²¹परंतु जाता जाता तो म्हणाला, "देवाची इच्छा असेल तर मी परत तुमच्याकडे येईन." मग तो समुद्रमार्गे इफिसहून निघाला.

²²जेव्हा तो कैसरीया येथे आला, तेव्हा तो तेथून वर यरुशलेमला गेला. आणि मंडळीला भेटला. मग तो खाली अंत्युखियाला गेला. ²³तेथे काही दिवस राहिल्यानंतर तो गेला, आणि गलतिया व फुगिया या प्रदेशातून ठिकठिकाणी प्रवास करीत गेला. त्याने येशूच्या अनुयायांना विश्वासात बळकट केले.

इफिस व अखया (करिंथ) येथे अपुल्लो

²⁴अपुल्लो नावाचा एक यहुदी होता. तो आलेक्सांद्र येथे जन्मला होता. तो उच्च शिक्षित होता. तो इफिस येथे आला. त्याला पवित्र शास्त्राचे सखोल ज्ञान होते. ²⁵देवाच्या मार्गाचे शिक्षण त्याला देण्यात आले होते. तो आत्म्यात आवेशी असल्यामुळे येशूविषयी अचूकतेने शिकवीत असे व बोलत असे, तरी त्याला फक्त योहानाचा बापतिस्माच ठाऊक होता. ²⁶नंतर तो यहुदी लोकांच्या सभास्थानात धैर्याने बोलू लागला. जेव्हा प्रिस्किल्ला व अक्विल्ला यांनी त्याला बोलताना ऐकले, तेव्हा त्यांनी त्याला एका बाजूला घेतले. आणि देवाच्या मार्गाविषयी अधिक अचूक रीतीने त्याला स्पष्ट करून सांगितले. ²⁷अपुल्लोला अखया देशाला जायचे होते, तेव्हा बंधुंनी त्याला उत्तेजन दिले. आणि तेथील येशूच्या अनुयायांना त्याचे स्वागत करण्याविषयी लिहिले. जेव्हा तो पोहोचला, तेव्हा ज्यांनी कृपेमुळे (येशूवर) विश्वास ठेवला होता, त्यांना त्याने खूप मदत केली. ²⁸जाहीर वादविवादात त्याने यहुदी लोकांना फार जोरदारपणे पराभूत केले. आणि पवित्र शास्त्राच्या आधारे येशू हाच ख्रिस्त आहे हे सिद्ध केले.

इफिस येथे पौल

19 तेव्हा असे झाले की, अपुल्लो करिंथ येथे असताना पौल निरनिराळ्या भागातून प्रवास करीत इफिस येथे आला. तेथे त्याला येशूचे काही अनुयायी

आढळले. ²पौलाने त्यांना विचारले, "जेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवला, तेव्हा तुम्हांला पवित्र आत्मा मिळाला काय?"

ते अनुयायी त्याला म्हणाले, "पवित्र आत्मा आहे हे सुद्धा आम्ही ऐकलेले नाही!"

³तो म्हणाला, "मग कसला बापतिस्मा तुम्ही घेतला?"

ते म्हणाले, "योहानाचा बापतिस्मा."

⁴पौल म्हणाला, "योहानाचा बापतिस्मा पश्चातापाचा होता. त्याने लोकांना सांगितले की, त्याच्यानंतर जो येत आहे, त्याच्यावर लोकांनी विश्वास ठेवावा. तो येणारा म्हणजे येशू होय."

⁵जेव्हा त्यांनी हे ऐकले, तेव्हा त्यांनी प्रभु येशूच्या नावात बापतिस्मा घेतला. ⁶आणि जेव्हा पौलाने त्याचे हात त्यांच्यावर ठेवले, तेव्हा पवित्र आत्मा त्यांच्यावर आला आणि ते निरनिराळ्या भाषा बोलू लागले व भविष्य सांगू लागले. ⁷या गटात सर्व मिळून बारा पुरुष होते.

⁸पौल यहुदी सभास्थानात जात असे व तीन महिने धैर्याने बोलत असे, देवाच्या राज्याविषयी चर्चा करीत व यहुदी लोकांचे मन वळवीत असे. ⁹परंतु त्यांच्यातील काही कठीण मनाचे झाले. व त्यांनी विश्वास ठेवण्यास नकार दिला, आणि देवाच्या मार्गाविषयी वाईट बोलले. मग पौल त्यांच्यातून निघून गेला व शिष्यांनाही त्यांच्यातून वेगळे केले. आणि तुरन्नाच्या शाळेत दररोज त्यांच्याशी चर्चा केली. ¹⁰हे असे दोन वर्षे चालले, याचा परिणाम असा झाला की, आशियात राहत असलेल्या सर्व यहुदी व यहुदीतर लोकांपर्यंत प्रभु येशूचे वचन पोहोचले.

¹¹देवाने पौलाच्या हातून असामान्य चमत्कार घडविले. ¹²पौलाने वापरलेले रुमाल आणि कपडेही काही लोक नेत असत. लोक या गोष्टी आजारी लोकांवर ठेवीत असत. जेव्हा ते असे करीत तेव्हा आजारी लोक बरे होत आणि दुष्ट आत्मे त्यांना सोडून जात.

¹³⁻¹⁴काही यहुदी सुद्धा सगळीकडे प्रवास करीत असत व लोकांमधून दुष्ट आत्मे घालवीत असत. ते दुष्ट आत्म्याने पळाडलेल्या व्यक्तिमधून प्रभु येशूच्या नावाने ते आत्मे घालवीत असत. ते म्हणत, "पौल ज्या येशूच्या नावाने घोषणा करतो त्या नावाने मी तुला आज्ञा करतो." स्विकवा नावाच्या यहुदी मुख्य याजकाचे सात पुत्र असे करीत होते.

¹⁵परंतु एकदा एक अशुद्ध आत्मा त्यांना म्हणाला, "मी येशूला ओळखतो, पौल मला माहीत आहे, पण तुम्ही कोण आहात?"

¹⁶मग ज्याला दुष्ट आत्मा लागला होता त्या मनुष्याने त्यांच्यावर उडी मारली. त्याने त्यांच्यावर सरशी केली व त्यांना पराभूत केले. तेव्हा ते दोघे उघडे व जखमी होऊन घरातून पळाले. ¹⁷इफिस येथे राहणाऱ्या सर्व यहुदी व यहुदीतर लोकांना हे समजले. तेव्हा सर्वांना भीति वाटली. आणि लोक प्रभु येशूच्या नावाचा अधिकच आदर करू लागले. ¹⁸पुष्कळसे विश्वासणारे पापकबुली देऊ लागले व ज्या वाईट गोष्टी त्यांनी केल्या होत्या, त्या सांगू लागले.

¹⁹काही विश्वासणाऱ्यांनी जादूची कामे केली होती. या विश्वासणाऱ्यांनी आपली जादूची पुस्तके सर्व लोकांसमोर आणली आणि जाळली. त्या पुस्तकांची किंमत पन्नास हजार चांदीच्या नाण्यांइतकी भरली. ²⁰अशा रीतीने प्रभूच्या वचनाचा दूरवर प्रसार झाला व ते फार परिणामकारक ठरले. ²¹या गोष्टी घडल्यानंतर पौलाने मनात ठरविले की, मासेदोनिया व अख्वा या प्रांतांतून प्रवास करीत पुढे यरुशलमला जायचे. तो म्हणाला, “मी तेथे गेल्यानंतर मला रोमदेखील पाहिलेच पाहिजे.” ²²म्हणून त्याचे दोन मदतनीस तीमथ्य व एरास्त यांना त्याने मासेदोनियाला पाठवून दिले. आणि त्याने आणखी काही काळ आशियात घालविला.

इफिस येथे दंगा

²³याकाळामध्ये त्यामार्गाविषयी (ख्रिस्ती चळवळीविषयी) मोठा गोंधळ उडाला. ²⁴देमेत्रिय नावाचा एक मनुष्य होता. तो सोनार होता. तो अर्तमी देवीचे देव्हारे बनवीत असे. जे कारागीर होते त्यांना यामुळे खूप पैसे मिळत. ²⁵त्या सर्वांना व या धंदाशी संबंध असलेल्या सर्वांना त्याने एकत्र केले. आणि तो म्हणाला, “लोकहो, तुम्हाला माहीत आहे की, या धंद्यापासून आपल्याला चांगला पैसा मिळतो. ²⁶पण पहा तो पौल नावाचा मनुष्य काय करीत आहे! तो काय म्हणत आहे ते ऐका! पौलाने पुष्कळ लोकांना प्रभावित केले आहे व बदलले आहे. त्याने हे इफिसमध्ये व सगळ्या आशियामध्ये केले आहे. तो म्हणतो, माणसांच्या हातून बनविलेले देव खरे देव नाहीत. ²⁷यामुळे केवळ आपल्या धंद्याची बदनामी होण्याची भीति नसून अर्तमी या महान देवीच्या मंदिराचे महत्त्व नाहीसे होईल व तिचे मोठेपण नाहीसे होण्याची भीति आहे. ही अशी देवी आहे की, जिची पूजा सर्व आशियात व जगात केली जाते.”

²⁸जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते फार रागावले. आणि मोठ्याने ओरडून म्हणू लागले, “इफिसकरांची अर्तमी थोर आहे!” ²⁹शहरातील लोकांमध्ये गोंधळ उडाला. आणि लोकांनी गायस व अरिस्ताख या पौलाबरोबर सोबती म्हणून प्रवास करणाऱ्या मासेदोनियाच्या रहिवाश्यांना पकडून नाट्यगृहात नेले. ³⁰पौल लोकांच्या पुढे जाऊ इच्छित होता पण येशूचे अनुयायी त्याला असे करू देईनात ³¹पौलाचे काही मित्र जे प्रांताधिकारी होते, त्यांनी निरोप पाठवून त्याने नाट्यगृहात जाऊ नये अशी कळकळीची विनंती केली. ³²एकत्र जमलेल्या जमावातून काही लोक एक घोषणा करू लागले तर दुसरे लोक इतर घोषणा करू लागले. त्यामुळे सगळा जमाव अगदी गोंधळून गेला. आणि त्यातील पुष्कळ जणांना माहीत नव्हते की, आपण या नाट्यगृहात एकत्र का आलोत. ³³यहूदी लोकांनी अलेक्सांद्र नावाच्या एका मनुष्याला ढकलीत नेऊन सर्वांच्या समोर उभे केले. तो आपल्या हातांनी खुणावून त्यांना समजावण्याचा प्रयत्न करू लागला. ³⁴पण जेव्हा लोकांना समजले की, तो एक यहूदी आहे, तेव्हा जवळ

जवळ दोन तास सातत्याने ते एका आवाजात ओरडत राहिले, “इफिसकरांची अर्तमी देवी थोर आहे!”

³⁵शहराचा लेखनिक लोकांना शांत करीत म्हणाला, “इफिसच्या लोकांनो, थोर अर्तमी देवीचे व स्वर्गातून पडलेल्या पवित्र दगडाचे इफिस हे रक्षणकर्ते आहे. हे ज्याला माहीत नाही असा एक तरी माणूस जगात आहे काय? ³⁶ज्याअर्थी या गोष्टी नाकारता येत नाहीत त्याअर्थी तुम्ही शांत राहिलेच पाहिजे. उतावळेपणा करू नये. ³⁷तुम्ही या दोघांना (गायस व अरिस्ताख) येथे घेऊन आलात. वस्तुतः त्यांनी मंदिरातील कशाचीही चोरी केली नाही किंवा आपल्या देवीची निंदा केलेली नाही. ³⁸जर देमेत्रिय व त्याच्याबरोबर असलेल्या कारागिरांच्या काही तक्रारी असतील, तर त्यासाठी न्यायालये उघडी आहेत. तेथे ते एकमेकांवर आरोप करू शकतात! ³⁹परंतु जर तुम्हांला एखाद्या गोष्टीची चौकशी कराव्यी असेल तर नियमित सभेत त्यासंबंधी विचार केला जाईल. ⁴⁰आज येथे जे काही घडलेले आहे, त्याबद्दल योग्य ते कारण आपणांस सांगता येणार नाही, त्यामुळे आपणच ही दंगल सुरू केली असा आरोप आपल्यावर केला जाण्याची भीति आहे.” ⁴¹असे सांगून झाल्यानंतर त्याने जमावाला जाण्यास सांगितले.

पौल मासेदोनिया व ग्रीसला जातो

20 जेव्हा गोंधळ थांबला, तेव्हा पौलाने येशूच्या अनुयायांना भेटायला बोलाविले आणि त्यांना उतेजन दिल्यानंतर त्यांचा निरोप घेतला. आणि तो मासेदोनियाला निघाला. ²मासेदोनियातून जात असताना निरनिराळ्या ठिकाणी असलेल्या येशूच्या अनुयायांना त्याने अनेक गोष्टी सांगून धीर दिला. मग पौल ग्रीसला आला. ³त्या ठिकाणी तो तीन महिने राहिला. पौल सूरियाला समुद्रमार्गे निघाला असता, यहूदी लोकांनी त्याच्याविरुद्ध कट रचला. हे पाहून त्याने मासेदोनियातून परत फिरण्याचे ठरविले. ⁴त्याच्याबरोबर काही लोक होते ते असे: बिरुया शहराच्या पुरांचा मुलगा सोपत्र, थेस्सलनीका येथील अरिस्ताख व स्कंद, दर्बे येथील गायस आणि तीमथ्य, तुर्खिक व त्रफिम हे आशिया प्रांतातील होते. ⁵ही माणसे आमच्यापुढे गेली व त्रोक्स येथे आमची वाट पाहू लागली. ⁶बेखमीर भाकरीच्या यहूदी सणानंतर आम्ही फिलीप्ये येथून समुद्रमार्गे निघालो आणि पाच दिवसांनी त्रोक्स येथे त्यांना जाऊन भेटलो व तेथे सात दिवस राहिलो.

पौलाची त्रोक्सला शेवटची भेट

⁷मग आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी म्हणजे रविवारी आम्ही सर्व भाकर मोडण्यासाठी* एकत्र जमलो असताना,

भाकर मोडणे याचा सरळ अर्थ जेवण करणे असा होतो. परंतु येथे त्याचा अर्थ प्रभुच्या भोजनामध्ये सहभागी होणे असा होतो.

पौल त्यांच्याबरोबर बोलू लागला कारण दुसऱ्या दिवशी निघण्याचा त्याचा बेत होता. तो मध्यरात्रीपर्यंत बोलत राहिला. ⁸वरच्या मजल्यावरील ज्या खोलीत आम्ही जमा झालो होतो तेथे पुष्कळ दिवे होते. ⁹युतुख नावाचा एक तरुण खिडकीत बसला होता. पौल बोलत असताना त्याच्यावर झोपेचा इतका अंमल चढला की, तो तिसऱ्या मजल्यावरून खाली पडला. जेव्हा त्याला उचलले, तेव्हा तो मेलेला आढळला. ¹⁰पौल खाली गेला व त्याच्यावर ओणवा पडला आणि त्याला आपल्या हातांनी कवेत धरून म्हणाला, "चिंता करू नका! त्याच्यात अजून जीव आहे." ¹¹मग पौल वर गेला. त्याने भाकर मोडली व ती खाल्ली. पहाट होईपर्यंत तो त्यांच्याशी बोलला. मग तो गेला. ¹²त्या तरुणाला त्यांनी जिवंत असे घरी नेले. त्या सर्वांना फार समाधान झाले.

त्रोवसापासून मिलेतापर्यंत प्रवास

¹³तेथून आम्ही पुढे निघालो व अस्सा या नगरी समुद्रमार्गे निघालो. तेथे आम्ही पौलाला घेणार होतो. त्यानेच अशा प्रकारे योजना केली होती, ती म्हणजे त्याने स्वतः पायी जायचे. ¹⁴जेव्हा आम्हांला तो अस्सा येथे भेटला, तेव्हा आम्ही त्याला जहाजात घेतले. आणि आम्ही मितुलेनाला गेलो. ¹⁵दुसऱ्या दिवशी आम्ही जहाजाने मितुलेनाहून निघालो व खियासमोर आलो. मग दुसऱ्या दिवशी सामा बेट ओलांडले आणि एक दिवसानंतर मिलेतला आलो. ¹⁶कारण पौलाने ठरविले होते की इफिस येथे थांबायचे नाही. आशियात त्याला जास्त वेळ थांबायचे नव्हते. तो घाई करीत होता कारण शक्य झाल्यास पन्नासाव्या दिवसाच्या सणासाठी त्याला यरुशलेम येथे राहावयास हवे होते.

पौल इफिस येथील वडीलजनांशी बोलतो

¹⁷मिलेताहून इफिस येथे निरोप पाठवून पौलाने तेथील मंडळीच्या वडीलजनांना बोलवून घेतले. ¹⁸जेव्हा ते आले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, "आशियात आलो त्या दिवसापासून मी तुमच्या सोबत असताना कसा राहिलो हे तुम्हांला माहीत आहे. ¹⁹मी प्रभूची सेवा पूर्ण नम्रतेने व रडून केली. यहुदी लोकांनी केलेल्या कटामुळे निर्माण झालेल्या उपद्रवांना तोंड देत मी त्याची सेवा केली. ²⁰जे काही तुमच्या चांगल्यासाठी होते ते तुम्हांला सांगण्यासाठी कोणतीही कसर ठेवली नाही, हे तुम्हांला माहीत आहे. आणि या गोष्टी जाहीरपणे व घराघरातून सांगण्यासाठी मी कधीही मागेपुढे पाहिले नाही. ²¹पश्चात्ताप करून देवाकडे वळण्याविषयी आणि आपल्या प्रभु येशूवरील विश्वासाविषयी यहुदी व ग्रीक लोकांना सारखीच साक्ष दिली. ²²आणि आता आत्म्याच्या आज्ञेने यरुशलेमला चाललो आहे, आणि तेथे माझ्याबाबतीत काय घडेल हे माहीत नाही. ²³मला फक्त एकच गोष्ट माहीत आहे की

प्रत्येक शहरात पवित्र आत्मा मला सावध करतो. तुसंगवास व संकट माझी वाट पाहत आहेत हे तो मला सांगतो. ²⁴मी माझ्या जीवनाविषयी काळजी करीत नाही. सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे मी माझे काम पूर्ण करणे. प्रभु येशूने जे काम मला दिले ते मला पूर्ण करायला पाहिजे- ते काम म्हणजे- देवाच्या कृपेबद्दल (दयाळूपणाबद्दल) ची सुवार्ता लोकांना सांगितली पाहिजे.

²⁵राज्याची घोषणा करीत ज्या लोकांत मी फिरलो त्या तुम्हांतील कोणालाही मी पुन्हा कधीही दिसणार नाही हे आता मला माहीत आहे. ²⁶म्हणून मी तुम्हांला जाहीरपणे सांगतो की, सर्वांच्या रक्तासंबंधाने मी निर्दोष असा आहे. ²⁷देवाची संपूर्ण इच्छा काय आहे हे प्रगट करण्यास मी कधीही मागेपुढे पाहिलेले नाही. ²⁸तुमची स्वतःची व देवाच्या सर्व लोकांची, ज्यांना देवाने तुम्हांला दिलेले आहे, त्यांची काळजी घ्या. कळपाची (देवाच्या लोकांची) काळजी घेण्याचे काम पवित्र आत्म्याने तुम्हांला दिलेले आहे. तुम्ही मंडळीसाठी मंडपाळासारखे असले पाहिजे. ही मंडळी देवाने स्वतःचे रक्त देऊन विकत घेतली. ²⁹मला माहीत आहे की, मी गेल्यावर तुमच्यामध्ये भयंकर असे दुष्ट लांडगे येतील. ते कळपाला सोडणार नाहीत. ³⁰तुमच्यामधूनसुद्धा लोक उठतील. चुकीचे असे तुम्हांला शिकवून आपल्या मागे घेऊन जातील.

³¹यासाठी सावध राहा. तुम्हांतील प्रत्येकाला गेले तीन वर्षे डोळ्यांत अश्रु आणून सावध करण्याचे मी कधीच थांबविले नाही हे आठवा. ³²आणि आता मी तुम्हांला देवाच्या व वचनाच्या कृपेच्या अधीन करतो. जी तुमची वाढ करण्यासाठी समर्थ आहे. व सर्व पवित्र केलेल्यांमध्ये वतन दावयाला समर्थ आहे. ³³मी कोणाच्याही सोन्याचा, चांदीचा व कपड्यांचा लोभ धरला नाही. ³⁴मी आपल्या स्वतःच्या व माझ्याबरोबर राहणाऱ्यांच्या गरजा माझ्या हातांनी भागविल्या हे तुम्हांला चांगले माहीत आहे. ³⁵अशा रीतीने मी तुम्हास उदाहरण घालून दिले आहे की जे दुर्बल आहेत अशांना आपण स्वतः मेहनत करून मदत केली पाहिजे. व प्रभु येशूचे शब्द लक्षात ठेवले पाहिजेत. तो स्वतः म्हणाला, 'घेण्यापेक्षा देणे अधिक आशीर्वादाचे असते.'

³⁶आणि हे बोलल्यावर पौलाने गुडघे टेकले आणि प्रार्थना केली. ³⁷तेव्हा प्रत्येकाला खूपच रडू आले. ते पौलाच्या गव्यात पडले व त्याचे मुके घेत राहिले. ³⁸ते पुन्हा त्याला कधीही पाहू शकणार नाहीत, या वाक्याने त्यांना फार दुःख झाले. मग ते त्याला जहाजापर्यंत निरोप देण्यास गेले.

पौल यरुशलेमला जातो

21 त्यांचा निरोप घेतल्यानंतर आम्ही समुद्रमार्गे निघालो. आणि सरळ प्रवास करीत कोस येथे

आलो. दुसऱ्या दिवशी आम्ही रुदास गेलो. तेथून आम्ही पातरा येथे गेलो. ²तेथे फेनीकेला जाणारे जहाज आम्हांला आढळले. तेव्हा आम्ही जहाजात बसून पुढे निघालो. ³तेव्हा कुप्र आमच्या नजरेत आले. परंतु ते डाव्या अंगाला टाकून आम्ही थेट सूरीया देशाला रवाना झालो व सोर येथे उतरलो. कारण तेथे जहाजातील माल उतरावयाचा होता. ⁴तेथे येशूचे काही शिष्य आम्हाला आढळले. आणि आम्ही त्यांच्याबरोबर सात दिवस राहिलो. पवित्र आत्म्याच्या सूचनेवरून त्यांनी पौलाला असे सांगितले की, त्याने यरुशलेमला जाऊ नये ⁵आमच्या भेटीचे दिवस संपत आल्यावर आम्ही तेथून निघून आमचा पुढील प्रवास परत सुरू केला. त्यावेळी तेथील बंधुजन आपल्या पत्नी, मुलांच्याबरोबर आमच्यासह शहराबाहेर आले व तेथील समुद्रकिनार्यावर आम्ही गुडघे टेकले व प्रार्थना केली. ⁶मग एकमेकांचा निरोप घेऊन आम्ही जहाजात बसलो व ते लोक आपापल्या घरी गेले.

⁷सोर पासून आम्ही आमचा प्रवास सुरू केला व पोलेमा येथे उतरलो. आणि तेथील बंधुवर्गास भेटलो. त्यांच्याबरोबर एक दिवस राहिलो. ⁸आणि दुसऱ्या दिवशी निघून आम्ही कैसरीयास आलो व सुवार्तिक फिलिप्प याच्या घरी जाऊन राहिलो. तो निवडलेल्या सात सेवकांपैकी * एक होता. ⁹त्याला चार मुली होत्या. त्यांची लग्ने झालेली नव्हती. या मुलींना देवाच्या गोष्टी (भविष्याविषयीचे) सांगण्याचे दान होते. ¹⁰त्या बंधूच्या बरोबर बरेच दिवस राहिल्यावर अगब नावाचा संदेष्टा यहुदीयाहून तेथे आला. ¹¹त्याने आमची भेट घेऊन पौलाच्या कमरेचा पट्टा मागून घेतला. त्याने स्वतःचे हात व पाय बांधले आणि तो म्हणाला, "पवित्र आत्मा असे महणतो: हा पट्टा ज्या मनुष्याच्या कमरेचा आहे, त्याला यरुशलैमा येथील यहुदी लोक असेच बांधतील व यहुदीतरांच्या हाती देतील."

¹²आम्ही व तेथील सर्वांनी ते शब्द ऐकले. तेव्हा आम्ही व इतर लोकांनी पौलाला कळकळीची विनंति केली की, त्याने यरुशलेमला जाऊ नये. ¹³पण पौल म्हणाला, "तुम्ही हे काय करित आहा, असे रडून तुम्ही मला हळवे बनवीत आहात काय? मी फक्त बांधून घेण्यासाठीच नव्हे तर प्रभु येशूच्या नावासाठी यरुशलैमध्ये मरायलदेखील तयार आहे."

¹⁴यरुशलैमापासून दूर राहण्यासाठी आम्ही त्याचे मन वळवू शकलो नाही. म्हणून आम्ही त्याला विनंति करायची सोडली आणि म्हटले, "प्रभूच्या इच्छेप्रमाणे होवो."

¹⁵त्यानंतर आम्ही तयार झालो आणि यरुशलैमला निघालो. ¹⁶कैसरीया येथील येशूचे काही शिष्य आमच्याबरोबर आले आणि आम्हांला म्लासोनकडे घेऊन गेले. कारण त्याच्याकडेच आम्ही राहणार होतो. तो

(म्लासोन) कुप्रचा होता. तो सुरुवातीच्या काळात प्रथम शिष्य झालेल्यांपैकी एक होता.

पौल याकोबाची भेट घेतो

¹⁷आम्ही जेव्हा यरुशलैमला पोहोचलो, तेव्हा तेथील बंधुजनांनी मोठ्या आनंदाने आमचे स्वागत केले. ¹⁸दुसऱ्या दिवशी पौल आमच्यासह याकोबाला भेटायला आला. तेव्हा सर्व वडीलजन हजर होते. ¹⁹पौल त्यांना भेटला. नंतर त्याच्या हातून देवाने यहुदीतर लोकांत कशीकशी सेवा करून घेतली, याविषयी क्रमवार सविस्तर माहिती सांगितली. ²⁰जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी देवाचा गौरव केला. आणि ते त्याला म्हणाले, "बंधु, तू पाहशील की हजारो यहुदी विश्वासणारे झालेत. पण त्यांना असे वाटते की, मोशेचे नियम पाळणे फार महत्त्वाचे आहे. ²¹या यहुदी लोकांनी तुझ्याविषयी ऐकले आहे की, जे यहुदी इतर देशांत राहतात त्यांना तू मोशेचे नियम पाळू नका असे सांगतोस. तसेच आपल्या मुलांची सुंता करू नका असे सांगतो व आपल्या चालीरीति पाळू नका असे सांगतो. ²²मग आता काय केले पाहिजे? तू येथे आला आहेस हे त्यांना नक्की कळेल.

²³तेव्हा आता आम्ही सांगतो तसे कर: आमच्यातील चार लोकांनी नवस केला आहे. ²⁴त्या चौघांना घे व स्वतःचे त्यांच्यासह शुद्धीकरण करून घे. त्या चौघांना त्यांच्या डोक्याचे मुंडण करता यावे म्हणून त्यांचा खर्च तू कर. मग सर्वांना हे समजेल की, त्यांनी जे काही तुझ्याबद्दल ऐकले आहे ते खरे नाही, उलट तू नियमशास्त्राचे पालन करतोस हे दिसेल.

²⁵जे विदेशी विश्वासणारे आहेत त्यांना आम्ही पत्र लिहिले आहे. ते असे

'मूर्तिला वाहिलेले अन्न त्यांनी खाऊ नये.

रक्त अगर गुदमरून मारलेले प्राणी

त्यांनी खाऊ नयेत

अनैतिक कृत्ये करू नयेत."

²⁶मग पौलानेच त्या चार लोकांना आपल्याबरोबर घेतले. दुसऱ्या दिवशी शुद्धीकरणाच्या विधीमध्ये तो सहभागी झाला. मग तो मंदिरात गेला. शुद्धीकरणाचे दिवस केव्हा संपतील हे जाहीर केले. शेवटच्या दिवशी प्रत्येकासाठी अर्पण देण्यात येईल.

²⁷सात दिवस जवळ जवळ संपत आले होते. परंतु आशियातील काही यहुदी लोकांनी पौलाला मंदिरात पाहिले. त्यांनी लोकांना भडकाविले व त्याला (पौलाला) धरले.

²⁸ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, "इझ्राएलच्या लोकांनो, मदत करा! हाच तो मनुष्य आहे, जो सर्व लोकांना सगळीकडे आपल्या लोकांविरुद्ध, आपल्या नियमांविरुद्ध व या जागेबद्दल शिकवीत आहे, आणि आता त्याने विदेशी लोकांना देखील मंदिरात आणले आहे, आणि ही पवित्र

जागा विटाळविली आहे.”²⁹ते असे म्हणाले, कारण इफ्रिमच्या त्रफिमला त्यांनी पौलाबरोबर यरुशलेम येथे पाहिले होते. त्रफिम यहुदी नव्हता, तो ग्रीक होता. लोकांना वाटले, पौलानेच त्याला मंदिरात नेले आहे.

³⁰सर्व शहर खवळून उठले. सगळे लोक धावू लागले. त्यांनी पौलाला पकडले व मंदिरातून बाहेर ओढून काढले. लगेच दारे बंद करण्यात आली. ³¹ते त्याला ठार मारण्याचा प्रयत्न करीत असतानाच रोमी सैन्याच्या सरदारकाडे बातमी गेली की, शहरात सगळीकडे गोंधळ उडालेला आहे. ³²ताबडतोब त्याने काही शिपाई व काही शताधिपती घेतले. व तो यहुदी जेथे पौलाला मारीत होते, तेथे धावत गेला. जेव्हा यहुदी लोकांनी रोमी सरदाराला व सैन्याला पाहिले तेव्हा त्यांनी पौलाला मारण्याचे थांबविले. ³³मग सरदार पौलाकडे आला व त्याला अटक केली व त्याला साखळदंडानी बांधण्याचा आदेश दिला. मग सरदाराने पौल कोण आहे व त्याने काय केले आहे याविषयी विचारले. ³⁴गर्दीतून वेगवेगळ्या प्रकारचे आवाज ऐकू येऊ लागले. गोंधळामुळे व ओरडण्यामुळे सरदाराला सत्य काय आहे हे जाणून घेता येईना. म्हणून सरदाराने शिपायांना हुकूम दिला की, पौलाला इमारतीत घेऊन जावे. ³⁵जेव्हा पौल इमारतीच्या पायऱ्यांजवळ आला तेव्हा शिपायांना त्याला उचलून आत न्यावे लागले. ³⁶कारण जमाव हिंसक बनत चालला होता. जमाव त्याच्यामागे चालला होता व ओरडत होता, “त्याला जिवे मारा!”

³⁷शिपाई पौलाला इमारतीत घेऊन जाणार इतक्यात पौल सरदाराला म्हणाला, “मी काही बोलू शकतो काय?” तो सरदार म्हणाला, “तुला ग्रीक बोलता येते काय?” ³⁸मग मला वाटते, तो मनुष्य तू नाहीस. मला वाटले इजिप्तच्या ज्या मजुराने काही दिवसांपूर्वी बंड करून सरकारला त्रास देण्याचा प्रयत्न केला, तोच तू आहेस. त्या इजिप्तच्या मनुष्यांने चार हजार दहशतवाद्यांना अरण्यात नेले.”

³⁹पौल म्हणाला, “किलिकिया प्रांतातील तार्सस नगरात राहणारा मी एक यहुदी आहे. मी एका महत्त्वाच्या शहराचा नागरिक आहे. मी तुम्हांला विनवितो, मला लोकांशी बोलू द्या.”

⁴⁰जेव्हा सरदाराने त्याला बोलण्याची परवानगी दिली तेव्हा तो पायऱ्यांवर उभा राहिला आणि आपल्या हाताने त्याने लोकांना शांत राहण्यास सांगितले. जेव्हा सगळीकडे शांतता पसरली तेव्हा पौल हिब्रू भाषेत बोलू लागला:

पौल लोकांसमोर भाषण करतो

22 “बंधून् व वडीलजनांनो, “मी माझ्या बचावसाठी जे काही सांगतो ते ऐका.”²जेव्हा लोकांनी पौलाला हिब्रू भाषेत बोलताना ऐकले तेव्हा ते अधिकच शांत झाले. पौल म्हणाला, ³“मी एक यहुदी आहे. आणि किलिकीया प्रांतातील तार्स येथे माझा जन्म झाला. परंतु याच शहरात मा लहानाचा मोठा झालो. आपल्या पूर्वजांच्या

नियमांचे सविस्तर शिक्षण मी गमालीएल यांच्या पायाजवळ बसून घेतले. जसे तुम्ही आज देवाविषयीच्या आवेशाने भरलेले आहात तसाच मी देखील देवाविषयीच्या आवेशाने भरलेला होतो. ⁴या मार्गाचा (ख्रिस्ती चळवळीचा) पुरस्कार करणाऱ्यांचा मी त्यांच्या मरणापर्यंत छळ केला. मी स्त्री व पुरुषांना अटक करून तुरुंगात टाकले. ⁵याची मुख्य याजक व धर्मसभेचे सर्व वडीलजन साक्ष देतील. त्यांच्याकडून दिमिष्कातील त्यांच्या बंधुजनांच्या नावाने मी पत्रे घेतली. आणि तेथे ह्या मार्गाचे (ख्रिस्ती) जे लोक होते, त्यांना कैदी म्हणून यरुशलेममास घेऊन येणार होतो, यासाठी की त्यांना शिक्षा व्हावी.

पौल त्याचा पालट कसा झाला हे सांगतो

⁶“तेव्हा असे झाले की, मी प्रवास करीत दिमिष्क शहराजवळ आलो असताना दुपारच्या वेळी माझ्याभोवती आकाशातून लख्ख प्रकाश पडला. ⁷मी जमिनीवर पडलो. आणि मी एक वाणी माझ्याशी बोलताना ऐकली. ‘शौला, शौला, माझा छळ तू का करतोस?’ ⁸मी उत्तर दिले, ‘प्रभु, तू कोण आहेस?’ तो मला म्हणाला, ‘तुज्याचा छळ करीत आहेस तो नासरेथचा येशू मी आहे.’ ⁹जे माझ्याबरोबर होते त्यांनी प्रकाश पाहिला, पण जो आवाज माझ्याशी बोलत होता तो त्यांना ऐकू आला नाही. ¹⁰मी म्हणालो, ‘प्रभु मी काय करु?’ आणि प्रभु मला म्हणाला, ‘ऊठ आणि दिमिष्कात जा. तेथे तुला जे काम नेमून देण्यात आले आहे ते सांगण्यात येईल. ¹¹त्या प्रकाशामुळे मला काही दिसेनासे झाले. तेव्हा माझ्या सोबत्यांनी मला हाताला धरून नेले आणि मी दिमिष्कला पोहोचलो.

¹²‘नियमशास्त्राचे भक्तिभावाने पालन करणारा हनन्या नावाचा एक मनुष्य होता. तेथे राहणारे सर्व यहुदी त्याच्याबद्दल चांगले बोलत. ¹³तो माझ्याकडे आला, आणि माझ्याजवळ उभा राहून तो म्हणाला, ‘बंधु शौल, तू पुन्हा पाहू लागशील!’ आणि त्याच घटकेला मला दिसू लागले. ¹⁴तो म्हणाला, ‘आपल्या पूर्वजांच्या (वाडवडिलंच्या) देवाने तुला निवडले आहे. यासाठी की त्याची इच्छा तुला कळावी. त्या धार्मिकाला तू पहावेस. आणि त्याच्या तोंडचे शब्द तुला ऐकायला मिळावेत. ¹⁵कारण तू जे काही पाहिलेस आणि ऐकलेस, याविषयी तू त्याचा सर्वासमोर साक्षीदार होशील. ¹⁶मग आता, कशाची वाट पाहतोस? ऊठ, आणि बाप्तिस्मा घे व तुझी पापे धुवून टाक. येशूवर विश्वास ठेवून हे कर.’

¹⁷“मग असे झाले की, जेव्हा मी यरुशलेमला परत आलो, आणि मंदिरात प्रार्थना करीत होतो, तेव्हा मला दृष्टान्त झाला. ¹⁸मी येशूला पाहिले, आणि येशू मला म्हणाला, ‘घाई कर! यरुशलेम ताबडतोब सोड! येथील लोक माझ्याविषयीचे सत्य स्वीकारणार नाहीत.’ ¹⁹पण मी म्हणालो, ‘प्रभु जे लोक तुझ्यावर विश्वास ठेवीत होते, त्यांना अटक करून मारण्यासाठी मी जात असे, हे या

लोकांना माहीत आहे. ²⁰ आणि जेव्हा तुझा साक्षीदार स्तेफन याचे रक्त सांडले तेव्हा तेथे उभा राहून मी त्याला संमति दर्शवीत होतो. आणि ज्या लोकांनी स्तेफनाला मारले त्यांचे कपडे मी राखीत होतो. ²¹ तेव्हा प्रभु मला म्हणाला, 'जा! मी तुला दूरवरच्या यहूदीतर विदेशी लोकांकडे पाठवीन.'

²² येथपर्यंत यहूदी लोकांनी पौलाचे बोलणे ऐकले मग ते मोठमोठ्याने ओरडून म्हणू लागले, "अशा मनुष्याला पृथ्वीवरून नाहीसे केले पाहिजे! तो जिवंत राहण्याच्या लायकीचा नाही!" ²³ ते मोठमोठ्याने ओरडत होते, आपल्या अंगावरील कपडे काढून फेकीत होते, आणि हवेत धूळ उधळीत होते. हे पाहून सरदाराने पौलाला किल्ल्यात नेण्याची आज्ञा केली. ²⁴ त्याने शिपायांना सांगितले, पौलाला चाबकाने मारा. अशा प्रकारे हे लोक पौलाविरुद्ध का ओरड करीत आहेत हे सरदाराला जाणून घ्यायचे होते. ²⁵ परंतु जेव्हा पौलाला चाबकाने मारण्यासाठी बाहेर काढले. तेव्हा पौल जवळ उभ्या असलेल्या शताधिपतीला म्हणाला, "ज्याच्यामध्ये काही अपराध आढळत नाही अशा रोमी नागरिकाला तुमचे हे चाबकाचे मारणे कायदेशीर ठरते काय?"

²⁶ जेव्हा शताधिपतीने हे ऐकले तेव्हा तो सरदाराकडे गेला आणि म्हणाला, "तुम्ही काय करीत आहात? तो मनुष्य तर रोमी नागरिक आहे." ²⁷ सरदार पौलाकडे आला व म्हणाला, "मला सांग, तू रोमी नागरिक आहेस काय?" पौल म्हणाला, "होय."

²⁸ शताधिपती म्हणाला, "रोमी नागरिकत्व मिळ विण्यासाठी मला पुष्कळ पैसे द्यावे लागले."

पौल म्हणाला, "मी जन्मतःच रोमी नागरिक आहे."

²⁹ जे लोक त्याला प्रश्न विचारणार होते, ते ताबडतोब मागे सरकले. सरदार घाबरला, कारण त्याने पौलाला बांधले होते, व पौल हा रोमी नागरिक होता. त्यामुळे तो घाबरला.

पौल यहूदी पुढाऱ्यांशी बोलतो

³⁰ दुसऱ्या दिवशी यहूदी लोक पौलावर नेमके कशामुळे दोष ठेवीत होते हे समजून घेण्यासाठी सरदाराने त्याला मोकळे सोडले. मग त्याने मुख्य याजक व धर्मसभेचे सभासद यांना एकत्र जमण्याची आज्ञा केली. मग त्याने पौलाला आणून त्यांच्यापुढे उभे केले.

23 पौल यहूदी धर्मसभेच्या सभासदांकडे रोखून पाहत म्हणाला, "माझ्या बंधून्, मी आजपर्यंत चांगला विवेकभाव बाळगून देवासमोर माझे जीवन जगत आलो आहे." ² तेव्हा मुख्य याजक हनन्या याने पौलाच्या जवळ उभे राहिलेल्यांना पौलाच्या धोबाडीत मारण्यास सांगितले. ³ पौल हनन्याला म्हणाला, "सफेती लावलेल्या भिंतीसारख्या माणसा, देव तुला मारील! त्या ठिकाणी बसून नियमशास्त्राप्रमाणे माझा न्याय करतो आणि तरीही

नियमशास्त्राच्या विरुद्ध मला धोबाडीत मारण्याचा आदेश देतोस?" ⁴ जे लोक पौलाच्या जवळ उभे होते ते म्हणाले, "देवाच्या मुख्य याजकाविरुद्ध तू असे बोलू शकत नाहीस. तू त्याचा अपमान करतोस काय?"

⁵ पौल म्हणाला, "बंधून्, तो मनुष्य मुख्य याजक आहे हे मला माहीत नव्हते. कारण असे लिहिले आहे की, 'तू आपल्या शासन करणाऱ्याविरुद्ध बोलू नकोस.'"

⁶ जेव्हा पौलाच्या लक्षात आले की, धर्मसभेतील एक गट सदूकी आहे तर दुसरा परूशी. तेव्हा पौल मोठ्याने ओरडून सर्व धर्मसभेपुढे म्हणाला, "बंधून्, मी एक परूशी आहे, परूश्याचा मुलगा आहे! मेलेल्यांच्या पुन्हा उठण्यासंबंधी माझी जी आशा आहे, त्यामुळे माझ्यावर हा चौकशीचा प्रसंग आला आहे."

⁷ पौलाने असे म्हणताच, परूशी व सदूकी या दोन गटांमध्ये कलह सुरू झाला. आणि धर्मसभेत फूट पडली. ⁸ (सदूकी असे म्हणतात की, मृतांचे पुनरुत्थान नाही आणि देवदूत व आत्मे नसतात, परूशी दोन्हीवर विश्वास ठेवतात.) ⁹ सर्व यहूदी मोठमोठ्याने ओरडून बोलू लागले. तेव्हा नियमशास्त्राचे काही शिक्षक उभे राहिले व जोरदारपणे आपले म्हणणे मांडू लागले. ते म्हणाले, "या मनुष्यात आम्हांला काहीच दोष आढळत नाही. कदाचित एखादा देवदूत किंवा आत्मा त्याच्याशी बोलला असेल!"

¹⁰ वादविवादाला हिंसक रूप येऊ लागले. तेव्हा लोक पौलाचे कदाचित तुकडे तुकडे करतील, अशी सरदाराला भीति वाटू लागली. म्हणून त्याने शिपायांना पौलाला तेथून घेऊन जाण्याची आज्ञा केली. व त्याला किल्ल्यात घेऊन जाण्यास सांगितले.

¹¹ त्या रात्री प्रभु पौलाजवळ उभा राहिला. आणि म्हणाला, "धीर धर! कारण जशी तू माझ्याविषयी यरुशलैममध्ये साक्ष दिलीस तशी तुला माझ्याविषयी रोम येथे साक्ष द्यावी लागेल."

¹² दुसऱ्या सकाळी काही यहूदी लोकांनी एकजुट करून कट रचला, त्यांना पौलाला जिवे मारायचे होते. यहूदी लोकांनी अशा प्रकारची शपथ वाहिली की, पौलाला ठार मारेपर्यंत अन्नपाणी सेवन करायचे नाही. ¹³ अशा प्रकारे कट करणाऱ्यांची संख्या चाळीस होती. ¹⁴ या यहूदी पुढाऱ्यांनी जाऊन मुख्य याजक व वडील जेतांनाशी बोलणी केली. यहूदी म्हणाले, "आम्ही एक गंभीर शपथ घेतली आहे. पौलाला मारेपर्यंत आम्ही काही खाणार वा पिणार नाही! ¹⁵ म्हणून तुम्ही आता असे करा: तुम्ही (मुख्य याजक) व धर्मसभेने अशा प्रकारचा विनंति अर्ज सरदाराला लिहा की, पौलासंबंधी अधिक बारकाईने चौकशी करायची असल्याने पौलाला आमच्याकडे घेऊन यावे. तो येथे येण्याअगोदरच आम्ही त्याला ठार मारण्याच्या तयारीत असू."

¹⁶पण पौलाच्या बहिणीच्या मुलाने या सर्व गोष्टी ऐकल्या व तो किल्ल्यात गेला. त्याने पौलाला सर्व काही सांगितले. ¹⁷पौलाने एका शताधिपतीला बोलविले आणि सांगितले, या तरुणाला सरदारकाडे घेऊन जा. कारण सरदाराला सांगण्यासारखे याच्याकडे काहीतरी आहे. ¹⁸मग त्याने त्या मुलाला घेतले व सरदारकाडे गेला व त्याला म्हणाला, “कैदेत असलेल्या पौलाने मला बोलावून या तरुणाला तुमच्याकडे घेऊन जायला सांगितले. कारण हा तुम्हांला काही तरी सांगणार आहे.”

¹⁹सरदाराने त्या तरुणाचा हात धरून बाजूला नेले आणि तो त्याला म्हणाला, “तू मला काय सांगणार आहेस?”

²⁰तो मुलगा म्हणाला, “यहूदी लोकांनी असे ठरविले आहे की, पौलाला घेऊन तुम्हांला उद्या धर्मसभेपुढे यायला सांगायचे, व अशा बहाण्याने त्याला आणायचे की, जणू काय त्यांना पौलाची अधिक बारकाईने चौकशी करायची आहे. ²¹पण त्यांच्यावर विश्वास ठेवू नका! कारण चाळीस लोकांहून अधिक लोक लपून बसणार आहेत व पौलाला गाठून मारणार आहेत. त्यांनी अशा प्रकारची शपथ वाहिली आहे की, जोपर्यंत ते पौलाला मारणार नाहीत तोपर्यंत कोणीही काहीही खाणार वा पिणार नाही. म्हणून ते आता तुमच्या होकाराची वाट पाहत अगदी तयारीत आहेत.”

²²“तू मला ह्याविषयी सांगितले आहेस, हे कोणाला सांगू नको!” असे म्हणून सरदाराने त्याला जाण्याची आज्ञा केली.

पौलाला कैसरिया येथे पाठविताना

²³मग सरदाराने दोषा शताधिपतींना बोलविले. आणि म्हणाला, “दोनशे शिपाई कैसरियाला जाण्यासाठी तयार ठेवा. तसेच सत्तर घोडेस्वार व दोनशे भालेदार रात्री नऊ वाजता येथून जाण्यासाठी तयार ठेवा! ²⁴खोगेरि घातलेला घोडा पौलासाठी तयार ठेवा. आणि त्याला राज्यपाल फेलिक्स यांच्याकडे सुखरूप न्या.” ²⁵सरदाराने एक पत्र लिहिले. त्यात असे लिहिलेले होते:

²⁶क्लौड लुसिया याजकडून,
राज्यपाल फेलिक्स महाराज यांस,
सलाम.

²⁷या मनुष्याला यहूदी लोकांनी धरले होते. ते त्याला ठार मारण्याच्या बेतात होते. पण तेवढ्यात माझ्या शिपायांसह मी तेथे गेलो व त्याला सोडविले. तो रोमी नागरिक आहे हे समजल्यावरून मी त्याची सुटका केली. ²⁸यहूदी लोक त्याच्यावर का दोषारोप करित आहेत हे कळवे म्हणून मी त्याला धर्मसभेपुढे घेऊन गेलो. ²⁹यहूदी लोकांच्या नियमशास्त्राच्या प्रश्नावरून त्यांनी त्याला दोषी ठरविले हे मला दिसून आले. पण त्याच्यावर असा कोणताही आरोप नव्हता, ज्याची शिक्षा मरणदंड किंवा तुरुंगवास होईल. ³⁰जेव्हा

या मनुष्याला जिवे मारण्याचा कट रचला गेल्याचे मला कळले तेव्हा मी त्याला ताबडतोब आपल्याकडे पाठविले.

³¹शिपायांनी त्यांना मिळालेल्या हुकुमाचे पालन केले. ते पौलाला घेऊन रात्रीच अतिपत्रिंसास गेले. ³²दुसऱ्या दिवशी घोडेस्वार पौलासोबत कैसरियास गेले. व शिपाई किल्ल्यात परतले. ³³जेव्हा पौल व घोडेस्वार कैसरियास पोहोचले, तेव्हा त्यांनी राज्यपालाला पत्र दिले. व पौलाला त्याच्या स्वाधीन केले. ³⁴राज्यपालाने ते पत्र वाचले. व पौल कोणत्या प्रांताचा आहे हे विचारले. जेव्हा त्याला समजले की, तो किलिकीयाचा आहे, तेव्हा तो म्हणाला, ³⁵“तुझ्यावर दोष ठेवणारे आले म्हणजे तुझे ऐकेन.” पौलाला हेरोदाच्या * राजवड्यात पहाण्यात ठेवावे असा हुकूम राज्यपालाने दिला.

यहूदी लोक पौलावर दोष ठेवतात

24 पाच दिवसांनंतर हनन्या कैसरिया येथे गेला. हनन्या मुख्य याजक होता. हनन्याने आपल्याबरोबर काही यहूदी वडीलजण आणि तितुल्ल नावाचा वकील यांना कैसरिया येथे नेले; त्यांनी राज्यपालापुढे पौलावरील दोषारोप सादर केले. ²जेव्हा पौलाला आत नेण्यात आले तेव्हा तितुल्ल याने पौलावरील आरोप सांगण्यास सुरुवात केली.

तो म्हणाला, “फेलिक्स महाराज, तुमच्यामुळे आम्हांला फार शांतता लाभली असून, तुमच्या दूरदृष्टीमुळे जरूर असलेल्या सुधारणासुद्धा या देशात झाल्या आहेत. ³फेलिक्स महाराज, आम्ही हे सर्व प्रकारांनी व सर्व ठिकाणी हे कृतज्ञतेने मान्य करतो. ⁴परंतु तुमचा अधिक वेळ न घेता, आम्ही जे काही तुम्हांला थोडक्यात सांगतो, ते ऐकून घेण्याची कृपा करावी, ही विनंति करतो. ⁵हा मनुष्य त्रास देणारा आहे. जगात सगळीकडे यहूदी लोकांना त्याने त्रास दिलेला आहे. तो नासरेथकराच्या पंथाचा पुढारी आहे. ⁶त्याने देवाचे मंदिर विटाळण्याचा प्रयत्न केला. परंतु आम्ही त्याला धरले * ⁸या गोष्टी खऱ्या आहेत की नाही हे तुम्ही ठरवू शकता. त्याला काही प्रश्न विचारा.” ⁹इतर यहूदी लोकांनी याला मान्यता दिली व सांगितले की, “हे सर्व खरे आहे!”

¹⁰जेव्हा राज्यपालाने पौलाला बोलण्यास खुणावले, तेव्हा पौल म्हणाला, “फेलिक्स महाराज, बरीच वर्षे या देशाचे

हेरोद पहिला हेरोद (महान) यहूदा प्रांतातील (ख्रि. पू. 40-4)

वचने 6-8 काही ग्रीक प्रतींमध्ये (6ब-8अ) जोडलेले आढळते. “आणि आमच्या नियमशास्त्रामागे या मनुष्याला आम्हांला न्याय करायचा होता. पण लुसिया अधिकारी आला व बळाचा वापर करून याला आमच्यातून घेऊन आला. आणि लुसियाने त्याच्या माणासांना तुमच्याकडे जाण्याची व आम्हांवर आरोप ठेवण्याची आज्ञा केली.”

न्यायाधीश म्हणून आपण काम करीत आहात, म्हणून मला आपणा समोर स्वतःचा बचाव करायला आनंद वाटत आहे. ¹¹यरुशलेम येथे उपासनेसाठी जाऊन मला बारापेक्षा जास्त दिवस झालेले नाहीत, ही गोष्ट खरी आहे की नाही, हे आपण पडताळून पाहू शकता ¹²मी मंदिरात कोणाशी वाद घालताना, सभास्थानात किंवा बाहेर कोठे कोणाला चिथावून देताना या लोकांना आढळले नाही. ¹³हे लोक माझ्यावर जो आरोप ठेवीत आहेत, तो त्यांना तुमच्यासमोर सिद्ध करता येणार नाही. ¹⁴मात्र मी हे आपल्यासमोर कबूल करतो: या मार्गाने (ख्रिस्ती मार्गाने) जाऊन मी आपल्या वाडवडिलांच्या देवाची उपासना करतो त्या मार्गाला हे लोक पंथ म्हणतात. जे काही नियमशास्त्रात सांगितले आहे आणि जे काही आमच्या संदेष्ट्यांनी सांगितले आहे. त्या सर्वांवर मी विश्वास ठेवतो. ¹⁵आणि धार्मिकांचे व वाईटांचेही मरणातून पुन्हा उठणे होणार आहे, ही गोष्ट हे लोकही माझ्याबरोबर मानतील अशी मी देवामध्ये आशा बाळगतो. ¹⁶यासाठी देवापुढे आणि मनुष्यांपुढे आपला विवेक शुद्ध असावा याचा मी नेहमी आटोकाट प्रयत्न करीत असतो.

¹⁷“अनेक वर्षे दूर राहिल्यानंतर माझ्या लोकांतील गरीबांना दान देऊन यरुशलेममध्ये स्वतःसाठी अर्पण करावे म्हणून मी मंदिरात जाऊन हा विधी करीत असताना, शुद्धीकरण झालेला असा मी त्यांस आढळलो. ¹⁸तेथे मी कसलही जमाव केला नव्हता अग्नर दंगा ही केला नव्हता ¹⁹पण आशियातील काही लोक तेथे हजर होते. ²⁰जर त्यांना माझ्याविरुद्ध काही म्हणायचे असेल, तर त्यांनी आपणांपुढे हजर होऊन मला दोषलावावा. किंवा मी जेव्हा धर्मसभेपुढे उभा राहिलो, त्यावेळी माझ्यामध्ये काही चूक त्यांना आढळली असेल, तर त्यांनी तसे सांगावे. ²¹मी या लोकांमध्ये उभे राहून मोठ्याने म्हणालो की, ‘मेलेल्यांतून पुन्हा उठण्याच्या प्रश्नावरून माझा न्यायनिवाडा होत आहे.’ या एका गोष्टींशिवाय दुसरा आरोप माझ्यावर करायचा असेल तर यांनी तसे सांगावे.”

²²फेलिक्सला (ख्रिस्ती) मार्गाविषयी चांगली माहिती असल्याने त्याने सुनावणी थांबवली. फेलिक्स म्हणाला, “जेव्हा लुसिया सरदार येथे येईल, तेव्हा तुझ्या प्रकरणाचा काय निर्णय घ्यायचा ते मी ठरवीन.” ²³मग फेलिक्सने शताधिपतीला आज्ञा केली की, पौलाला पहाण्यात ठेवावे, परंतु त्याला थोडी मोकळीक देण्यात यावी. आणि असाही हुकूम केला की, त्याच्या मित्रांना त्याची गरज भागविण्यास मना करू नये.

पौल फेलिक्स व त्याच्या पत्नीशी बोलतो

²⁴काही दिवसांनंतर फेलिक्स आपली पत्नी द्रुसिल्ला हिच्याबरोबर आला. ती एक यहूदी स्त्री होती. फेलिक्सने पौलाला बोलावणे पाठविले. आणि त्याने येशू ख्रिस्तावरील विश्वासाबाबत पौलचे बोलणे ऐकून घेतले. ²⁵परंतु जेव्हा

पौलाने धार्मिकपणा, आत्मसंयमन, आणि होणाऱ्या न्यायाविषयी सांगितले, तेव्हा फेलिक्सला भीती वाटली. तो पौलाला म्हणाला, “आता तू जा, परत वेळ मिळाला म्हणजे मी तुला बोलावीन.” ²⁶यावेळी पौल त्याला पैसे देऊ करील असे त्याला वाटत होते म्हणून फेलिक्स त्याला वरचेवर बोलावणे पाठवत असे आणि त्याच्याशी बोलत असे. ²⁷दोन वर्षे झाल्यावर फेलिक्सच्या जागी पुर्व्य फेस्त हा राज्यपाल झाला. आणि यहूदी लोकांचे मन मोडण्याची फेलिक्सची इच्छा नव्हती, म्हणून त्याने जाण्यापूर्वी पौलाला तुरुंगातच ठेवले.

पौल कैसराची भेट घेऊ इच्छितो

25 मग त्या प्रांतात फेस्त आला. आणि तीन दिवसांनी तो कैसरीयाहून वर यरुशलेमला गेला. ²मुख्य याजकांनी आणि यहूदी पुढाऱ्यांनी फेस्तच्या पुढे पौलावरील आरोप सादर केले. ³आणि पौलाला यरुशलेमला पाठवून द्यावे, अशी त्याला विनंती केली. पौलाला वाटेत ठार मारण्याचा ते कट करीत होते. ⁴फेस्तने उत्तर दिले, “पौल कैसरीया येथे बंदिवासात आहे आणि मी स्वतः लवकरच कैसरीयाला जाणार आहे. ⁵तुमच्यातील काही पुढाऱ्यांनी माझ्याबरोबर तिकडे खाली यावे, आणि जर त्या मनुष्याने काही चूक केली असेल तर त्याच्यावर दोषारोप ठेवावा.” ⁶त्यांच्याबरोबर आठ ते दहा दिवस घालविल्यानंतर फेस्त खाली कैसरीयाला परत गेला. दुसऱ्या दिवशी फेस्त न्यायालयात बसला आणि त्याने आपल्यासमोर पौलाला हजर करण्याचा आदेश दिला. ⁷जेव्हा पौल तेथे हजर झाला, तेव्हा यरुशलेमहून तेथे आलेले यहूदी लोकही पौलच्या सभोवती उभे राहिले. त्यांनी त्याच्यावर पुष्कळ गंभीर आरोप ठेवले, परंतु ते आरोप यहूदी लोक सिद्ध करू शकले नाहीत. ⁸पौल आपला बचाव करण्यासाठी असे म्हणाला, “मी यहूदी लोकांच्या नियमशास्त्राच्या, मंदिराच्या किंवा कैसराच्या विरुद्ध काही गुन्हा केलेला नाही.”

⁹फेस्तला यहूदी लोकांना खूप करायचे होते म्हणून तो पौलाला म्हणाला, “यरुशलेम येथे जाऊन माझ्यासमोर तुझी चौकशी व्हावी अशी तुझी इच्छा आहे काय?”

¹⁰पौल म्हणाला, “मी आता कैसराच्या न्यायासनासमोर उभा असून त्याच्यासमोर माझा न्यायनिवाडा व्हावा, अशी माझी इच्छा आहे. मी यहूदी लोकांचा काहीही अपराध केलेला नाही, हे आपणांस चांगले माहीत आहे. ¹¹मी जर काही गुन्हा केला असेल तर मला मरणदंड झाला पाहिजे. आणि त्यापासून सुटका व्हावी असा प्रयत्न मी करणार नाही. परंतु जे आरोप हे लोक माझ्यावर करीत आहेत, ते खरे नसतील तर मला कोणी यांच्या हाती देऊ शकणार नाही. मी आपले गाऱ्हाणे कैसरासमोर मांडू इच्छितो.”

¹²यावर फेस्तने आपल्या सभेशी सल्लामसलत केली. मग त्याने पौलाला सांगितले, “तू कैसरापुढे आपला

न्यायनिवाडा व्हावा अशी इच्छा दाखविली आहे, म्हणून तुला कैसरसमोर पाठविण्यात येईल."

हेरोद अग्रिप्पासमोर पौल

¹³काही दिवसांनंतर फेस्ताचे स्वागत करण्याच्या हेतूने राजा अग्रिप्पा* आणि बर्णाका * कैसरीयाला येऊन त्याला भेटले. ¹⁴ती दोघे तेथे बरेच दिवस राहिल्यावर फेस्तने पौलचे प्रकरण राजाला समजावून सांगितले. तो म्हणाला, "फेलिक्सने तुरंगात ठेवलेला एक कैदी येथे आहे. ¹⁵जेव्हा मी यरुशलेम येथे होतो, तेव्हा यहुदी लोकांचा मुख्य याजक आणि वडीलजन यांनी त्याच्याविरुद्ध फिर्याद केली. आणि त्याला दोषी ठरवावे अशी मागणी केली. ¹⁶वादी व प्रतिवादी यांना एकमेकांसमोर आपल्याशिवाय आणि आरोपीला आपला बचाव करण्याची संधि मिळेलपर्यंत, त्याला इतरांकडे सोपविण्याची रोमी लोकांची रीत नाही. असे मी यहुदी लोकांना सांगितले. ¹⁷म्हणून ते जेव्हा माझ्याबरोबर येथे आले, तेव्हा मी उशीर न करता दुसऱ्याच दिवशी न्यायासनावर बसलो, आणि त्या मनुष्याला समोर आणण्याची आज्ञा केली. ¹⁸त्याच्यावर आरोप करणारे जेव्हा त्याच्याविरुद्ध बोलण्यास उभे राहिले, तेव्हा माझ्या अपेक्षेप्रमाणे कसल्याही गुन्द्याबाबत त्यांनी त्याच्यावर आरोप केले नाहीत. ¹⁹उलट आपल्या धर्माविषयी आणि कोणा एका मनुष्याविषयी ज्याचे नाव येशू आहे, त्याच्यावरून यहुदी लोकांनी त्या माणसाशी वाद केला. येशू हा जरी मेल्लेला असला, तरी पौलाचा असा दावा आहे की, येशू जिवंत आहे. ²⁰या प्रश्नाची चौकशी कशी करावी हे मला समजना. तेव्हा त्या यहुदी मनुष्याविरुद्ध यहुदी लोकांचे जे आरोप आहेत, त्याबाबत त्याला यरुशलेम येथे नेऊन त्याचा न्याय केला जावा अशी त्याची इच्छा आहे काय, असे मी त्याला विचारले. ²¹सम्राटाकडून आपल्या न्यायनिवाडा होईपर्यंत आपण कैदेत राहू असे जेव्हा पौल म्हणाला, तेव्हा मी आज्ञा केली की, कैसराकडे पाठविणे शक्य होईपर्यंत त्याला तुरंगातच ठेवावे."

²²यावर अग्रिप्पा फेस्तला म्हणाला, "मला स्वतःला या मनुष्याचे म्हणणे ऐकावेसे वाटते."

फेस्तने त्याला उत्तर दिले, "उद्या त्याचे म्हणणे तुम्ही ऐकू शकाल."

²³म्हणून दुसऱ्या दिवशी अग्रिप्पा आणि बर्णाका मोठ्या थाटामाटात आले. व लष्करी सरदार व शहरातील मुख्य नागरिकांसह दरबारात प्रवेश केला. तेव्हा फेस्तच्या आज्ञेनुसार पौलाला तेथे आणण्यात आले. ²⁴मग फेस्त म्हणाला, "राजे अग्रिप्पा महाराज आणि आमच्याबरोबर येथे उपस्थित असलेले सर्वजण, या मनुष्याला पाहा! याच्याच

विषयी यरुशलेम व कैसरिया येथील सर्व यहुदी लोकांनी माझ्याकडे अर्ज दिलेला आहे. याला जिवंत राहू देऊ नये, असा आकांत ते करतात. ²⁵परंतु याला मरणदंड द्यावा असे याने काहीही केले नाही, असे मला आढळून आले. आणि त्याने स्वतःच आपणांला सम्राटाकडून (कैसराकडून) न्याय मिळवा अशी मागणी केली, म्हणून मी त्याला कैसरसमोर न्यायासाठी पाठविण्याचे ठरविले आहे. ²⁶परंतु सम्राटाला याच्याविषयी निश्चित असे कळवावे, असे माझ्याकडे काही नाही. म्हणून मी याला तुमच्यापुढे आणि विशेषतः राजा अग्रिप्पापुढे आणून उभे केले आहे. ते अशाकरिता की, या चौकशीनंतर मला या मनुष्याविषयी काहीतरी लिहिता यावे. ²⁷शेवटी एखाद्या कैद्याला कसलाही आरोप न ठेवता कैसराकडे पाठविणे मला योग्य वाटत नाही."

राजा अग्रिप्पापुढे पौल

26 अग्रिप्पा पौलाला म्हणाला, "तुला तुझी बाजू मांडायला परवानगी आहे." यावर पौलाने आपला हात उंच करून आपल्या बचावाचे भाषण सुरू केले: ²अग्रिप्पा महाराज, मी स्वतःला धन्य समजतो कारण मला आपल्यासमोर माझ्याविरुद्ध केलेल्या आरोपांचा बचाव करण्याची संधि आज मिळाली. ³विशेषतः यहुदी चालीरीति आणि प्रश्न इत्यादी गोष्टींची आपणांला चांगल्या प्रकारे माहिती असल्याने तर हे जास्तच खरे म्हणावे लागेल. तेव्हा आपण माझे बोलणे धीराने ऐकून घ्यावे अशी मी विनंति करतो.

⁴मी माझे जीवन तरुणपणापासून माझ्या प्रांतात व यरुशलैमात कशा रीतिने जगत आलो हे सर्व यहुदी लोकांना चांगले माहित आहे. ⁵ते मला बऱ्याच काळापासून ओळखतात. आणि त्यांची इच्छा असेल तर मी एक परुशी म्हणजे आमच्या यहुदी धर्माच्या एका कट्टर गटाचा सभासद या नात्याने कसा जगत आलो याविषयी ते साक्ष देऊ शकतील. ⁶आता मी आमच्या वाडवडिलांना देवाने जे वचन दिले होते, त्याच्या आशेकरिता माझा न्याय व्हावा यासाठी येथे उभा आहे. ⁷आपल्या देवाची रात्रंदिवस कळकळीने उपासना करीत असताना हे जे वचन देवाने दिले ते पूर्ण होण्याची आशा आमच्या बाराही वंशाना वाटत आहे. या आशेमुळेच महाराज, यहुदी लोक माझ्यावर दोषारोप करीत आहेत. ⁸देव मेलेल्यांना परत उठवितो, असे तुमच्यापैकी कित्येकांना विश्वास न ठेवण्यासारखे का वाटावे. ⁹नासरेथच्या येशूच्या नावाविरुद्ध जे जे काही करता येईल ते ते मी करावे असे मलादेखील वाटत होते. ¹⁰आणि नेमके हेच मी यरुशलेम येथे केले. कारण मुख्य याजकाकडून मला तसा अधिकार मिळाला होता. म्हणून मी देवाच्या अनेक संतांना तुरंगात टाकले. आणि हे जे संतगण जिवे मारले गेले, त्यांच्याविरुद्ध मी माझे मत नोंदविले. ¹¹अनेक सभास्थानात मी त्यांना शिक्षा केली.

अग्रिप्पा दुसरा हेरोद, महान हेरोद अग्रिप्पाचा हा नातू.

बर्णाका अग्रिप्पाची बहिण, पहिल्या हेरोद अग्रिप्पाची ती सर्वांत मोठी मुलगी होती.

आणि देवाविरुद्ध जबरिने वाईट भाषण करायला लावण्याचा मी प्रयत्न केला. या लोकांवरिल माझा राग इतक्या पराकोटीला गेला होता की, मी त्यांचा छळ करण्याकरिता इतर शहरांमध्ये देखील जात असे.

येशूचे दर्शन झाल्याचे पौल सांगतो

¹²“एकदा दिमिष्क शहराला जाण्यासाठी मुख्य याजकांनी मला अधिकार व परवानगी दिली तेव्हा महाराज, ¹³वाटेत भर दुपारच्या वेळी मी माझ्या व माझ्यासमवेत असणाऱ्यांच्या भोवती स्वर्गीय प्रकाश फाकेलाला पाहिला. तो प्रकाश सूर्यापेक्षाही जास्त प्रखर होता. ¹⁴आम्ही सर्व खाली जमिनीवर पडलो आणि हिब्रू भाषेत माझ्याशी बोलताना एक वाणी मी ऐकली. ती वाणी म्हणाली, ‘शौला, शौला, माझा छळ तू का करतोस? अणुकुचीदार काठीवर लाथ मारणे तुला हानिकारक आहे,’ ¹⁵आणि मी म्हणालो, ‘प्रभु, तू कोण आहेस?’ प्रभूने उत्तर दिले, ‘मी येशू आहे, ज्याचा तू छळ करीत आहेस. ¹⁶पण ऊठ आणि उभा राहा! या कारणांसाठी मी तुला दर्शन दिले आहे: तुला सेवक म्हणून नेमावे व जे काही तुला दाखविले व जे दाखवीन त्याचा साक्षीदार म्हणून तुला नेमावे. ¹⁷मी तुझी यहूदी व यहूदीतर विदेशी यांच्यापासून सुटका करीन. आणि यहूदीतर विदेशी लोकांकडे पाठवीन. ¹⁸यासाठी की, त्यांचे डोळे उघडावे व याविषयीचे सत्य काय आहे हे तू लोकांना दाखवून द्यावेस व त्यामुळे त्यांना त्यांच्या पापांची क्षमा मिळेल आणि माझ्यामध्ये विश्वासामुळे पवित्र झालेल्या लोकांमध्ये जागा मिळेल.’”

पौल त्याच्या कामाविषयी सांगतो

¹⁹यासाठी, “अग्रिप्या महाराज मला जो स्वर्गीय दृष्टान्त झाला, त्याचा मी आज्ञाभंग केला नाही. ²⁰उलट पहिल्यांदा दिमिष्कातील आणि नंतर यरुशलमातील, यहूदा प्रांतातील सर्व आणि यहूदीतर विदेशी लोकांनासुद्धा प्रभुच्या वचनाची साक्ष दिली. त्यांनी पश्चात्ताप करावा, देवाकडे वळावे आणि पश्चात्तापाला साजेल अशी कामे करावी असे मी त्यांना सांगितले. ²¹या कारणांमुळे मी मंदिरात असताना यहूदी लोकांनी मला धरले आणि जिवे मारण्याचा प्रयत्न केला. परंतु देवाने मला मदत केली म्हणून मी आज येथे उभा राहून समाजातील लहानथोराना साक्ष देत आहे. ²²जे काही पुढे होणार होते, त्याविषयी संदेष्ट्यांनी व मोशेने जे सांगितले त्यापेक्षा दुसरे मी सांगत नाही. ²³त्यानुसार देवाचा अभिषिक्त जो ख्रिस्त (मशीहा) तो दुःख सहन करील. आणि मेलेल्यांतून उठविला जाणाऱ्यांत तो पहिला असेल. यहूदी लोकांना तसेच इतर विदेशी लोकांना देव प्रकाशात नैर्झल.”

पौल अग्रिप्याचे मन वळविण्याचा प्रयत्न करतो

²⁴पौल आपल्या बचावासंबंधी बोलत असताना फेस्त

त्याला मोठ्याने म्हणाला, “पौला, तू वेडा आहेस. जास्त ज्ञानामुळे तुला वेड लागले आहे!”

²⁵पौलाने उत्तर दिले, “फेस्त महाराज, मी वेडा नाही; तर ज्या गोष्टी खऱ्या आहेत आणि अगदी योग्य आहेत, त्यांच्याविषयीच मी बोलत आहे. ²⁶येथे हजर असलेल्या महाराजांना याविषयी चांगली माहिती आहे, आणि यामुळे मी त्यांच्याशी उघडपणाने बोलू शकतो. त्याच्या ध्यानातून काही सुटले नसेल, असे मला खात्रीने वाटते. मी हे म्हणतो, कारण ही गोष्ट एखाद्या कानाकोपऱ्यात झाली नाही. ²⁷अग्रिप्या महाराज, भविष्यावाद्यांनी जे लिहिले त्यावर तुमचा विश्वास आहे काय? तुमचा त्यावर विश्वास आहे हे मला नक्की माहीत आहे.”

²⁸यावर अग्रिप्या म्हणाला, “एवढ्या थोड्या वेळात ख्रिस्ती होण्यासाठी तू माझे मन वळवू शकशील असे तुला वाटते काय?”

²⁹पौलाने उत्तर दिले, “थोड्या वेळात म्हणा अगर जास्त वेळात म्हणा, मी जसा आहे तसे केवळ तुम्हीच नव्हे तर आज जे जे येथे बसून माझे बोलणे ऐकत आहेत त्या सर्वांनी माझ्यासारखे या साखळदंडाखेरीज, विश्वास ठेवणारे व्हावे, अशी माझी देवाला नम्र विनंति आहे.”

³⁰यानंतर राजा, बर्णाक, राज्यपाल आणि त्यांच्याबरोबर इतर जे तेथे बसले होते, ते सर्व उठले. ³¹ते न्यायालयातून बाहेर पडल्यावर एकमेकांशी बोलत होते. ते म्हणाले, “ज्यामुळे तुरुंगवास किंवा मरणदंड द्यावे असे काहीही या मनुष्याने केले नाही.” ³²अग्रिप्या फेस्तला म्हणाला, “या मनुष्याने कैसराकडे न्याय मागितला नसता, तर त्याला सोडून देता आले असते.”

पौल समुद्रमार्गे रोमला निघतो

27 जेव्हा आम्ही समुद्रमार्गे इटलीला जाण्याचे ठरविले तेव्हा पौल व इतर काही कैद्यांना युल्य नावाच्या शताधिपतीच्या हाती सोपविण्यात आले. युल्य हा सम्राटाच्या सेनेतील एक अधिकारी होता. ²अद्रमुतिय येथील एका जहाजातून आम्ही जाणार होते. हे जहाज आशियाच्या किनाऱ्यावरील बंदरे घेत पुढे जाणार होते. आम्ही या जहाजातून प्रवासाला निघालो. तेव्हा मासेदोनियातील थेसलनीका येथे राहणारा अरिस्ताख अमच्याबरोबर होता.

³दुसऱ्या दिवशी आम्ही सिदोन नगराला पोहोचलो. युल्य पौलाशी फार चांगला वागला. पौलाच्या मित्राना त्याची काळजी घेता यावी म्हणून त्याने मोकळीक दिली. ⁴तेथून आम्ही समुद्रमार्गे पुढे निघालो. आणि कुप्रच्या किनाऱ्याकिनाऱ्याने निघालो कारण वारा समोरचा होता. ⁵किलकिया व पंफुल्याजवळच्या समुद्राला पार करून लुक्या प्रांतातील मुर्या बंदरात पोहोचलो. ⁶तेथे शताधिपतीला इटलीला जाणारे आलेवझांद्रीयाचे एक जहाज आढळले. त्याने आम्हांला त्या जहाजात बसविले.

⁷आम्ही बरेच दिवस हळूहळू प्रवास करीत होते. कनिदा येथपर्यंत येण्यासाठी आम्हांला फार कष्ट पडले कारण वारा तोंडाचा होता. आम्हांला पुढे जाता येईना. म्हणून आम्ही क्रेताच्या दक्षिणेकडून सलमोनाच्या समोरच्या बाजूस गेलो. ⁸यापुढे आमचे जहाज क्रेताच्या किनाऱ्याने मोठ्या अडचणीतून सुरक्षित बंदर येथे पोहोचले. तेथे जवळच लसया नगर होते.

⁹बराच वेळ वाया गेला होता. आणि पुढील प्रवास करणे बरेच अवघड झाले होते. कारण एव्हाना यहुदांच्या उपासाचा काळही* निघून गेला होता. तेव्हा पौलाने त्यांना सावधानतेचा इशारा दिला. पौल म्हणला, ¹⁰“पुरुषांनो, मला वाटते, आपल्या प्रवासात जहाजातील मालाला आणि जहाजालाच नव्हे तर आपल्या जीवालाही धोका होईल!” ¹¹परंतु पौलाच्या मताशी जहाजाचा कप्तान व मालक सहमत झाले नाहीत, उलट जहाजाच्या कप्तानाच्या व मालकाच्या बोलण्यावरच शताधिपतीचा जास्त विश्वास होता. ¹²परंतु हे बंदर (सुरक्षित म्हटलेले) हिवाळ्यात मुळ्काम करायला सोईचे नव्हते. म्हणून बहुमताने पुढे निघावे असे ठरले. आणि फेनिकेला जाण्याचा प्रयत्न करावा आणि शक्य झाले तर तेथेच हिवाळा घालवावा असे ठरले. (फेनिके हे क्रेत बेटावरील शहर होते. त्याचे बंदर नैऋत्य व वायव्य दिशेला होते.)

वादळ

¹³जेव्हा दक्षिणेकडून मंद वारे वाहू लागले, तेव्हा ते नांगर उचलून क्रेताच्या किनाऱ्याकिनाऱ्याने तारू हाकारीत जाऊ लागले. जहाजावरच्या लोकांना वाटू लागले की, अशाच प्रकारचे वारे आम्हांला पाहिजे होते. व तसेच ते वाहत आहे. ¹⁴परंतु लवकरच क्रेत बेटावरून ‘ईशायेचे’ म्हटलेले वादळी वारे वाहू लागले. ¹⁵आणि जहाज वादळी वाऱ्यात सापडले. व त्याला पुढे जाता येईना. तेव्हा पुढे जाण्याचा प्रयत्न सोडून आम्ही वाऱ्याने जहाज भरकटू दिले. ¹⁶मग कौदा नावाच्या लहानशा बेटाच्या किनाऱ्याकिनाऱ्याने आम्ही जाऊ लागलो. मग थोड्या खटपटीनंतर जीवनरक्षक होडी वर उचलून घेतली. ¹⁷जीवनरक्षक होडी आत घेतल्यावर लोकांनी जहाज दोरखंडाने आवळून बांधले. जहाज वाळू असलेल्या सूती* नावाच्या उथळ जागी आदळले या भीतीने त्यांनी शीड खाली काढले. तेव्हा वाऱ्याने ते भरकटू लागले. ¹⁸जोरदार वादळी वाऱ्याचे तडाखे खावे लागल्याने लोकांनी दुसऱ्या दिवशी जहाजावरील सामान बाहेर टाकून दिले. ¹⁹तिसऱ्या दिवशी जहाजाची काही सामग्री त्यांनी आपल्या हातांनी बाहेर काढून टाकली. ²⁰बरेच दिवस आम्हांला सूर्य किंवा

तारे दिसले नाहीत. वादळ फारच भयंकर होते. आम्ही आमच्या सर्व आशा सोडून दिल्या. आम्ही मरणार असे आम्हांला वाटू लागले.

²¹बराच काळपर्यंत लोकांनी अन्नपाणी घेतले नव्हते. मग पौल त्यांच्यासमोर उभा राहिला आणि म्हणाला, “गृहस्थांनो, क्रेतावरून मुळ्काम हलवू नका, हा माझा सल्ला तुम्ही ऐकायला पाहिजे होता. म्हणजे हा त्रास व ही हानि तुम्हांला टाळता आली असती. पण आता तुम्ही धीर धरावा अशी माझी विनंति आहे. ²²कारण तुमच्यापैकी एकाच्याही जीवाला धोका पोहोचणार नाही. आपले जहाज मात्र गमवावे लागेल. ²³मी ज्या देवाचा सेवक आहे आणि ज्याची भक्ति मी करतो, त्याचा दूत काल रात्री माझ्या बाजूला उभा राहिला. ²⁴आणि तो दूत म्हणाला, ‘पौला भिऊ नको! तुला कैसरापुढे उभे राहिलेच पाहिजे. तुझ्याबरोबर प्रवास करणारे जे लोक आहेत, त्यांच्या जीवाचे रक्षण करण्याचे वचन देवाने मला दिले आहे.’ ²⁵तेव्हा गृहस्थांनो, तुम्ही सर्व धीर धरा! कारण मला जसे दूताने सांगितले, अगदी तसे होणार असा मला विश्वास आहे. ²⁶परंतु आपणास एखाद्या बेटावर उतरून थांबावे लागले.”

²⁷चौदाव्या रात्री आमचे जहाज अद्रिया समुद्रातून चालले होते, तेव्हा खलाशांनी जहाज एखाद्या भूमीजवळ पोहोचले असावे असा अंदाज केला. ²⁸त्यांनी पाण्याची खोली मोजली तेव्हा ती वीस वाव भरली. आणखी काही वेळाने त्यांनी परत एकदा समुद्राची खोली मोजली तेव्हा ती पंधरा वाव भरली. ²⁹ओबडधोबड खडकाळ जागेवर आपले जहाज आदळेल अशी भीति वाटल्याने त्यांनी चार नांगर जहाजाच्या मागील बाजूने टाकले आणि दिवस उजाडण्याची वाट पाहू लागले. ³⁰खलाशांनी जहाजातून सुटका करून घेण्याचा प्रयत्न केला. त्यांनी जहाजाच्या पुढील भागातून नांगर टाकल्याचे भासवून जीवनरक्षक होड्या समुद्रात टाकल्या. ³¹परंतु पौल शताधिपतीला व इतर शिपायांना म्हणाला, “जर हे लोक जहाजात राहणार नाहीत, तर तुम्ही वाचणार नाही.” ³²यावर शिपायांनी जीवनरक्षक होड्यांचे दोर कापून टाकले. आणि त्या खाली पाण्यात पडू दिल्या.

³³पहाट होण्याअगोदर पौलाने त्या सर्वांना काहीतरी खाण्याचा आग्रह केला. तो म्हणाला, “आज चौदावा दिवस आहे. तुम्ही आतुरतेने वाट पाहत आहात पण खाणेपिणे काही केले नाही. अन्नाचा कणही खाल्ला नाही. ³⁴तुम्ही थोडे तरी खा. कारण तुमचा टिकाव लागण्यासाठी तुम्ही खाणे जरूरीचे आहे. तुम्ही खावे अशी मी तुम्हांला विनंति करतो. तुमच्यापैकी कोणाच्या केसालाही धक्का लागणार नाही.” ³⁵असे बोलल्यानंतर पौलाने भाकर घेतली आणि सर्वांच्या समक्ष देवाचे उपकार मानले. ती भाकर मोडून तो खाऊ लागला. ³⁶ते पाहून त्या सर्वांना धीर आला आणि ते जेवले. ³⁷आम्ही सर्व मिळून जहाजात दोनशे शाहातर लोक होते. ³⁸त्या सर्वांनी पुरेसे खाल्ल्या

उपासाचा काळ हा वर्षातील प्रायश्चित्ताचा दिवस असे. यहुदी लोकांचा महत्त्वाचा पवित्र दिवस.

सूती लिबीयाच्या किनाऱ्यालगत असलेली उथळ जागा.

प्यायल्यानंतर धान्य समुद्रात टाकून दिले आणि जहाजातील भार कमी केला.

जहाज नष्ट होते

³⁹दिवस उजाडल्यावर त्यांना भूभागाची ओळख पटली नाही. परंतु तेथे किनारा असलेल्या उपसागरासारखी ती जागा दिसून आली. म्हणून शक्य झाल्यास तेथील किनाऱ्याला जहाज लावण्याचे त्यांनी ठरविले. ⁴⁰म्हणून त्यांनी नांगर कापले आणि समुद्रात पडू दिले. त्याचबरोबर सुकाणूंच्या दोऱ्या एकत्र केल्या. नंतर त्यांनी जहाजाच्या पुढच्या भागाचे शीड वारा भरवे म्हणून उभे केले आणि जहाज किनाऱ्याला आणले. ⁴¹परंतु दोन समुद्रामधील वर आलेल्या वाळूच्या ढिगावर जहाज जोराने आदळले. तेव्हा जहाजाची पुढची बाजू वाळूमध्ये रतून बसली आणि गलबताचा मागचा भाग लाटांच्या तडाख्यामुळे तुटू लागला. ⁴²तेव्हा शिपायांनी कैद्यांना मारण्याचे ठरविले. यासाठी की त्यांच्यातील कोणी पोहोत जाऊन पळू नये. ⁴³परंतु शताधिपतीला पौलाला वाचवायचे होते म्हणून त्याने शिपायांना तो विचार सोडून देण्यास सांगितले. आणि ज्यांना पोहता येत असेल त्यांनी जहाजातून उड्या टाकून किनाऱ्याला जावे अशी आज्ञा केली. ⁴⁴बाकीच्या लोकांनी फव्व्यांच्या अगर जहाजाच्या तुटलेल्या लाकडांच्या आधारे भूमी गाठावी असे सांगितले. अशा रीतीने जहाजातील सर्व जण सुखरूपपणे भूमीवर पोहोचले.

माल्टा बेटावर पौल

28 जेव्हा आमचे पाय सुखरूपपणे तेथील जमीनीला लागले. तेव्हा आम्हांला कळले की, त्या बेटाचे नाव माल्टा असे आहे. ²तेथील रहिवाश्यांनी आम्हांला अतिशय ममतेने वागविले. त्यांनी एक शेकोटी पेटविली आणि आमचे स्वागत केले. कारण पाऊस पडू लागला होता. व थंडीही होती. ³पौलाने काटक्या गोळा केल्या आणि तो त्या शेकोटीत टाकू लागला. उष्णतेमुळे तेथून एक साप निघाला. आणि त्याने पौलाच्या हाताला विळखा घातला. ⁴ते पाहून तेथील रहिवासी एकमेकांना म्हणू लागले, “हा मनुष्य खुनी असला पाहिजे. समुद्रातून जरी हा वाचला असला तरी देवाच्या न्यायामुळे याचे आयुष्य संपुष्टातच आले आहे!” ⁵परंतु पौलाने तो प्राणी शेकोटीत झटकून टाकला. आणि पौलाला काही अपाय झाला नाही. ⁶त्या बेटावरील लोकांना पौलाचे अंग सुजून येईल किंवा पौल एकाएकी मरून पडेल असे वाटत होते. बराच वेळ वाट पाहूनही पौलाला काहीही विकार झाल्याचे दिसेना, तेव्हा त्या लोकांचे विचार पालटले, आणि पौल देवच आहे असे ते म्हणू लागले.

⁷तेथून जवळच पुब्ल्य नावाच्या मनुष्याची शेती होती. पुब्ल्य हा त्या बेटाचा मुख्य अधिकारी होता. त्याने आम्हा

सर्वांचे त्याच्या घरी स्वागत केले आणि तीन दिवस आमचा चांगला पाहुणचार केला. ⁸पुब्ल्याचे वडील तापाने व हंगवणीने आजारी होते, त्यामुळे अंधरुणाला खिळून होते. पौल त्या आजारी व्यक्तिला भेटायला गेला प्रार्थना करून पौलाने आपला हात त्याच्यावर ठेवला आणि त्या मनुष्याला बरे केले. ⁹हे घडलेले पाहिल्यावर त्या बेटावरील इतर आजारी लोक पौलाकडे आले आणि बरे झाले. ¹⁰त्यांनी आम्हांला सन्मानपूर्वक पुष्कळ वस्तू भेटीदाखल दिल्या. आणि जेव्हा आम्ही परत प्रवासाला निघालो तेव्हा आम्हांला लागणाऱ्या अनेक गोष्टी पुरविल्या.

पौल रोमला रवाना होते

¹¹आम्ही तेथे हिवाळ्यात राहिल्यावर आलेकसांद्रा शहरातील एका जहाजातून पुढील प्रवासाला निघालो. ते जहाज त्या बेटावर हिवाळाभर मुक्कामाला होते. त्या जहाजाच्या समोरील बाजूस ‘जुव्या देवाचे’* चिन्ह होते. ¹²मग आम्ही सुराकुस येथे जाऊन पोहोचलो आणि तेथे तीन दिवस राहिलो. ¹³तेथून शिडे उभारून आम्ही निघालो, आणि रेगियोन नगराला गेलो. तेथे एक दिवस मुक्काम केला. नंतर दक्षिणेकडील वारा सुटल्यावर दुसऱ्या दिवशी पुत्तुलास गेलो. ¹⁴त्या शहरात आम्हांला काही बंधु (विश्वासणारे) आढळले. त्या बंधूंच्या सांगण्यावरून आम्ही तेथे सात दिवस राहिलो. मग आम्ही रोम येथे जाऊन पोहोचलो. ¹⁵तेथील बंधुनी आमच्याबद्दलची वार्ता ऐकली होती. ते आमच्या भेटीसाठी अप्पीयाच्या बाजारपेठेपर्यंत आणि तीन धर्मशाळेपर्यंत आले. पौलाची त्यांची भेट झाल्यावर त्याने देवाचे उपकार मानले. व त्याला धीर आला.

रोम येथे पौल

¹⁶आम्ही रोम येथे पोहोचल्यावर पौलाला एकटे राहायला परवानगी मिळाली. परंतु त्याच्यावर देखरेख करण्यासाठी एक शिपाई ठेवण्यात आला. ¹⁷तीन दिवसांनंतर पौलाने सर्व यहूदी पुढाऱ्यांना एकत्र बोलावले. जेव्हा सर्व जण जमा झाले तेव्हा पौल त्यांना म्हणाला, “बंधूंनी, आपल्या बांधवांविरुद्ध मी काहीही केलेले नाही. तरी मला यरुशलेम येथे पकडून रोमी लोकांच्या हाती कैदी म्हणून देण्यात आले. आणि ¹⁸त्यांनी माझी चौकशी केली. तेव्हा त्यांची मला सोडून देण्याची इच्छा होती. कारण मरणदंडाला योग्य असा कोणताही गुन्हा मी केला नव्हता. ¹⁹परंतु यहूदी लोकांनी जेव्हा माझ्या सुटकेला हरकत घेतली, तेव्हा कैसराकडे न्याय मागणे मला भाग पडले. याचा अर्थ असा नाही की, यहूदी लोकांविरुद्ध मला दोषारोप करण्याची

जुळे देव केस्टर व पुलुस या ग्रीक देवांचे पुतळे.

इच्छा आहे. ²⁰या कारणासाठी तुम्हाला भेटण्याची आणि तुमच्याशी बोलण्याची मी इच्छा दाखविली. कारण इम्राएलाच्या आशेच्या निष्ठेमुळेच मी या साखळदंडानी जखडलो गेलो आहे.”

²¹यहूदी पुढारी पौलाला म्हणाले, “आम्हांला तुमच्या बाबत यहूदीयाहून कसलेही पत्र आलेले नाही, अगर तिकडून येणाऱ्या बंधुजनांपैकी एकाही भावाने तुमच्याविषयी वाईट कळविले अथवा बोललेले नाही. ²²परंतु तुमची मते काय आहेत हे समजून घेण्याची आमची इच्छा आहे. कारण या गटाविरुद्ध (ख्रिस्ती गटाविरुद्ध) सगळीकडे लोक बोलतात हे आम्हांला माहित आहे.”

²³तेव्हा (रोम शहरातील) यहूदी लोकांनी एक बैठकीचा दिवस ठरविला. जेथे पौल राहत होता, तेथे ते मोठ्या संख्येने जमा झाले. तेव्हा पौलाने त्यांना समजावून सांगितले आणि देवाच्या राज्याविषयी आपली साक्ष दिली. मोशेच्या नियमशास्त्रापासून आणि संदेष्ट्यांच्यापासून फोड करून येशूविषयी त्यांची खात्री पटविण्याचा प्रयत्न केला. हे तो (पौल) सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत करीत होता. ²⁴त्याने फोड करून सांगितलेल्या गोष्टीविषयी काही जणांची खात्री पटली, तर काहींनी तो बोलत असलेल्या गोष्टीवर विश्वास ठेवला नाही.

²⁵पौल पुढील एक गोष्ट बोलला, त्यावरून मतभेद होऊन त्यांच्यापैकी काही जण उठले आणि तेथून जाऊ

लागले. पौल म्हणाला, “यशया संदेष्ट्यांच्या द्वारे पवित्र आत्मा आपल्या वाडवडिलांशी जे बोलला, ते खरोखरच किती खरे आहे! यशया म्हणाला होता:

²⁶या लोकांकडे (यहूदी) तुम्ही जा, आणि त्यांना सांगा: तुम्ही एकल तर खरे पण तुम्हांला समजणार नाही. तुम्ही पाहल तुम्हाला दिसेल पण तुम्हा काय पाहात ते तुम्हाला कळणार नाही

²⁷कारण या लोकांचे विचार मंद झाले आहेत त्यांच्या कानांनी त्यांना ऐकू येत नाही. आणि त्यांनी आपले डोळे बंद केले आहेत नाहीतर त्यांनी आपल्या डोळ्यांनी पाहिले असते आणि आपल्या कानांनी ऐकले असते आणि माझ्याकडे वळले असते आणि मी त्यांना बरे केले असते.’

यशाया 6:9-10

²⁸म्हणून देवाचे हे तारण यहूदीतर विदेशी लोकांकडे पाठविण्यात आले आहे. हे तुम्हा यहूदी लोकांना कळावे. ते ऐकतील.” ²⁹*

³⁰पूर्ण दोन वर्षे तो त्याच्या भाड्याच्या घरात राहिला. जे जे त्याला भेटायला येत, त्यांचे तो स्वागत करी. ³¹त्याने देवाच्या राज्याविषयी प्रचार केला. त्याने प्रभु येशूविषयी शिक्षण दिले. तो हे काम फार धैर्याने करीत असे. आणि कोणीही त्याला बोलण्यात अडवू शकले नाही.

वचन 29 काही प्रतीमध्ये 29 वे वचन घालण्यात आले आहे: “पौलाने असे म्हटल्यावर यहूदी लोक तेथून निघाले. ते आपापसात फार वादविवाद करीत होते.”